

EVANGELIET
OG ET
UDBYTTERIGT
LIV

ELEVENS HÆFTE

Religion 150

EVANGELIET OG ET UDBYTTERIGT LIV ELEVENS HÆFTE

Religion 150

Udarbejdet af
Kirkens Uddannelsessystem
Udgivet af
Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige
Salt Lake City, Utah

Send kommentarer og rettelser, heriblandt trykfejl, til
CES Curriculum, 50 E. North Temple Street, Floor 8, Salt Lake City, UT 84150-2722, USA
E-mail: ces-manuals@ldschurch.org

© 2004 Intellectual Reserve, Inc.
Alle rettigheder forbeholdes
Printed in Germany

Engelsk original godkendt: 8/03
Godkendt til oversættelse: 8/03
Oversættelse af *The Gospel and the Productive Life Student Manual*
Danish

INDHOLD

Indledning til Elevens hæfte	iv
Kapitel 1 Frelsesplanen for vor himmelske Faders børn	1
Kapitel 2 Åndens vejledning	7
Kapitel 3 Sæt mål og administrér din tid	16
Kapitel 4 Klog administration af økonomiske ressourcer	23
Kapitel 5 Tro på Jesus Kristus giver os styrke til at sørge for os selv og andre	32
Kapitel 6 Sørg for dig selv, familien og andre	39
Kapitel 7 Opdag og udfold talenter og evner	45
Kapitel 8 Vi kan alle bidrage til at opbygge Guds rige på jorden	52
Kapitel 9 Uafhængighed på Herrens måde	59
Kapitel 10 Stræb efter at lære ved studium og ved tro	67
Kapitel 11 At vælge og være en evig ægtefælle	75
Kapitel 12 Efterlev sundhedslovene	83
Kapitel 13 »Alt dette skal give dig erfaring«	90
Kapitel 14 Efterlev pagterne	98
Kapitel 15 Tjen hinanden	105
Familien: En proklamation til verden	112

INDLEDNING TIL ELEVENES HÆFTE

Når vi anvender de evangeliske principper i vores liv, kan vi få større åndeligt og timeligt udbytte. Evangeliet lærer os at gøre vores bedste for at forberede os til en god fremtid, samtidig med at vi glæder os over nuet. Det lærer os at søge vor himmelske Faders hjælp til at udvikle vore evner, så vi kan bidrage til andres liv og være eksempler på trofaste sidste dages hellige. Dette kræver tro på Gud og en indsats fra vores side.

Frelseren lærte os, at han er den gode hyrde, som kender sine får. Han vidnede: »Jeg er kommet, for at de skal have liv og have i overflod« (Joh 10:10). Fylden af et liv »i overflod« er *evigt liv* – at leve for evigt som familier i Guds nærhed (se L&P 132:19-20, 24, 55). Evigt liv er gjort muligt gennem forsoningen.

Frelserens forsoning kan også gøre vores jordiske liv mere rigt. Ældste Joseph B. Wirthlin, medlem af De Tolv Apostles Kvorum, har forklaret følgende: »Jesu Kristi forsoning har givet Frelseren magt til at hjælpe jer med at vokse op og blive den [person], han ved, I kan være« (»At vokse i præstedømmet«, *Liahona*, jan. 2007, s. 48). Vores åndelige vækst skal ledsages af vores timelige fremgang. Det er vigtigt at du uddanner dig, så du bedre kan sørge for din familie og tjene hjemme, i Kirken og i samfundet.

Evangeliet og et udbytterigt liv er beregnet til at hjælpe dig med at forstå forholdet mellem det åndelige og det timelige. Det gengivne evangelium beskæftiger

sig ikke kun med åndelige sandheder. Mange åndelige principper finder anvendelse i det timelige, og vores timelige liv påvirker ofte vores evne til at opnå åndelig vækst. Præsident James E. Faust fra Det Første Præsidentskab har sagt: »Vi bør bestræbe os på at indrette vores liv fornuftigt. Det vil sige, at vi sætter tæring efter næring og lægger til side til fremtidige behov og begivenheder ... Vi bør stræbe efter at indrette vores liv sådan, at vi vil være bedre i stand til at tage imod de kaldelser, som muligvis vil komme til os nu og i fremtiden« (»Præstedømmets magt«, *Stjernen*, juli 1997, s. 42).

Formålet med dette hæfte er at hjælpe dig med at forstå og anvende de principper, der undervises i i kurset *Evangeliet og et udbytterigt liv*. Hvert kapitel begynder med en »Indledning«, efterfulgt af et afsnit med titlen »Principper«, som opregner de principper, som behandles i kapitlet. Herefter følger »Underbyggende skriftsteder og udtalelser« til hvert princip i lektionen. Udtalelserne stammer fra de sidste dages profeter og apostle og andre af Kirkens ledere. Når du læser og tænker over deres inspirerede lærdomme, lærer du, hvordan du bedre kan anvende de evangeliske principper i dit liv.

Det næste afsnit, »Anvendelse og eksempler«, indeholder hypotetiske situationer og tilhørende spørgsmål. Afsnittet »Ting til overvejelse« indeholder yderligere spørgsmål, som hjælper dig med at forstå og anvende de principper, du har studeret. Afsnittet »Noter og indtryk« sidst i hvert kapitel giver dig plads til at nedskrive den indsigt, du har opnået, samt svare på spørgsmål stillet i klassen.

KAPITEL 1

FRELSESPLANEN FOR VOR HIMMELSKE FADERS BØRN

INDLEDNING

Vor himmelske Fader har en fylde af glæde. Han elsker sine børn og ønsker, at vi skal blive ligesom ham. Han udarbejdede frelsesplanen, også kaldet planen for lykke, for at gøre det muligt for os, at opleve den samme glæde. Når vi øger vores forståelse af vor himmelske Faders plan og holder hans bud, bliver vi mere lig ham.

PRINCIPPER

- Vor himmelske Fader har udarbejdet en plan for frelse. Den lærer os, hvor vi kom fra, hvorfor vi er her, og hvor vi skal hen efter livet på jorden.
- Hvis vi forstår vores plads i frelsesplanen, hjælper det os til at udvikle tro og finde glæde i en verden med megen uretfærdighed.
- Vi kan bruge vores viden om frelsesplanen til at hjælpe os i vore jordiske udfordringer.

UNDERBYGGENDE SKRIFTSTEDER OG UDTALELSER

Vor himmelske Fader har udarbejdet en plan for frelse. Den lærer os, hvor vi kom fra, hvorfor vi er her, og hvor vi skal hen efter livet på jorden.

- »Vi vil tage af disse materialer, og vi vil danne en jord, hvorpå disse kan bo.

Og vi vil prøve dem hermed for at se, om de vil gøre alt, hvad Herren deres Gud vil befale dem;

og de, der består deres første prøvestand, skal gives mere; og de, der ikke består deres første prøvestand, skal ikke få herlighed i det samme rige som dem, der består deres første prøvestand; og de, der består deres anden prøvestand, skal få tildelt herlighed på deres hoved for evigt og altid« (Abr 3:24-26).

»Det jordiske liv er meget kort, men umådeligt afgørende.«

Vor himmelske Fader har udarbejdet en plan for frelse.

- »Gud [talte] til menneskene og kundgjorde dem forløsningsplanen, som havde været beredt fra verdens grundlæggelse, og denne kundgjorde han for dem i forhold til deres tro og omvendelse og deres hellige gerninger« (se Alma 12:30).
- »For se, dette er min gerning og herlighed: At tilvejebringe udødelighed og evigt liv for mennesket« (Moses 1:39, mesterskriftsted).
- Ældste Richard G. Scott fra De Tolv Apostles Kvorum: »Selv om vores minde om det er blokeret, boede vi, før vi kom til denne jord, i Gud den evige Faders og hans Søn Jesu Kristi nærhed. Vi råbte af glæde, da vi fik privilegiet at komme til denne jord for at modtage et legeme og bevæge os fremad i Guds plan for vores lykke. Vi vidste, at vi ville blive prøvet her. Vi var fast besluttede på at leve lydigt, så vi kunne vende tilbage og bo hos vor Fader for evigt. En del af prøven her er at have så mange tilsyneladende interessante ting at gøre, at vi kan glemme hovedformålene med at være her. Satan arbejder meget hårdt for, at det nødvendige ikke finder sted« (»Jesus Kristus, vor Forløser«, *Stjernen*, juli 1997, s. 58).
- Ældste Joseph B. Wirthlin fra De Tolv Apostles Kvorum: »I det førjordiske råd, hvor vi alle var til stede, anerkendte [Jesus Kristus] Faderens storslåede plan for sine børns lykke og blev af Faderen udpeget til at sætte den plan i værk. Han anførte det godes styrker mod Satan og hans tilhængere i den kamp om menneskesjæle, der begyndte, før denne jord blev dannet. Den kamp fortsætter i dag. Vi var alle på Jesu side dengang, og vi er på Jesu side i dag« (»Kristne i tro og gerning«, *Stjernen*, jan. 1997, s. 67-68).

▪ Det Første Præsidentskab og De Tolv Apostles Kvorum: »Familien er indstiftet af Gud. Ægteskabet mellem mand og kvinde er grundlæggende i hans evige plan« (»Familien: En proklamation til verden«, *Liahona*, okt. 2004, s. 49).

▪ Ældste Joseph B. Wirthlin:

»Vi er klar over, at vi vil leve et efterjordisk liv af uendelig varighed, og at vi afgør den form for liv, som det vil blive, i henhold til vore tanker og handlinger i livet på jorden. Det jordiske liv er meget kort, men umådeligt afgørende ...

Vi ved, at døden er en nødvendig overgang. Den kommer til os alle før eller siden. Vores jordiske legeme vil vende tilbage til moder jord, og vores ånd vil vende tilbage til ånderverdenen. På grund af Frelserens sonoffer vil vi alle opstå. Hver og en af os vil stå foran den store Jahves domstol og blive belønnet i overensstemmelse med vore gerninger på jorden.

Hvis vi træffer alle beslutninger på jorden med denne dom for øje, vil vi have brugt vores jordiske prøvestand klogt, og dens dage vil give os fred i denne verden og evigt liv i den tilkommende« (»Tid til at berede sig«, *Stjernen*, juli 1998, s. 13, 15-16).

▪ Ældste L. Tom Perry fra De Tolv Apostles Kvorum: »Herren tilvejebragte en forsoning gennem Jesus Kristus for at overvinde konsekvenserne af faldet. Forsoningen er det middel, hvorved ufuldkomne mennesker kan forsones med en fuldkommen Gud. Forsoningen tilvejebringer en opstandelse for alle, som har levet på jorden, så de kan vende tilbage til Guds nærhed for at blive dømt. Derudover kan de, der accepterer og anvender de evangeliske principper og sætter deres lid til Kristi fortjeneste og nåde, for evigt overvinde den åndelige død og modtage ophøjelse i det celestiale rige« (»Give Heed unto the Word of the Lord«, *Ensign*, juni 2000, s. 25).

▪ Præsident Boyd K. Packer, fungerende præsident for De Tolvs Apostles Råd:

»Når I dør, bliver I ført ind i ånderverdenen (se *Profeten Joseph Smiths lærdomme*, s. 373-374). Det er lykken, et paradys, for de retfærdige. Det er elendighed for de gudløse (se 2 Ne 9:10-16; Alma 40:7-14). Men uanset i hvilken tilstand vi befinder os i, fortsætter vi med at lære og er ansvarlige for vore handlinger (se L&P 138:10-22).

Efter alle er blevet behandlet med lighed, vil der blive afsagt en dom (se Mosi 3:18; se også *Profeten Joseph Smiths lærdomme*, s. 262-263). Ethvert menneske vil opstå i sin egen orden (se 1 Kor 15:21-23).

Den herlighed, som man modtager, vil imidlertid afhænge af lydighed mod lovene og ordinancerne i vor Faders plan (se 1 Kor 15:40-42).

De, som er blevet rene gennem omvendelse, vil opnå evigt liv og vende tilbage til Guds nærhed. De vil blive ophøjet som »Guds arvinger og Kristi medarbejdere« (Rom 8:17; se også L&P 76:94-95; 84:35; 132:19-20; se også *Profeten Joseph Smiths lærdomme*, s.

454)« (*The Play and the Plan*, CES-foredrag for unge voksne, 7. maj 1995, s. 3).

Hvis vi forstår vores plads i frelsesplanen, hjælper det os med at udvikle tro og finde glæde i en verden med megen uretfærdighed.

▪ »Og Eva, hans hustru, hørte alt dette og blev glad og sagde: Var det ikke for vor overtrædelse, ville vi aldrig have fået efterkommere og ville aldrig have kendt godt og ondt og glæden over vor forløsning og det evige liv, som Gud giver alle de lydige« (Moses 5:11).

▪ »Adam faldt, for at menneskene kunne blive til, og menneskene er til for at kunne nyde glæde« (2 Ne 2:25, mesterskriftsted).

▪ Ældste M. Russell Ballard fra De Tolv Apostles Kvorum: »At forstå Jesu Kristi evangelium og følge ham som vor Frelser og Forløser vil påvirke alle sider af vores tilværelse, herunder alle vore personlige valg. De, der lever i henhold til vor himmelske Faders evige plan, vil ikke ønske at absorbere informationer, der er upassende eller uønskede, ej heller vil de ødelægge deres åndelige følsomhed ved

umoralske handlinger eller indtagelse af skadelige stoffer. De vil heller ikke søge efter doktrinære smuthuller for at finde grunde til at udfordre Kirkens ordinerede ledere eller forsøge at ændre på evangeliets enkle sandheder. De vil ikke forsøge at retfærdiggøre nogen livsstil, der er i strid med lykkens plan. Hvis de gør noget af dette, vil de aldrig finde den indre fred og glæde, som efterlevelse af evangeliet bringer. Alle vor Faders børn kan i bøn søge at lære, hvem de er, og de kan finde virkelig lykke, hvis de adlyder Guds befalinger og holder ud til enden« (»Svar på livets spørgsmål«, *Stjernen*, juli 1995, s. 24).

- Præsident Boyd K. Packer: »Af en eller anden grund tror vi, at Kristi forsoning *kun* gælder ved slutningen af det jordiske liv for at forløse fra faldet, fra åndelig død. Men det er meget mere end det. Det er en altid tilstedeværende kraft, man kan påkalde i hverdagen. Når vi pines og plages eller føler oprør på grund af skyld eller bliver bebyrdede af sorg, kan han helbrede os. Selv om vi ikke fuldstændigt forstår, hvordan Kristi forsoning blev udvirket, kan vi opleve »Guds fred, som overgår al forstand« (Fil 4:7)« (»Mesterens berøring«, *Liahona*, juli 2001, s. 26).

- Ældste Richard G. Scott: »Jeg lover dig, at du gennem din lydighed og din fortsatte tro på Jesus Kristus og din forståelse af hele planen for lykke, selv om vigtige dele af den ikke er opfyldt i dit liv lige nu, vil disse dele blive dine i Herrens egen tid. Jeg lover dig også, at du vil få en væsentlig udvikling og lykke nu i din nuværende situation. Efterlev som Guds datter eller søn alle dele af den plan i det omfang, du er i stand til« (»Glæden ved at følge den store plan for lykke«, *Stjernen*, jan. 1997, s. 72).

Vi kan bruge vores viden om frelsesplanen som hjælp i vore jordiske udfordringer.

- »Jeg giver menneskene svaghed, så de kan være ydmyge; og min nåde er tilstrækkelig for alle mennesker, som ydmyger sig for mig; for hvis de ydmyger sig for mig og har tro på mig, så vil jeg gøre det svage stærkt for dem« (Eter 12:27, mesterskriftsted).

- »Kom til mig, alle I, som slider jer trætte og bærer tunge byrder, og jeg vil give jer hvile.

Tag mit åg på jer, og lær af mig, for jeg er sagtmodig og ydmyg af hjertet, så skal I finde hvile for jeres sjæle.

For mit åg er godt, og min byrde er let« (Matt 11:28-30).

- Ældste Bruce R. McConkie fra De Tolv Apostles Kvorum:

»Idet vi altid sætter vores lid til Herren, må vi sørge for at blive uafhængige af verden. Vi skal kunne tage vare på os selv. Vi skal ved hjælp af den handlefrihed, Gud har givet os, løse vore egne økonomiske og timelige problemer.

Vi er her på jorden for at arbejde – for at arbejde længe, hårdt og ivrigt, for at arbejde til vores ryg gør ondt og vore trætte muskler slår knuder, for at arbejde alle vore dage. Denne jordiske prøvestand er tiden, hvor vi spiser vores brød i vores ansigts sved, indtil vi vender tilbage til jorden, som vi kom fra.

Arbejde er livets lov – det er det styrende princip i de helliges liv. Vi kan ikke, mens vi er raske og rørige, frivilligt lægge byrden af vores eget underhold over på andres skuldre. Misbrug af arbejdsløshedsunderstøttelse fører intet godt med sig. Driftighed, sparsommelighed og selvrespekt er afgørende for vores frelse.

Vi skal bevare vores helbred, plante vores egen have, sørge for vores eget forråd og uddanne os til at tage os af livets daglige gøremål. Ingen anden kan udarbejde vores frelse for os, hverken timeligt eller åndeligt.

Vi er her på jorden for at tage os af vore familiemedlemmers behov. Hustruer har krav på deres mænd som forsørgere, børn på deres forældre, forældre på

deres børn, brødre på brødre og slægtninge på slægtninge« (se »Vær uafhængig af alle andre skabninger«, *Den danske Stjerne*, okt. 1979, s. 149-150).

- Ældste Richard G. Scott: »Hvor ville jeg ønske, at I dybt inde i jeres sjæl vil forstå, at jeres liv her er en del af en meget større plan, som Herren har med jer. I har gennemlevet en del af den i den førjordiske tilværelse. I var tapre dér, og I kom hertil, fordi I ønskede at udvikle jer og opnå større glæde. Det, som I nu beslutter jer for, vil påvirke, hvor godt I vil opfylde den guddommelige og individuelle plan, som han har med jer« (»Han lever«, *Liahona*, jan. 2000, s. 105).

- Ældste Richard G. Scott: »Din himmelske Fader har udpeget dig til at blive født ind i en bestemt slægt, hvorfra du har modtaget din arv med hensyn til race, kultur og traditioner. Denne slægt kan give dig en rig arv og stor grund til at glædes. Men du har en forpligtelse til at afgøre, om der er nogen del af den arv, som må opgives, fordi den modvirker Herrens plan for lykke« (»Ban vejen for lykke«, *Stjernen*, juli 1998, s. 91).

- Præsident Gordon B. Hinckley, Kirkens femtende præsident: »I står over for store udfordringer forude. I bevæger jer ind i en verden med hård konkurrence. Få al den uddannelse, I kan. Herren har undervist os i betydningen af uddannelse. Det vil kvalificere jer til flere muligheder. Det vil sætte jer i stand til at gøre noget værdifuldt i den store verden af muligheder, der ligger forude. Hvis I kan få en videregående uddannelse, og det er det, I ønsker, så gør det. Hvis I ikke ønsker en boglig uddannelse, så lær et fag eller håndværk, som styrker jeres færdigheder og øger jeres muligheder« (»Nyomvendte og unge mænd«, *Stjernen*, juli 1997, s. 49).

ANVENDELSE OG EKSEMPLER

Præsident Marion G. Romney fra Det Første Præsidentskab har sagt: »For nogle måneder siden sad jeg i et fly ved siden af en herre fra Fjernøsten. Efter at have udvekslet nogle få høflighedsfraser fortalte han mig, på min forespørgsel, om sine forretningsaktiviteter. Så spurgte han om mine. Det førte naturligvis til en evangelisk samtale. Han havde ingen religion, selv om han sagde, at hans mor var kristen. Han havde ingen forståelse af Gud, ingen idé om, hvorvidt han havde haft en forudtilværelse, eller om han skulle leve efter døden. Han havde intet formål med livet andet end at arbejde hårdt og opnå en »rimelig levestandard«. Efter vi havde drøftet nogle

få grundlæggende evangeliske sandheder, sagde han: »En sådan opfattelse ville sandelig give én noget at leve for« (»Livets gang«, *Den danske Stjerne*, okt. 1976, s. 68).

- Hvordan kan en viden om vor himmelske Faders frelsesplan give de jordiske prøvelser formål og perspektiv?

Livet er svært for mange af dem, der bor i samme område som Carlos. Som nyt medlem af Kirken er han begejstret for sin nyfundne religion. Rigtig mange af livets spørgsmål er nu blevet besvaret for ham. Dog er der noget, der stadig bekymrer ham. Mange mennesker i verden, ja, selv i hans eget land har flere materielle goder, end de mennesker, han kender. Han undrer sig over, hvorfor det er tilfældet. Hvorfor har Gud tilladt, at så mange gode mennesker må kæmpe for at overleve på trods af, at vi alle valgte hans plan, før vi kom til jorden?

- Hvordan ville du besvare Carlos' spørgsmål?

- Hvilket råd ville du give Carlos?

KAPITEL 2 ÅNDENS VEJLEDNING

INDLEDNING

I løbet af vores liv træffer vi mange vigtige beslutninger. Nogle beslutninger angår dagligdags spørgsmål, hvor vi måske ikke har brug for Herrens vejledning med hensyn til alle detaljer. Alligevel har Herren lovet, at vi kan komme til ham og få hjælp og vejledning. Som et led i frelsesplanen har Helligånden den særlige mission at velsigne og inspirere vor himmelske Faders børn. Vi har fået dette løfte: »... ved Helligåndens kraft kan I kende sandheden af alt« (Moro 10:5).

Præsident Ezra Taft Benson, Kirkens trettende præsident, har forklaret det således: »Helligånden er ... en gave fra vor himmelske Fader. Helligånden hjælper jer til at vælge det rette. Helligånden beskytter jer mod ondt. Han hvisker til jer med en lille, stille stemme, at I skal gøre det rigtige. Når I gør det gode, så føler I godt, og det er Helligånden, der taler til jer. Helligånden er en pragtfuld ledsager. Han er *altid* parat til at hjælpe jer« (»Til Kirkens børn«, *Stjernen*, juli 1989, s. 76).

Denne åndelige vejledning er tilgængelig inden for alle områder i vores liv, herunder uddannelse, arbejde og ægteskab.

PRINCIPPER

- Helligånden kan give os trøst, fred og retning i livet.
- Helligåndens vejledning er tilgængelig for alle værdige medlemmer af Kirken.
- Bøn er et middel til at modtage Åndens vejledning.

UNDERBYGGENDE SKRIFTSTEDER OG UDTALELSER

Helligånden kan give os trøst, fred og retning i livet.

- »Men Talsmanden, Helligånden, som Faderen vil sende i mit navn, han skal lære jer alt og minde jer om alt, hvad jeg har sagt til jer« (Joh 14:26).
- »... du er blevet oplyst af sandhedens Ånd ... Gød jeg ikke fred i dit sind ... ? Hvad større vidnesbyrd kan du få end et fra Gud?« (L&P 6:15, 23).
- »For se, jeg siger jer igen, at hvis I vil træde ind på vejen og modtage Helligånden, vil den vise jer alt det, som I skal gøre« (2 Ne 32:5).

- Ældste Robert D. Hales fra De Tolv Apostles Kvorum: »Vi har brug for Helligånden som vores stadig ledsager til at hjælpe os med at træffe bedre valg i de beslutninger, som vi dagligt står overfor. Vore unge mænd og unge piger bliver bombarderet med det, som er grimt i verden. Åndens ledsagelse vil give dem styrke til at modstå ondt og om nødvendigt omvende sig og vende tilbage til den lige og snævre sti. Ingen af os er immune over for modstanderens fristelser. Vi har alle brug for den styrke, der er til rådighed ved Helligånden.

Mødre og fædre bør bønsumt indbyde Helligånden til at bo i deres indviede hjem. At have Helligånden hjælper familiemedlemmer med at træffe kloge valg – valg, som vil hjælpe dem med at få deres familie tilbage til deres himmelske Fader og hans Søn, Jesus Kristus, for at leve sammen med dem for evigt« (»Dåbens pagt: At være i riget og af riget«, *Liahona*, jan. 2001, s. 8).

»Vi har brug for Helligånden som vores stadig ledsager til at hjælpe os med at træffe bedre valg i de beslutninger, som vi dagligt står overfor.«

■ Ældste James E. Faust, dengang medlem af De Tolv Apostles Kvorum: »Helligånden er den største garant for indre fred i vores usikre verden. Den kan udvide vores forstand mere og give os en bedre følelse af velbehag end noget kemisk eller jordisk stof. Den beroliger nerverne. Den indgyder fred i vores sjæl. Denne Talsmand kan hjælpe os, når vi stræber efter at forbedre os. Den kan virke som en kilde til åbenbaring, der advarer os om truende farer, og den hjælper os også med at undgå fejltrin. Den kan forbedre vore naturlige sanser, så vi kan se tydeligere, lytte mere intenst og huske det, vi bør huske. Det er en måde at maksimere vores lykke på« (»Helligåndens gave – et sikkert kompas«, *Stjernen*, juli 1989, s. 28).

■ Præsident James E. Faust fra Det Første Præsidentskab: »De, som besidder denne åndelige gave, kan, hvis de er værdige, nyde større forståelse og berigelse og vejledning i alle livets gøremål, både åndelige og timelige. Helligånden bærer vidnesbyrd for os om sandheden og indgyder sjælen en så stærk vished om Gud Faderens og hans Søns, Jesu Kristi, eksistens, at ingen jordisk magt eller myndighed kan fratage vedkommende den viden. Ja, hvis man ikke har Helligåndens gave, er det omtrent som at have et legeme uden et immunsystem« (»Født på ny«, *Liahona*, juli 2001, s. 70).

Helligåndens vejledning er tilgængelig for alle værdige medlemmer af Kirken.

■ »Den, der bliver døbt i mit navn, til ham vil Faderen give Helligånden« (2 Ne 31:12).

■ »... Gud skænker [Helligånden til] dem, der elsker ham og renser sig over for ham« (L&P 76:116).

■ Ældste Henry B. Eyring fra De Tolv Apostles Kvorum: »For at have Helligånden som jeres ledsager skal I være værdige, rensat ved Jesu Kristi forsoning. Derfor vil jeres lydighed mod befalingerne, jeres ønske om at gøre hans vilje og jeres bøn i tro afgøre, hvor tydeligt Mesteren kan vejlede jer med svar på jeres bønner« (»Lev op til din kaldelse«, *Liahona*, nov. 2002, s. 76).

■ Ældste Joseph B. Wirthlin fra De Tolv Apostles Kvorum:

»Helligånden kan være til gavn for jer i hvilken som helst retfærdig stræben, I er involveret i, deriblandt i skolen og blandt jeres venner.

Helligåndens vigtigste mission er imidlertid at bære vidnesbyrd om vor himmelske Fader og hans elskede Søn, Jesus Kristus. Hvis I er omhyggelige med at holde befalingerne, vil Helligånden hjælpe jer med at lære mere om vor

himmelske Fader og Jesus Kristus. Han vil oplyse jeres sind, når I overvejer og studerer skrifterne hver dag.

Helligåndens tilskyndelser kan komme til jer som en stille, sagte røst. I kan ikke vokse op og blive den person, I skal blive, medmindre I først overvinder det i verden, som råber på jeres opmærksomhed. Noget af verdens musik er fx nedværdigende, vulgært og upassende og vil gøre det umuligt for jer at høre Helligåndens tilskyndelser. At indtage stoffer, der er forbudt ifølge visdomsordet, vil afholde jer fra at føle og erkende Helligåndens tilskyndelser.

Hvis I svigter med hensyn til at leve et rent og dydigt liv, vil det overdøve Åndens tilskyndelser. Bring jeres tanker til et niveau, der er højere end det vulgære og umoralske. Undgå forkastelige fjernsynsprogrammer og film, ugudelige hjemmesider på internettet og underholdningsformer, der viser eller opmuntrer til umoral og vold. Afsky pornografi som en dødsensfarlig, smitsom synd og sygdom. I har ikke råd til at blive afhængig af dens lænker og slaveri. Den vil drive Helligånden og dens påvirkning ud af jeres liv« (»At vokse i præstedømmet«, *Liahona*, jan. 2000, s. 48).

- Ældste Dallin H. Oaks fra De Tolv Apostles Kvorum: »Vi bliver modtagelige for inspiration og åbenbaring gennem lydighed mod Guds bud, gennem bøn og ved at lytte opmærksomt til de levende profeters lærdomme« (»Scripture Reading and Revelation«, *Ensign*, jan. 1995, s. 7).

Bøn er et middel til at modtage Åndens vejledning.

- »Bed til Faderen i mit navn i tro, overbevist om at I skal modtage, så skal I få Helligånden, der tilkendegiver alt det, som er nødvendigt for menneskenes børn« (L&P 18:18).
- »I modtager Ånden ved bøn« (L&P 63:64).
- Præsident James E. Faust: »Visse regler og retningslinjer er nødvendige, hvis man skal modtage åbenbaring og inspiration. De omfatter (1) at man ærligt og oprigtigt stræber efter at holde Guds befalinger, (2) at man er åndeligt beredt på at modtage et guddommeligt budskab, (3) at man anråber Gud i ydmyg, inderlig bøn, og (4) at man søger svar med urokkelig tro« (»Samkvem med Helligånden«, *Liahona*, mar. 2002, s. 5).
- Ældste Henry B. Eyring: »Jeg har fået svar på bønner. Disse svar har været tydeligst, når det, jeg ønskede, blev bragt til tavshed af et altoverskygende behov for at vide, hvad Gud ønskede. Først da kan svaret fra en kærlig himmelsk Fader blive formidlet til sindet af den stille, sagte stemme og blive skrevet i hjertet« (»Skriv i mit hjerte«, *Liahona*, jan. 2001, s. 100).
- Ældste Dallin H. Oaks:

»Vi modtager ikke altid inspiration eller åbenbaring, når vi beder om det. Nogle gange modtager vi først en åbenbaring på et senere tidspunkt, og sommetider bliver det overladt til os selv at træffe et valg baseret på studium og fornuft. Vi kan ikke fremtvinge det, som er åndeligt. Sådan må det være. Formålet med livet – at høste erfaringer og at udvikle tro – ville blive forpurret, hvis vor himmelske Fader oplyste os med det samme og anviste os enhver handling. Vi skal kunne drage en slutning og træffe beslutninger og bære følgerne af dem for at kunne udvikle selvstændighed og tro.

Selv med hensyn til beslutninger, vi anser for meget vigtige, modtager vi til tider intet svar på vore bønner. Det betyder ikke, at vore bønner ikke er blevet hørt. Det betyder blot, at vi har bedt angående en beslutning, som vi af den ene eller den anden grund selv må træffe uden at blive vejledt ved åbenbaring.

Måske har vi bedt om vejledning til at kunne vælge mellem flere alternativer, som er lige acceptable eller lige uacceptable. Der er *ikke* et rigtigt og et forkert svar på ethvert spørgsmål. På mange spørgsmål er der kun to forkerte eller to rigtige svar ...

»Vi kan ikke fremtvinge det, som er åndeligt.«

Sandsynligvis modtager man intet svar, når man beder om vejledning til at vælge mellem to alternativer, der er lige gode i Herrens øjne. Således er der tidspunkter, hvor vi kan tjene med lige stort udbytte inden for to forskellige områder. Begge svar er rigtige. På tilsvarende måde giver Herrens Ånd os næppe åbenbaringer om beslutninger, som er ligegyldige ... Jeg tror, at Herren forventer, at vi træffer de fleste af vore beslutninger ved hjælp af vores intelligens og de erfaringer, han har givet os. Da profeten Joseph Smith blev bedt om et råd angående en bestemt sag, svarede han: »Det er noget stort at bede Gud om noget eller at komme i hans nærværelse. Vi er bange for at nærme os ham med sådanne ting, der har liden eller slet ingen betydning« (*Profeten Joseph Smiths lærdomme*, s. 25), (*The Lord's Way*, 1991, s. 36-38).

- Ældste Richard G. Scott fra De Tolv Apostles Kvorum:

1. *Hvornår besvarer Gud vore bønner?*

»Over for mig sad en kvinde og græd. Med tårefyldte øjne fortalte hun mig: »Jeg ved ikke mere, hvad jeg skal tro.« Hun fortalte, at hun uden held havde kæmpet og bedt i mange dage for at finde ud af, hvordan hun skulle foretage en meget betydningsfuld afgørelse i sit liv. Forpint sagde hun: »Jeg ved ikke, hvad jeg skal gøre. Hvis du vil sige mig, hvad jeg skal gøre, vil jeg gøre det.« Med sin hånd på skrifterne sagde hun: »Gud har fortalt os, at han vil hjælpe os. Han besvarer alle andres bønner. Hvorfor besvarer han ikke mine?«

Når man er fanget i en sådan malmstrøm af følelser, er det svært selv at finde vej ud alene. Min bøn er, at jeg må kunne hjælpe de af jer, som har lignende følelser.

Når vi tilsyneladende ikke modtager svar på presserende bønner, kan det skyldes, at vi ikke forstår visse sandheder om bøn, eller fordi vi ikke erkender svarene, vi modtager.

Vor himmelske Fader sendte os ikke til jorden, for at vi skulle have fiasko, men for at det skulle gå os godt. Det virker måske som et paradoks, men det er grunden til, at det sommetider kan være meget vanskeligt at erkende svarene på vore bønner. Nogle klarer livet udelukkende med deres egne erfaringer og evner som hjælp. Andre søger gennem bøn guddommelig inspiration at få at *vide*, hvad de skal gøre. Når det er nødvendigt, er de berettiget til en kraft, der overstiger deres egne evner.

Kommunikation med vor Fader i himlen er ikke nogen ligegyldig sag. Det er et helligt privilegium. Det er baseret på uforanderlige principper. Når vi modtager hjælp fra vor himmelske Fader, er det som svar på tro, lydighed og den rette anvendelse af handlefrihed.

Det er forkert at tro, at alle vores bønner vil blive besvaret omgående. Nogle bønner kræver en betragtelig indsats fra vores side. Det er rigtigt, at vi sommetider modtager tilskyndelser, når vi ikke direkte har søgt dem. De vedrører som regel noget, vi har brug for at vide og ikke kan finde ud af på anden måde.

Vi er her på jorden for at opnå erfaringer, som vi ikke kan få på nogen anden måde. Vi får lejlighed til at vokse, til at udvikle os og til at få åndelig modenhed. For at gøre det, må vi lære at anvende sandheden.

Hvordan vi tager imod udfordringer og løser vanskelige problemer er af afgørende betydning for vores lykke.«

2. *Hvordan skal vi bede?*

»For bedre at forstå bøn har jeg lyttet til andres råd, overvejet skrifterne og studeret profeternes og andres liv. Alligevel er det, der virker bedst, at jeg forestiller mig et barn, som tillidsfuldt henvender sig til en kærlig, venlig, vis og forstående Fader, som ønsker, at det skal gå godt for os.

Tænk ikke over, hvor klodset I udtrykker jeres følelser. Tal blot med jeres Fader. Han hører hver eneste bøn og besvarer den på sin måde.

Når vi forklarer et problem og foreslår en løsning, svarer han sommetider ja og sommetider nej. Ofte holder han et svar tilbage, ikke af manglende interesse, men fordi han elsker os – med fuldkommen kærlighed. Han ønsker, at vi anvender de sandheder, som han

har givet os. For at kunne udvikle os, er vi nødt til at stole på vores evne til at træffe korrekte afgørelser. Vi er nødt til at gøre det, vi *føler* er rigtigt. Med tiden vil han svare. Han vil ikke svigte os.

Jeg har beskrevet, hvor virkeligt vores forhold til vor Fader er. Der er intet, han ikke ved om os. Han kender alle vores behov og kunne give os alle svarene. Og dog opmuntrer han os til at træffe korrekte valg, fordi hans mål er vores evige lykke.

Sommetider opfører vi os dårligt, handler uklogt ligesom et barn og føler, at vi ikke kan komme til vor Fader med et problem. Hvor vidunderligt er det ikke, når kommunikationen er anstrengt, at have en Formidler, som klarer alt, når vi adlyder hans råd og omvender os. Sådan er vores ældre bror, Frelseren.«

3. *Hvordan kan vi genkende et svar på vore bønner?*

»Måske blev Oliver Cowderys oplevelser nedskrevet, for at vi kunne forstå, hvordan vi skal bede og erkende svarene på vores bønner. Oliver fik at vide:

»... så vist som Herren, der er din Gud og din forløser, lever, lige så vist skal du få kundskab om, hvad end du *beder om i tro med et ærligt hjerte, overbevist om at du skal få kundskab ...*

[vil] jeg tale til dig i dit sind og i dit hjerte ved Heligånden« (L&P 8:1-2; fremhævelse tilføjet).

Når vi modtager en tilskyndelse i vores *hjerte*, kan vi bruge vores *forstand* til enten at rationalisere den

»Vor himmelske Fader sendte os ikke til jorden, for at vi skulle have fiasko.«

bort eller til at følge den. Vær forsigtig med, hvad I gør med en tilskyndelse fra Herren.«

4. Hvilken rolle spiller tro med hensyn til at modtage svar på vore bønner?

»Oliver blev videre undervist: »Husk, at uden tro kan du intet gøre; bed derfor i tro. Tag ikke let på dette; bed ikke om det, som du ikke bør ...

i overensstemmelse med din tro skal det blive gjort for dig« (L&P 8:10-11; fremhævelse tilføjet).

»Bed i tro« vil sige at bede med tillid til vor hellige Fader. Ligesom mange af os, erkendte Oliver ikke de tegn på svar, som Herren allerede havde givet på hans bønner. For at åbne hans og vore øjne, blev denne åbenbaring givet gennem Joseph Smith:

»Velsignet er du, for hvad du har gjort, for du har adspurgt mig, og se, så ofte som du har adspurgt, har du modtaget undervisning fra min Ånd. Hvis det ikke havde været således, ville du ikke være kommet til det sted, hvor du er på dette tidspunkt.

Se, du ved, at du har adspurgt mig, og jeg oplyste dit sind; og se, jeg fortæller dig dette, for at du kan vide, at du er blevet oplyst af sandhedens Ånd« (L&P 6:14-15; fremhævelse tilføjet).

Hvis du mener, at Gud ikke har besvaret dine bønner, så overvej disse skriftsteder – og se derefter grundigt efter tegn i dit eget liv på, at Gud allerede har besvaret dine bønner.«

5. Hvordan når svaret vores hjerte og sind?

»For at hjælpe os hver især med at erkende de givne svar, har Herren sagt:

»Hvis du ønsker et yderligere vidnesbyrd, så læg dig den nat på sinde, da du råbte til mig i dit hjerte, for at du kunne få sandheden om dette at vide.

Gød jeg ikke fred i dit sind angående sagen?» (L&P 6:22-23; fremhævelse tilføjet).

Herren giver os yderligere indsigt ved at råde os til at udtænke svaret på et problem i vores eget sind og derefter spørge, om det er rigtigt:

»... hvis det er rigtigt, vil jeg bevirke, at det brænder i brystet på dig, således skal du føle, at det er rigtigt.

Men hvis det ikke er rigtigt, får du ikke sådanne følelser, men dine tanker bliver uklare, hvilket får dig til at glemme det, der er urigtigt« (L&P 9:8-9; fremhævelse tilføjet).

6. Hvad hvis det svar, vi søger, lader vente på sig?

»Det er meget væsentligt at erkende, at Herren også besvarer vore bønner på en tredje måde nemlig ved at tilbageholde et svar, når bønnen opsendes. Hvorfor gør han dog det?

Han er vor fuldkomne Fader. Han elsker os mere, end vi nogensinde vil forstå. Han ved, hvad der er bedst for os. Han ser enden fra begyndelsen. Han ønsker, at vi handler for at opnå den nødvendige erfaring.

Når han svarer ja, er det for at give os selvtillid.

Når han svarer nej, er det for at forhindre fejltagelser.

Når han tilbageholder et svar, er det for, at vi kan udvikle os gennem tro på ham, lydighed mod hans bud samt villighed til at handle i overensstemmelse med sandheden. Det forventes af os, at vi påtager os et ansvar ved at handle efter en afgørelse, der er i overensstemmelse med hans lærdomme, uden yderligere bekræftelse. Vi skal ikke bare sidde passivt og vente eller knurre, fordi Herren ikke har talt. Vi skal handle.

For det meste er det, vi vælger at gøre, rigtigt. Han vil bekræfte det korrekte i vores valg på sin egen måde. Bekræftelsen kommer normalt gennem pakker med hjælp langs vejen. Vi opdager dem ved at være åndeligt opmærksomme. De er som små sedler fra en kærlig Fader som tegn på hans godkendelse. Hvis vi tillidsfuldt begynder på noget, som ikke er rigtigt, vil han lade os det vide, inden vi er kommet for langt. Vi fornemmer denne hjælp ved at erkende følelser af bekymring og usikkerhed.«

7. Hvordan kan vi blive mere åndeligt modtagelige over for Åndens tilskyndelser?

»Nefis indsats for at få fat i messingpladerne viser, hvordan principperne virker. Da de ældre brødre blev bedt om at tage af sted, »murrede« de og fik ingen hjælp. Nefi fik derimod forsikringen: »... du skal blive begunstiget af Herren, fordi du ikke har murret« (1 Ne 3:6). Nefis ord: »Jeg vil tage af sted og gøre det, som Herren har befalet« viser en positiv forpligtelse til at handle og opnå fremgang ved at bruge en åndelig lov (1 Ne 3:7).

Selv efter to mislykkede forsøg forblev Nefi sikker i sin sag. Han krøb ind i byen hen mod Labans hus uden at kende alle svarene. Han bemærkede: »... jeg blev ført af Ånden uden på forhånd at vide, hvad jeg skulle gøre«, og dernæst tilføjede han meget

væsentligt: »Alligevel gik jeg af sted« (1 Ne 4:6-7; fremhævelse tilføjet).

Nefi var villig til at forsøge igen og igen og yde sit bedste. Han gav udtryk for sin tro på, at han ville få hjælp. Han nægtede at miste modet. Men fordi han handlede, havde tillid til Herren, var lydige og benyttede sin handlefrihed korrekt, fik han vejledning. Han blev skridt for skridt inspireret til succes og blev med sin mors ord »givet ... magt [til at] ... udføre det, som Herren har befalet« (1 Ne 5:8; fremhævelse tilføjet).

Nefi vidste, at han måtte betro sig til Gud, udøve tro og handle, for at han skridt for skridt kunne modtage hjælp. Han murrede ikke og bad ikke om en fuldstændig forklaring. Men, læg især mærke til, at han ikke ventede passivt på hjælp. Han handlede! Ved at følge en åndelig lov, blev han inspireret og givet magt til at handle.«

8. Hvordan kan vi forhindre vore personlige ønsker i at forstyrre Åndens indflydelse?

»Sommetider erkender vi ikke svarene på vore bønner, fordi vi er fast besluttet på at vente på bekræftelse af vores egne ønsker. Vi kan ikke se, at Herren ønsker, at vi skal gøre noget andet. Vær omhyggelige med at søge hans vilje.

Jeg tilstår, at jeg ikke ved, hvordan man træffer en korrekt afgørelse, undtagen der hvor der findes retfærdighed og tillid til en himmelsk Fader. Principerne virker ganske enkelt ikke, når handlefriheden bevidst bruges i strid med Guds vilje. Hvis der er synd, vi ikke har omvendt os fra, er vi overladt til vore egne påfund og til at fjumre rundt og kæmpe for os selv. Men ved at omvende os, kan vi reddes.«

9. Hvordan kommer svaret oftest?

»Når vi søger inspiration som hjælp til at kunne træffe afgørelser, giver Herren blide tilskyndelser. Det kræver, at vi tænker, udøver tro, arbejder, kæmper og handler. Sjældent kommer hele svaret med det samme i en afgørende sag eller på et kompliceret problem. Ofte kommer svaret lidt ad gangen, uden at enden er i syne.«

10. Hvilken rolle spiller taknemlighed over for Herren i vore bønner?

»Jeg har gemt den vigtigste del af bønnen til sidst. Det er taknemlighed! Vores oprigtige indsats for at

takke vor elskede Fader skaber en vidunderlig følelse af fred, personlig værdi og kærlighed. Uanset hvor svære vore problemer er, fylder en oprigtig påskønnelse vores sind med taknemlighed.

Hvordan kan det være, at de fattigste bedst ved, hvordan man skal takke Herren? I Guatemalas højland kan medlemmerne knap nok overleve. At tage til templet kræver *store* ofre. Et besøg kræver et års forberedelse. Det er hårdt arbejde og et stort offer at lægge penge og mad til side samt spinde, farve og væve nyt tøj. Derpå følger den lange vandring på bare fødder ned fra bjergene, sejladsen over Lago de Izabel og busturene med kun lidt mad. Trætte og udslidte ankommer de til templet. De vasker sig til de stråler af renhed, tager deres nye tøj på og går ind i Herrens hus.

Klædt i hvidt undervises de af Ånden, modtager ordinancer og indgår pagter. En kvinde fra højlandet var dybt rørt af Ånden og begavelsens betydning. Da hun kom ind i det celestiale værelse, så hun andre siddende med hovedet ærbødigt bøjet.

Uskyldigt knælede hun ved indgangen til værelset uden at andre ænsede hende. Hun bøjede sit hoved, græd stille og i tyve minutter udgød hun sit hjerte til sin himmelske Fader. Til sidst løftede hun sit hoved. Hendes kjole var gennemblødt af tårer. Den opmærksomme tempelpræsidentinde spurgte: »Kan jeg hjælpe?« Hun svarede: »Åh, vil du? Mit problem er, at jeg har forsøgt at fortælle min himmelske Fader, hvor taknemlig jeg er for alle mine velsignelser, men jeg

føler ikke, at jeg kommer igennem. Vil du hjælpe mig med at fortælle ham, hvor taknemlig jeg er?«

Disse råd om bøn er sande. Jeg har afprøvet dem omhyggeligt i det laboratorium, som mit eget liv er. Jeg har opdaget, at det, der sommetider synes at være en uigennemtrængelig kommunikationsbarriere, er et stort skridt, der skal tages i tro.

Hvis du søger hans hjælp, så sørg for, at dit liv er rent, dine motiver er værdige, og du er villig til at gøre det, han beder om – for han *vil* besvare dine bønner. Han er din kærlige Fader; du er hans elskede barn. Han elsker dig fuldkomment, og han ønsker at hjælpe dig.

I Jesu Kristi navn. Amen« (»Lær at erkende svar på bønner«, Den danske Stjerne, jan. 1990, s. 28-30).

»Når vi søger inspiration som hjælp til at kunne træffe afgørelser, giver Herren blide tilskyndelser.«

ANVENDELSE OG EKSEMPLER

Oliver Cowdery underviste i skolen i Palmyra i New York på den tid, da profeten Joseph Smith oversatte Mormons Bog i Harmony i Pennsylvania. Oliver hørte om profetens arbejde og følte, at han skulle hjælpe. Han rejste til Pennsylvania, hvor han begyndte som Joseph Smiths skriver. Flere dage senere bad Oliver Joseph om at spørge Herren, om Oliver gjorde det rette. Herren svarede: »Velsignet er du, for hvad du har gjort, for du har adspurgt mig, og se, så ofte som du har adspurgt, har du modtaget undervisning fra min Ånd. Hvis det ikke havde været således, ville du ikke være kommet til det sted, hvor du er på dette tidspunkt« (L&P 6:14). Herren roste Oliver Cowdery for hans personlige bønner og fortalte ham, at han allerede havde fået svar på sine bønner gennem Ånden.

- Hvorfor genkender vi sommetider ikke Helligåndens vejledning?

- På hvilke to måder kommer åbenbaring ifølge L&P 6:15, 23, sommetider uden at vi måske bemærker det?

- Beskriv, hvordan du kan blive mere modtagelig for Ånden, når du beder angående uddannelse eller arbejde?

Emeka afslutter high school om en måned. Han har aldrig tænkt meget over, hvad han vil efter eksamen. Hans opmærksomhed har været fanget af skole, sport og venner. Emekas familie har begrænsede ressourcer og kan ikke støtte ham økonomisk, hvis han begynder på universitetet eller handelsskolen. Han føler, at han står ved en skillevej i sit liv, og at det, han beslutter, vil få afgørende betydning for resten af hans liv. Han har altid troet, at hvis han arbejdede hårdt og havde en positiv indstilling, så ville han klare sig godt, lige meget hvad han gjorde. Nu står han over for adskillige altafgørende beslutninger, som overgår alt, han før har skullet gøre.

- Hvor kan Emeka få hjælp?

- Hvad kan han gøre åndeligt, før han træffer disse beslutninger?

- Når Emeka har gjort en indsats for at gøre alt, hvad han kan, hvordan kan Helligånden så hjælpe ham?

KAPITEL 3 SÆT MÅL OG ADMINISTRÉR DIN TID

INDLEDNING

Mål kan hjælpe os til at sætte en god kurs i vores liv og fokusere på værdige sager, så vi ikke »drives hid og did af hver lærdoms vind« (Ef 4:14). Ældste Marvin J. Ashton, som var medlem af De Tolv Apostles Kvorum, har sagt: »Den retning, vi bevæger os i, er vigtigere, end hvor vi nu befinder os. Målsætning bør få os til at anstrenge os undervejs til målet« (»Ordet er forpligtelse«, *Den danske Stjerne*, april 1984, s. 106).

Med vore mål for øje er det vigtigt at bruge tiden vist. Som salmen lyder:

De hastigt svundne dage
vi aldrig får igen,
kun alt for kort de bliver,
og tiden svinder hen.
Lad hvert minut udnytte,
giv agt på urets slag,
thi livet svinder hurtigt,
som er det blot en dag.

(»Benyt de lyse dage«, *Salmer og sange*, nr. 142)

Når vi planlægger vores liv og anvender tiden vist velsigner og opbygger Herren os til at tjene hans rige bedre.

PRINCIPPER

- Gode målsætninger giver vores liv retning.
- Vi bør sætte mål på adskillige områder.
- Når vi administrerer vores tid, får vi kontrol over vores liv, så vi kan tjene endnu bedre.

UNDERBYGGENDE SKRIFTSTEDER OG UDTALELSER

Gode målsætninger giver vores liv retning.

- »Du skal ikke drive tiden væk, ej heller skal du grave dit talent ned, så det ikke bliver kendt« (L&P 60:13).

- »Hvis en af jer vil bygge et tårn, sætter han sig så ikke først ned og beregner udgifterne for at se, om han har råd til at gøre det færdigt?« (Luk 14:28).
- Biskop John H. Vandenberg, dengang Kirkens præsiderende biskop: »Efter min mening er målsætning afgørende for et lykkeligt liv. Men målet er kun en del af den ønskede fremgang. Vi skal vide, hvilke veje vi skal gå for at nå målet. Tit sætter vi mål langt ud i fremtiden, men glemmer delmålene. Med sådanne delmål får vi brug for selvdisciplin i vore handlinger – at studere, når det er tid til at studere, sove, når det er tid til at sove, læse, når det er tid til at læse osv. – så vi ikke roder det hele sammen, men får vores fulde mål af belønninger og velsignelser for den tid, vi investerer i bestemte gøremål« (i Conference Report, apr. 1966, s. 94).

»Sæt
velafbalancerede
mål.«

- Ældste M. Russell Ballard fra De Tolv Apostles Kvorum:

»For det første: Tænk over jeres levevis og fastsæt jeres prioriteringer. Find et roligt tidspunkt, hvor I regelmæssigt kan tænke alvorligt over, hvad I vil, og hvad I skal gøre for at opnå det. Jesus, som er vores eksempel, »trak sig tilbage til øde steder og bad« (Luk 5:16). Vi er nødt til lejlighedsvis at gøre det samme for at få åndelig fornyelse, ligesom Frelseren gjorde det. Nedskriv de opgaver, I vil have udført hver dag. Men tænk først og fremmest på de hellige pagter, I har indgået med Herren, når I nedskriver det daglige skema.

For det andet: Sæt jer kortsigtede mål, som I kan nå. Sæt velafbalancerede mål – ikke for mange og heller ikke for få. Sæt dem heller ikke for højt og ikke for lavt. Nedskriv mål, som I kan nå, og arbejd med dem efter deres vigtighed. Bed om guddommelig

vejledning til jeres målsætning« (»Livets krav må være i balance«, *Stjernen*, juli 1987, s. 11).

- Ældste Ben B. Banks, dengang i De Halvfjerds' Præsidium, talte om en cykeltur, som han og hans familie var på: »På turens tredje dag lærte jeg, at selv om vi har nogle op-ad-bakke udfordringer i vores liv – er det vores indstilling, der vil bestemme, hvordan vi møder dem. På den dag krydsede vi kontinentets højderyg tre gange med en stigning fra 1463 meter til 2530 meter. At bestige stejle bjerge på cykel kræver møje for at nå op i det høje. Det er det samme med livet. Ved at sætte lødige mål og fokusere på dem, vil man lære selvdisciplin og udrette meget. Ja – der var tider, hvor det at bestige det stejle bjerg krævede alt det, jeg havde i mig, men jeg gav ikke op, fordi jeg var fikseret på mit mål« (»Den vej vi kalder livet«, *Liahona*, juli 2002, s. 47).

- Præsident Ezra Taft Benson, Kirkens trettende præsident: »Alle Guds ansvarlige børn har brug for at sætte sig mål, både på kort og på lang sigt. Et menneske, der bestræber sig på at nå retfærdige mål, kan snart blive herre over håbløsheden, og når han har nået ét mål, kan han sætte sig et nyt. Nogle mål har vi til stadighed. Når vi hvert uge deltager i nadveren, forpligter vi os til at opfylde det mål, som det er at påtage os Jesu Kristi navn, altid at huske ham og holde hans befalinger. Om Jesu forberedelse til sin mission erklærer skrifterne, at »Jesus gik frem i visdom og vækst og yndest hos Gud og mennesker« (Luk 2:52). Dette omfatter fire hovedmål: Åndelige, intellektuelle, fysiske, og sociale. »Hvad slags mænd burde I derfor være?« spurgte Mesteren, og han svarede selv: »Sandelig siger jeg til jer: Ligesom jeg er« (3 Ne 27:27). Se, det er et mål for hele livet: At følge i hans fodspor, at fuldkommengøre os i alle dyder, som han gjorde, at søge hans nærhed og bestræbe os på at gøre vores kaldelse og udvælgelse sikker« (se »Fortvivl ikke«, *Stjernen*, mar. 1987, s. 6-7).

- Ældste Joseph B. Wirthlin fra De Tolv Apostles Kvorum: »Maratonløbere sætter sig tydelige mål. I bør se fremad nu og beslutte jer for, hvad I ønsker at gøre med jeres liv. Overvej nøje, hvor I ønsker at være om et år, om fem år, om ti år og fremdeles. Modtag jeres patriarkalske velsignelse, og bestræb jer på at være værdige til dens løfter. En patriarkalsk velsignelse er en af de vigtigste vejledninger i livet, som Kirkens medlemmer kan få. Nedskriv jeres mål og gennemgå dem regelmæssigt. Hold jer dem hele tiden for øje, nedskriv jeres fremskridt og revidér målene, når for-

holdene byder det. Jeres endemål bør være evigt liv – den slags liv, som Gud lever, og den største af alle Guds gaver« (se »Dit maratonløb«, *Stjernen*, jan. 1990).

- Ældste Marvin J. Ashton: »Lad os straks sætte mål, som er i overensstemmelse med evangeliet, og lad os gøre det med den viden, at hvis vi benytter vore talenter – hvis vi hjælper andre, stræber efter fred, undgår at være alt for nærtagende eller kritiske – så vil større styrke blive føjet til vore egne evner, og vi vil straks gå fremad mod større vækst, lykke og evige glæder« (»Straks«, *Den danske Stjerne*, okt. 1983, s. 58).

- Præsident Gordon B. Hinckley, Kirkens femtende præsident: »Begynd nu at fastsætte de mål, som vil bringe jer lykke – uddannelse inden for jeres valgte fag eller gren af videnskaben uanset, hvad det måtte være; en mission, hvor I kan overlade jer fuldstændig til Herren for at udføre hans værk; et fremtidigt ægteskab i Herrens hus med en vidunderlig og herlig ægtefælle, som I vil være værdige til på grund af jeres levevis« (»Nyomvendte og unge mænd«, *Stjernen*, juli 1997, s. 49).

Vi bør sætte mål på adskillige områder.

- »[Bliv] mere fuldkommet ... undervist ... både i det, der er i himlen og på jorden og under jorden; det, som har været, det, som er, det, som snart skal ske, det, som er hjemme, det, som er ude; folkeslagenes krige og forviklinger og de straffedomme, som er lagt på landet; og også en kundskab om lande og om riger« (L&P 88:78-79).

»I bør se fremad nu og beslutte jer for, hvad I ønsker at gøre med jeres liv.«

- Ældste Robert D. Hales fra De Tolv Apostles Kvorum: »Fuldfør personlige mål i hver af disse fire kategorier ...: Åndelig udvikling, fysisk udvikling, uddannelse, karrieremæssig og personlig udvikling samt udvikling socialt og

som borger« (se »Opfyld din pligt mod Gud«, *Liahona*, jan. 2002, s. 44).

■ Ældste G. Homer Durham fra De Halvfjerds:

»Den 2. januar 1891 sad en 19-årig norsk immigrant i sit hjem i byen Logan i Cache-området i Utah og skrev følgende linjer på et linieret stykke papir.

»Efterhånden er jeg kommet til fuldt ud at erkende, at jeg er så svag som noget menneske – måske svagere end mange, og jeg har indset, at lykke i livet, kun kan opnås, hvis man har et rent hjerte og ren samvittighed, og hvis man frygter Herren og holder hans bud. Jeg har også indset, at den lykke, man opnår på sine gamle dage består i at se tilbage på et liv uden store synder og gennem opfyldelsen af mange ædle ønsker. Da jeg har opdaget, at mit liv indtil nu ikke har været, som jeg kunne tænke mig, det skulle være, har jeg opstillet følgende regler, som jeg vil forsøge at leve mit liv efter fremover, hvilket Herren den almægtige, min Skaber, vil hjælpe mig med.

Derpå nedskrev han 17 regler. Omtrent en måned senere, tirsdag den 15. aug. 1891, skrev han dem ind i sin dagbog. Her beskrev han siden hen de kampe, han måtte udkæmpe som fremmed, ung student fra Utah ved Harvard University i Cambridge i Massachusetts. Han begyndte med at skrive de 17 regler ind, som skulle være styrende i hans liv.

Regler:

1. Jeg vil gøre religion, videnskaben over alle videnskaber, til det vigtigste i mit liv.
2. Jeg vil dagligt bede til Gud i enrum.
3. Jeg vil dagligt tænke på Gud og hans egenskaber og forsøge at blive som ham.
4. Jeg vil modtage lys, visdom og kundskab, hvor som helst og når som helst det tilbydes mig.
5. Jeg vil aldrig skamme mig over at stå ved mine principper, min tro og religion, når jeg én gang er blevet fuldt ud overbevist om deres rigtighed.
6. Jeg vil aldrig spille et øjeblik af min tid, men anvende den klogt.
7. Jeg vil være yderst mådeholdende med mad og drikke.
8. Jeg vil aldrig nogensinde gøre noget, som jeg ikke ville gøre, hvis jeg vidste, at jeg levede i min sidste time.

9. Jeg vil dagligt læse Guds ord, så jeg kan lære hans vilje at kende for at finde trøst, styrke og opmuntring derved.

10. Jeg vil i al min tale ikke sige andet end den klare og enkle sandhed.

11. Jeg vil altid gøre det, som jeg opfatter som min pligt, og det, der er bedst for mine medmennesker.

12. Jeg vil gøre alt, hvad jeg kan, for at leve, mens jeg lever, så jeg ikke dør uden rigtigt at have levet.

13. Jeg vil aldrig, hverken i ord eller i gerning, forsøge at påtvinge andre mine meninger, men ganske enkelt holde fast ved dem og argumentere for dem!

14. Jeg vil forsøge at overvinde vanen med at blive hurtigt vred, råbe højt, optræde utålmodigt eller på anden måde fornærme eller såre mine medmennesker.

15. Jeg vil aldrig blot et øjeblik glemme min pligt over for min mor – hende der har gjort mig til den, jeg er, og til det, jeg vil blive, hende, der har brugt den bedste tid af sit liv på at tage sig af mig, og som jeg skylder al den ære, respekt og kærlighed, jeg kan give. Ligeledes vil jeg altid huske mine forpligtelser over for min bror og alle mine venner og slægtninge.

16. Jeg vil fuldføre enhver opgave, jeg påbegynder, og jeg vil omhyggeligt overveje mit formål og dets følger, før jeg påtager mig et ansvar.

17. Jeg vil altid huske på, at de mænd og kvinder, jeg møder, er mine søskende, og at jeg skal fjerne bjælken i mit eget øje, før jeg forsøger at fjerne splinten i mine medmenneskers øje.

Det ville være godt, hvis alle unge mænd og kvinder i vore dage ville overveje, hvor de står i livet ...

Den unge mand, som skrev disse linjer ... var John Andreas Widtsoe ...

... I marts 1921 blev han kaldet som apostel af præsident Heber J. Grant og fortsatte i denne kaldelse gennem et langt og begivenhedsrigt liv« (»Tro – den højere kundskab«, *Den danske Stjerne*, jan. 1980, s. 23-24).

Når vi administrerer vores tid, får vi kontrol over vores liv, så vi kan tjene endnu bedre.

■ »Og se til, at alt dette gøres med visdom og orden; for det forlanges ikke, at et menneske skal løbe hurtigere, end det har styrke til. Og videre, det er nødvendigt, at han er flittig, så han derved kan

vinde sejrsprisen; derfor må alt gøres med orden« (Mosi 4:27).

- »Hold op med at være uvirksomme; hold op med at være urene; hold op med at finde fejl hos hinanden; hold op med at sove længere end det er nødvendigt; gå tidligt i seng, så I ikke er trætte; stå tidligt op, så jeres legeme og jeres sind må være friske« (L&P 88:124, mesterskriftsted: L&P 88:123-124).

- Præsident Thomas S. Monson fra Det Første Præsidentskab:

»Vores hus skal være et *ordens hus* ... Lad os sætte tid af til familien, tid til arbejde, tid til studium, tid til tjeneste, tid til afslapning, tid til os selv – men frem for alt, tid til Kristus.

Så bliver vores hus et *ordens hus*« (»Byg dit evige hjem«, *Liahona*, okt. 1999, s. 6).

- Præsident Gordon B. Hinckley:

»Vi har alle ansvar på fire områder. For det første har vi et ansvar over for vores familie. For det andet har vi et ansvar over for vores arbejdsgiver. For det tredje har vi et ansvar over for Herrens værk. For det fjerde har vi et ansvar over for os selv.

Det er for det første afgørende, at I ikke forsømmer jeres familie. Intet af det, I har, er mere dyrebart. Jeres hustru og jeres børn fortjener deres ægtemands og fars opmærksomhed. Når alt er sagt og gjort, så er det dette familiebånd, som vi medbringer til det næste liv. Med en omskrivning af skriftens ord: »For hvad hjælper det et menneske, at han tjener trofast i Kirken, men mister sin egen familie?« (se Mark 8:36).

Fastslå sammen med dem, hvor meget tid I vil tilbringe med dem og hvornår. Og hold så fast ved det. Forsøg ikke at lade noget komme i vejen.

Betragt tiden med familien som hellig. Betragt tiden med familien som bindende.

Betragt det som fortjent tid med glæde.

Betragt mandag aften som helliget familieaften. Tilbring en aften alene med jeres hustru. Arranger en ferie sammen med hele familien.

For det andet jeres virksomhed eller jeres arbejdsgiver. I har en forpligtelse. Vær ærlig over for jeres arbejdsgiver. Udfør ikke kirkearbejde i arbejdstiden. Vær loyal over for ham. Han betaler jer og forventer resultater fra jer. I har brug for arbejde for at kunne forsørge jeres familie. Uden arbejde kan I ikke arbejde effektivt i Kirken.

For det tredje over for Herren og hans værk. Planlæg jeres tid, så I kan varetage jeres ansvar i Kirken.

Erkend for det første, at alle ledere har mange medhjælpere, således som vi er blevet mindet om i dag. Stavspræsidenten har to dygtige rådgivere. Præsidentskabet har et højråd bestående af trofaste og dygtige mænd. De har de sekretærer, som de behøver. Hver biskop har rådgivere. De er der for at løfte byrderne ved hans embede fra hans skuldre. Han har et menighedsråd og andre, som han kan og skal uddelegere ansvar til. Han har medlemmer i sin menighed, og jo mere han uddelegerer til dem, jo lettere bliver hans byrde, og jo stærkere vil deres tro vokse.

Hver eneste kvorumspræsident i præstedømmet har rådgivere så vel som medlemmer af kvorummet.

Således er det med Hjælpeforeningen. Ingen biskop kan erstatte sin hjælpeforeningspræsident, når det gælder om at sørge for medlemmernes behov i hans menighed.

For det fjerde har enhver kirkeleder en forpligtelse over for sig selv. Han skal have den nødvendige hvile og motion. Han har brug for lidt fritid. Han skal have tid til at studere. Hver eneste kirkeleder har behov for at læse i skrifterne. Han har brug for tid til at overveje, meditere og tænke alene. Hvor det er muligt, har han behov for at gå i templet med sin hustru, når der er mulighed for det« (»Fryd dig over privilegiet ved at tjene«, *Verdensomspændende oplæringsmøde for præstedømmeledere*, juni 2003, s. 22-23).

- Ældste Neal A. Maxwell, dengang assistent for De Tolv: »Jeg takker Jesus for ikke at lade sig diktere af populære opfattelser og for ikke alene at udholde den manglende taknemlighed, men også for at sige sandheden, skønt han på forhånd vidste, at misforståelser og fordrejelser ville følge. Jeg takker ham for hans fantastiske anvendelse af tiden, for aldrig at spille et øjeblik, herunder den tid, hvor han mediterede. Hvert eneste sekund anvendte han til at tjene« (i Conference Report, apr. 1976, s. 41).

- Ældste John Longden, assistent til De Tolv: »Travlhed« i sig selv er ikke nødvendigvis et tegn på klog anvendelse af tiden. Der bør være tid til både mental og åndelig udvikling og afslapning: Tid til tilbedelse og tid til at udtrykke vores taknemlighed for vores arbejdsevne, og tid til at tænke, bede, læse, hjælpe, drømme, le, planlægge og lære« (i Conference Report, apr. 1966, s. 38).

»Der bør være tid til både mental og åndelig udvikling og afslapning.«

KAPITEL 4

KLOG ADMINISTRATION AF ØKONOMISKE RESSOURCER

INDLEDNING

Herren har givet os mange ressourcer og velsigner os, når vi bruger dem klogt. Vi bør udvise god dømmekraft med hensyn til at administrere og udvikle de ressourcer, som Herren har velsignet os med (se L&P 104:13-18). Når man betaler en ærlig tiende og er ærlig i pengeanliggender, velsignes man vedvarende af Herren.

PRINCIPPER

- Når man betaler tiende og offerydelser, bliver man velsignet.
- Når man undgår unødigt gæld og sparer op til fremtiden, bidrager det til, at man undgår økonomisk trældom.
- Ærlighed med hensyn til økonomiske anliggender viser vores personlige integritet.
- Rådslagning i familien bidrager til beslutningen om, hvordan ressourcerne skal anvendes.

UNDERBYGGENDE SKRIFTSTEDER OG UDTALELSER

Når man betaler tiende og offerydelser, bliver man velsignet.

- »Bring hele jeres tiende til forrådskammeret, så der kan være føde i mit hus. Sæt mig på en prøve, om ikke jeg åbner himlens vinduer for jer og udøser velsignelser uden mål over jer, siger Hærskarers Herre.

Jeg skræmmer æderne, så de ikke ødelægger jordens afgrøde for jer, og vinstocken ikke slår fejl på marken, siger Hærskarers Herre.

Da skal alle folkene prise jer lykkelige, fordi I har et dejligt land, siger Hærskarers Herre« (Mal 3:10-12, mesterskriftsted: Mal 3:8-10).

- »Se, nu hedder det i dag, indtil Menneskesønnen kommer, og sandelig er det en offerdag og en dag, på hvilken mit folk skal betale tiende; for den, der betaler tiende, skal ikke opbrændes ved hans komme« (L&P 64:23, mesterskriftsted).

Tiendeopgørelse

- Præsident Gordon B. Hinckley, dengang andenrådgiver i Det Første Præsidentskab: »Det er en kendsgerning, at tiende er Herrens økonomiske lov. Den kom som åbenbaring fra ham. Det er en guddommelig lov med et stort og smukt løfte. Den gælder for alle kirkemedlemmer, som har en indkomst. Den gælder for både den fattige enke og den velhavende mand« (»The Widow's Mite«, *Brigham Young University 1985-1986 Devotional and Fireside Speeches*, 1986, s. 9).

- Ældste Robert D. Hales fra De Tolv Apostles Kvorum:

»Herren lover dem, der trofast og ærligt efterlever tiendeloven, rige velsignelser. Nogle af disse velsignelser er timelige, ligesom tienden er timelig. Men ligesom de ydre, fysiske ordnancer dåb og nadver kræver befalingen om at betale tiende timelige ofre, som i den sidste ende medfører store åndelige velsignelser ...

Tiendelovens timelige og åndelige velsignelser er specielt tilpasset os og vore familier i overensstemmelse med Herrens vilje. Men for at modtage dem, skal vi adlyde den lov, på hvilken de er baseret (se L&P 130:20-21)« (»Tiende: En prøve på tro, som medfører evige velsignelser«, *Liahona*, nov. 2002, s. 27).

- Ældste Robert E. Poelman fra De Halvfjerds: »Skal tiende betragtes som et offer? Ja, især hvis vi forstår betydningen af de to latinske ord, som

danner det engelske ord for offer, *sacrifice*. Disse to ord, *sacre* og *facere* betyder, når de sættes sammen, »at gøre helligt«. Det, som vi giver tilbage til Herren som tiende, bliver gjort helligt, og de lydige opbygges« (»Tiende: Et privilegium«, *Stjernen*, juli 1998, s. 82).

»Vi skal være ærlige over for Herren, når vi betaler vores tiende.«

■ Præsident Gordon B. Hinckley, dengang førstearådsgiver i Det Første Præsidentskab: »Jeg siger ikke, at hvis du betaler en ærlig tiende, så vil din drøm om et flot hus, en Rolls Royce og en ejerlejlighed i Hawaii gå i opfyldelse. *Herren vil åbne himlens sluser i overensstemmelse med vores behov og ikke i henhold til vores grådighed.* Hvis vi betaler tiende for at blive rige, gør vi det af den forkerte årsag. Det grundlæggende formål med tiende er at give Kirken midler til at udføre Herrens værk. Velsignelserne til giveren er noget sekundært, og disse velsignelser kommer måske ikke altid som økonomiske eller materielle goder« (»Den hellige tiendelov«, *Stjernen*, maj 1991, s. 4).

■ Ældste Joseph B. Wirthlin fra De Tolv Apostles Kvorum: »Vi skal være ærlige over for Herren, når vi betaler vores tiende. Trofaste hellige har lært, at han vil åbne »himlens vinduer« og udøse »velsignelse uden mål« (Mal 3:10). At betale tiende har mindre med penge end med tro at gøre. Lad os give en tiendedel af vores indkomst tilbage til Herren (se L&P 119:4) og aldrig gøre os skyldige i at bedrage Gud ved ikke at betale vores tiende. Derefter bør vi også huske de trængende og bidrage med et gavmildt fasteoffer som hjælp til dem« (se »Personlig retskaffenhed«, *Stjernen*, juli 1990, s. 29).

■ Præsident James E. Faust fra Det Første Præsidentskab: »Tiendeloven er enkel: Vi betaler en tiendedel af vores personlige årlige indkomst (se L&P 119:4). Indkomst er af Det Første Præsidentskab blevet defineret som det, vi tjener. Hvad de 10 procent af vores personlige indkomst beløber sig til er en sag mellem os hver især og vores Skaber. Der er ingen spidsfindige regler. Som en omvendt fra Korea engang sagde: »Med tiende betyder det intet, om man er rig eller fattig. Man betaler 10 procent, og man behøver ikke skamme sig over, at man ikke har tjent særlig meget. Hvis man tjener mange penge, betaler man 10 procent. Hvis man kun tjener lidt, betaler man stadig 10 procent. Vor himmelske Fader elsker dig for det. Man kan gå med oprejst pande.« (»Luk himlens vinduer op«, *Liahona*, jan. 1999, s. 67).

Når man undgår unødigt gæld og sparer op til fremtiden, bidrager det til, at man undgår økonomisk trældom.

- »Betal den gæld, du har stiftet hos bogtrykkeren. Frigør dig for trældom« (L&P 19:35).
- »Og videre, sandelig siger jeg jer angående jeres gæld: Se, det er min vilje, at I betaler al jeres gæld« (L&P 104:78).

■ Præsident J. Reuben Clark fra Det Første Præsidentskab: »Når først I har sat jer i gæld, er renterne jeres ledsager hvert minut døgnet rundt. I kan hverken undgå dem eller slippe af med dem. I kan ikke affeje dem. De adlyder hverken bønner, forlangender eller befalinger, og når som helst I kommer i vejen for dem, krydser deres vej eller ikke lever op til deres krav, knuser de jer« (Conference Report, april 1938, s. 103).

■ Præsident Gordon B. Hinckley, Kirkens femtende præsident:

»Vi bringer budskabet om uafhængighed ud til hele Kirken. Vi kan ikke opnå uafhængighed, hvis der hviler store gældsbyrder på husstanden. Man har hverken uafhængighed eller frihed fra trældom, når man er økonomiske forpligtet over for andre ...

Præsident Faust ville ikke selv have fortalt jer følgende. Men måske kan jeg fortælle det, så kan han lade det gå ud over mig bagefter. Han havde et kreditforeningslån i sit hus, som han betalte 4 procent i rente på. Mange mennesker ville have fortalt ham, at det var tåbeligt at betale gælden ud på lånet, når det havde så lav en rente. Men ved den første lejlighed han havde til at skaffe midlerne, besluttede han og hans hustru, at de ville betale lånet ud. Han har været gældfri siden den dag. Det er derfor, han smiler, og det er derfor, at han fløjter, mens han arbejder.

Jeg anmoder jer indtrængende ... om at se på jeres økonomiske situation. Jeg anmoder jer indtrængende om at sætte jer i beskedne udgifter, at beherske jer, når I foretager køb, at undgå gæld, hvor det er muligt. Betal jeres gæld ud, så hurtigt I kan, og befri jer fra trældom ...

Hvis I har betalt jeres gæld, hvis I har lagt noget til side, om det så blot er lidt, og skulle da uvejret brøle

omkring jer, vil I have et ly til jeres hustru og børn og fred i jeres hjerte. Det er alt, hvad jeg vil sige om dette, men jeg vil gerne understrege det så kraftigt, som det overhovedet er muligt for mig« (»Til drenge og mændene«, *Liahona*, jan. 1999, s. 65-66).

- Ældste James E. Faust, dengang fra De Tolv Apostles Kvorum: »Køb på afdrag på lempelige vilkår har fanget mange velmenende mennesker på en måde, de ikke havde forudset eller ønsket. Kreditkort, kontokort og forbrugslån skal anvendes meget sparsomt og klogt. Kontant betaling ved køb er stadig en klog fremgangsmåde både i gode og dårlige tider, fordi afdragsordninger medfører høje renter« (»Doing the Best Things in the Worst Times«, *Ensign*, aug. 1984, s. 43).

- Ældste L. Tom Perry fra De Tolv Apostles Kvorum: »Undgå overdreven gæld. Nødvendig gæld bør kun stiftes efter omhyggelig og gennemtænkt bøn samt efter at have fået den bedst mulige vejledning. Vi har brug for disciplin for at holde os pænt inden for vores evne til at betale. Vi er meget vist blevet rådet til at undgå gæld på samme måde, som vi ville undgå pest. Præsident J. Reuben Clark rådede frygtløst og gentagne gange Kirkens medlemmer til at tage affære: »Brug mindre end I tjener. Slip ud af gæld. Hold jer fra gæld. Læg til side til de dårlige tider, som altid kommer, og som vil komme igen. Opbyg og styrk vaner som sparsommelighed, flid, mådehold og nøjsomhed« (i Conference Report, okt. 1937, s. 107)« (»Men er I beredt, behøver I ikke at frygte«, *Stjernen*, jan. 1996, s. 37).

- Ældste Marvin J. Ashton fra De Tolvs Kvorum: »En gældsudryddelseskalender kan hjælpe dig med at nedbringe eller fjerne unødvendig gæld. Lav en række kolonner på et stykke papir.

Skriv i den første kolonne til venstre månedsnavnene, begyndende med næste måned. Over den næste kolonne skrives navnet på den kreditor, som du ønsker at betale først. Det kan være den gæld, som har den højeste rente, eller som du bliver først færdig med. Skriv de månedlige afdrag til denne kreditor, indtil lånet er tilbagebetalt, som vist i illustrationen ... Øverst over næste kolonne skrives navnet på den næste kreditor, som du ønsker at tilbagebetale, og skriv det beløb, som forfalder hver måned. Efter du har tilbagebetalt den første kreditor, tilføjes det månedlige beløb betalingen til den næste kreditor. Fortsæt denne proces, indtil

alle lån er tilbagebetalt« (»Hjælp til familiens økonomi«, *Liahona*, apr. 2000, s. 45).

GÆLDUDRYDDELSKALENDER					
	Gæld 1	Gæld 2	Gæld 3	Gæld 4	Beløb i alt
April	10	20	30	40	100
Maj	10	20	30	40	100
Juni	10	20	30	40	100
Juli	10	20	30	40	100
August		30	30	40	100
September		30	30	40	100
Oktober		30	30	40	100
November			60	40	100
December			60	40	100
Januar			60	40	100
Februar				100	100
Marts				100	100
April					

Ærlighed med hensyn til økonomiske anliggender viser vores personlige integritet.

- »Gengæld ingen ondt med ondt; tænk på, hvad der er rigtigt over for alle mennesker« (Rom 12:17).

- »Og de var også kendetegnet ved deres hengivenhed over for Gud og også over for mennesker; for de var fuldkommen ærlige og retsindige i alt; og de var standhaftige i troen på Kristus, ja, indtil enden« (Alma 27:27).

»Vi har brug for disciplin for at holde os pænt inden for vores evne til at betale.«

- Ældste Thomas S. Monson, dengang fra De Tolv Apostles Kvorum: »I en udgave af *Nation's Business* var der en omfattende artikel med overskriften: »Sådan opnår man succes«. Artiklen var skrevet af bladets redaktør efter uddybende undersøgelser for at finde de egenskaber, som sikrede en leders succes, når han erhvervede sig dem og efterlevede dem. Ledere i erhvervslivet, undervisere og konsulenter gennemgik de egenskaber, som var vigtigst hos en leder, og den endelige konklusion blev, at integritet – og variationer så som ærlighed og god moral – rangerede højest blandt stort set alle undersøgelsens deltagere. En leder med integritet, som leder ved sit eksempel, vil aldrig blive udsat

for hån fra den skuffede ungdom, som erklærer: »Folk fortæller os altid, hvad vi skal gøre, men de gør det ikke selv« (Be Your Best Self, 1979, s. 116).

▪ Ældste Joseph B. Wirthlin:

»Min far var fuldstændig ærlig. Han var et stort eksempel for hele familien.

Engang da jeg var omtrent syv år gammel, sendte min far mig ned for at købe noget hos isenkræmmeren. Han gav mig fem dollars, som man dengang kunne købe en hel del for. Da jeg kom hjem og redegjorde for mine køb, talte han byttepengene op og opdagede, at sælgeren havde begået en fejl og givet mig en dollar for meget tilbage. Butikken lå godt en mil fra vores hjem, men han insisterede på, at jeg gik hele vejen tilbage og betalte pengene tilbage.

Det var en god lektion ... Det var et typisk eksempel på de lektier i ærlighed, han lærte os børn gennem hele vores barndom og teenageår« (Finding Peace in Our Lives, 1995, s. 141-142).

Rådslagning i familien bidrager til beslutningen om, hvordan ressourcerne skal anvendes.

▪ »Og videre, sandelig siger jeg jer, at enhver mand, der er nødt til selv at forsørge sin familie, lad ham forsørge dem, så skal han ingenlunde miste sin krone; og lad ham arbejde i kirken« (L&P 75:28).

er et begrænset pengebeløb til rådighed, er det lettere at undervise børnene i fornuftig anvendelse af pengene herunder behovet for at spare sammen til fremtiden. Familien kan således blive mindet om at bevare et evigt perspektiv i stedet for at fokusere på verdslige ejendele og rigdomme. Planlægning i familien kan også være en hjælp til at yde den nødvendige individuelle hjælp. Det er også vigtigt

»Enhver familie bør have et budget.«

at lære at modtage hjælp fra familien« (se »De velsignelser, vi modtager, når vi tager imod de udfordringer, som et økonomisk pres giver«, Den danske Stjerne, apr. 1983, s. 173).

▪ Ældste Gene R. Cook fra De Halvfjerds: »I familieråd har vi regelmæssigt gennemgået de dele af familiens budget, som børnene havde en vis grad af kontrol over, så som el og vand, mad, musikundervisning, udgifter til uddannelse osv. Det har hjulpet dem til at indse, at de ikke kunne få alt, hvad de pegede på i livet, men var nødt til at leve inden for grænserne af et budget.

Eftersom de så deres familie gøre dette måned efter måned, gjorde de naturligvis det samme. Derefter var det nemmere for dem at gøre dette, da de levede alene, og da de blev gift« (Raising Up a Family to the Lord, 1993, s. 252).

▪ Præsident Spencer W. Kimball, Kirkens tolvte præsident: »For at to mennesker sammen kan få deres ægteskab til at fungere, har de brug for et gennearbejdet budget lavet af både mand og hustru, og derefter må de omhyggeligt holde sig til det. Mange ægteskaber lider nederlag under indkøb, når der bliver foretaget uplanlagte køb. Husk, at medmindre ægteskabet er et partnerskab vil det sandsynligvis ikke blive vellykket. De bør planlægge sammen og opdrage familien sammen« (»Tiden, hvor arbejdet skal udføres«, Den danske Stjerne, apr. 1976, s. 3).

▪ Præsident Spencer W. Kimball: »Alle familier bør lægge et budget. Hvorfor? Vi ville ikke tænke på at leve en dag uden et budget i Kirken eller i vore virksomheder. Vi må vide omtrent, hvor meget vi tjener, og helt klart vide, hvad vi skal bruge. Og en af grundene til denne kirkes fremgang er, at generalautoriteterne nøje holder øje med dette, og at vi ikke bruger det, som vi ikke har« (i Conference Report, apr. 1975, s. 167).

▪ Ældste L. Tom Perry: »Læg et beløb til side til familiens fremtidige behov, lige så regelmæssigt som I betaler tiende« (se »Men er I beredt, behøver I ikke at frygte«, Stjernen, jan. 1996, s. 37).

▪ Ældste Henry B. Eyring fra De Tolv Apostles Kvorum:

»Udgifterne i forbindelse med at stifte et hjem stiger meget i forhold til gennemsnitsindtægten, og det kan være sværere at holde på et job. Men der er andre måder, hvorpå den unge mand og den unge kvinde kan forberede sig på at sørge for deres kommende

familie. Indtægten er kun en del af det. Har I bemærket, at ægtefæller, der føler sig trængt af økonomiske problemer, finder en måde at øge deres indkomst på, blot for at opdage, at man uanset indtægt har økonomiske trængsler? Der er et gammelt ordsprog, der lyder nogenlunde sådan her: En indtægt på fem dollars og udgifter for 6 dollars er lig med elendighed. En indtægt på fire dollars og udgifter for tre dollars er lig med lykke.

Hvorvidt en ung mand kan forsørge sin familie og stadig være i hjemmet, og hvorvidt en ung kvinde kan være der til at opfostre børnene, afhænger i lige så høj grad af, hvordan de lærer at bruge penge, som hvordan de lærer at tjene dem ...

Overvej grundigt jeres behov i form af biler, tøj, fritidsaktiviteter, huse, ferier, og hvad I en dag vil give jeres børn ... Forskellen på udgifter til det, verden hævder er nødvendigt, og det, børnene egentlig har behov for, kan levne spillerum nok til, at en far og mor kan få den tid sammen med deres børn, som de skal bruge for at kunne føre dem tilbage til deres himmelske Fader.

Selv stor sparsommelighed og omhyggelig planlægning af en karriere er ikke altid nok til at sikre succes, men det kan være nok til at skænke os den fred, som kommer af at vide, at vi har gjort vores bedste for at forsørge og opfostre vore børn« (se »Familien«, *Stjernen*, okt. 1998, s. 20, 22).

■ **Ældste Marvin J. Ashton:**

»Enhver familie er nødt til på forhånd at vide, hvor meget der er til rådighed hver måned og det beløb, som skal bruges på hver enkelt post i familiens budget. Checkhæfter gør det muligt at styre familiens kontanter og føre regnskab. Nedskriv omhyggeligt beløbet fra hver check, som du udskriver, og afstem checkhæftet med det månedlige kontoudtog fra banken.

Bortset fra boligkøb, finansiering af uddannelse eller andre vitale investeringer, bør man undgå gæld og de deraf følgende renter og gebyrer. Betal varige forbrugsgoder og ferierejser kontant. Undgå afbetaling og vær forsigtig med, hvordan du bruger kreditkort. De er først og fremmest til at lette en betaling og til brug som identifikation, og bør ikke bruges letsindigt eller ubesindigt. Brugen af flere kreditkort øger i væsentlig grad risikoen for overdreven gæld. Køb brugte ting, indtil du har sparet tilstrækkeligt til at købe nye kvalitetsprodukter. Køb af produkter

af dårlig kvalitet ender normalt altid med at blive meget dyrt.

Spar ... en fast procentdel af din indtægt« (*Enighed om pengene: Vejledning til familiens økonomi*, hæfte, 1992, s. 6).

ANVENDELSE OG EKSEMPLER

Ældste Marvin J. Ashton har sagt:

»Jeg havde for nylig mulighed for at tale med et lovende ungt par. De skulle giftes i løbet af ugen. Deres øjne strålede af forventning til den vigtige begivenhed og beviste deres fortsatte kærlighed til hinanden. Begge havde fordelene ved en højere uddannelse, gode hjem og kulturel baggrund. Det var en glæde at opleve deres personlighed og tale om deres planer og muligheder. Deres forhold syntes allerede indledt på passende vis på et evigt grundlag.

Under vores samtale var der kun et af deres svar, som gav mig grundlag for bekymring. Jeg håber, at min bekymring og forslag får dem til endnu en gang at vurdere deres fremtidige partnerskab.

På spørgsmålet: »Hvem skal styre pengene i jeres ægteskab?« svarede hun: »Det skal han, tror jeg.« Han svarede: »Det har vi endnu ikke talt om.« Disse kommentarer overraskede og chokerede mig.

Hvor vigtig er styring af penge og økonomi i ægteskabet og i familiens anliggender? Tillad mig at svare: »Af afgørende betydning« (*Enighed om pengene*, s. 1).

- Hvorfor tror du, at det bekymrede ældste Ashton, at dette par ikke havde drøftet administration af deres penge?

- Tidligere i dette kapitel forklarede præsident Spencer W. Kimball, at Kirken altid følger et budget. Hvorfor er administration af ens personlige og familiens økonomi lige så vigtigt som administration af Kirkens økonomiske anliggender?

- Hvorfor er administration af penge vigtigt i ægteskabet og familien?

Ældste Joe J. Christensen, dengang fra De Halvfjerds' Præsidium, har sagt:

»I mange år plejede min far at udskifte vores bil med en ny hvert år. Så kort efter Anden Verdenskrig, da kornpriserne steg, blev vi overrasket en dag, da far kom kørende hjem i en dyrere bil.

En morgen spurgte min mor ham: »Hvor meget mere måtte du betale for den nye bil end for den anden?«

Da min far fortalte hende det, sagde min mor: »Altså, den anden bil har altid kunnet køre mig, hvor jeg har skullet hen. Jeg synes, at vi skal give prisforskellen til en eller anden, som har mere brug for pengene, end vi har.«

Og sådan blev det. Det følgende år gik min far tilbage til at købe billigere biler, og min mor og far fortsatte med at være gavmilde.

Hvis vi ikke passer på, bliver vore ønsker let til vore behov« (»Grådighed, egoisme og frådseri«, *Liahona*, juli 1999, s. 10).

- Hvad lærte ældste Christensen af sine forældre om økonomi gennem denne oplevelse?

- Hvad er forskellen mellem ønsker og behov?

- Hvad kan hjælpe os til at indse forskellen?

Serge og Nadine ventede længe med at blive gift. De afsluttede deres uddannelse og har begge jævne job. De har været vant til at følge et stramt budget. Nu hvor de har flere penge, begynder de hver især at købe ting, som de synes, de har brug for og altid har ønsket sig. De opdager, at deres indkøb ofte er dyrere, end de forventer. Når den ene køber noget, føler den anden sig ofte forpligtet til at købe noget andet. Efterhånden begynder de at samle sig gæld. Sidste uge fandt Nadine ud af, at hun er gravid. Hun har altid planlagt at blive hjemmegående.

- Hvilket råd ville du give dette par?

- Hvad kan de gøre for at håndtere de udfordringer, der ligger forude?

BUDGET FOR _____ 2 ____		
INDTÆGT	Planlagt	Faktuelt
Løn/indkomst (efter skat)		
Anden indkomst		
Indkomst i alt		
UDGIFTER	Planlagt	Faktuelt
Bidrag til Kirken		
Opsparing		
Fødevarer		
Termin eller husleje		
El, vand og varme		
Transport		
Afdrag på gæld		
Forsikring		
Lægeudgifter		
Tøj		
Andet _____		

Udgifter i alt		
Indtægt fratrukket udgifter		

Et budget hjælper dig med at planlægge og vurdere dine udgifter.

Læg et budget for en bestemt periode (en uge, 14 dage, en måned) i henhold til din lønningdag.

Sammenlign din indtægt med dine udgifter og brug mindre, end du tjener.

KAPITEL 5

TRO PÅ JESUS KRISTUS GIVER OS STYRKE TIL AT SØRGE FOR OS SELV OG ANDRE

INDLEDNING

Tro på Herren Jesus Kristus er evangeliets første princip (se TA 1:4). Når vi stoler på Herren og søger hans hjælp i både åndelige og timelige anliggender, får vi hans hjælp og velsignelser.

Ud over at tro på Jesus Kristus må vi gøre alt, hvad vi kan for at opnå vore retfærdige ønsker. Sommetider kræver det lang tids trofast

levned og en stor indsats fra vores side. Moroni sagde, at vi »modtager intet vidnesbyrd, førend [vores] tro er blevet prøvet« (Eter 12:6). Når vi arbejder, beder og holder ud med tro på Jesus Kristus for at forbedre vore vilkår, vil Herren hjælpe os.

PRINCIPPER

- Tro på Herren Jesus Kristus giver styrke til at vokse åndeligt og til at håndtere timelige anliggender.
- Herren har lovet, at han vil hjælpe med at sørge for os.
- Herren vil ikke give os befalinger i alt. Vi skal ivrigt stræbe efter at gøre meget godt.
- Når vi i tro kommer til Herren, vil han hjælpe os til at forstå, hvordan vi kan forbedre vores liv og hjælpe andre.

UNDERBYGGENDE SKRIFTSTEDER OG UDTALELSER

Tro på Herren Jesus Kristus giver styrke til at vokse åndeligt og til at håndtere timelige anliggender.

- »... på grund af jeres flid og jeres tro og jeres tålmodighed med hensyn til at pleje ordet ... skal I

snart plukke frugten af det, som er yderst dyrebar« (Alma 32:42).

- »Stol på Herren af hele dit hjerte, og støt dig ikke til din egen indsigt.

Hav ham i tankerne på alle dine veje, så vil han jævne dine stier« (Ordsp 3:5-6, mesterskriftsted).

- Ældste Henry D. Taylor, assistent til De Tolv: »Mine elskede brødre og søstre, Herren holder sine løfter. Han åbner virkelig himmelens sluser og udgyder sine velsignelser over dem, der er trofaste, og som adlyder hans befalinger, men han gør det på sin egen måde. Disse velsignelser kan være økonomiske eller timelige eller kan komme som en udgydelse af åndelighed, som kan give os fred og trøst. Hans velsignelser kan komme på usædvanlige eller uventede måder, så vi måske af og til ikke gør os klart, at det er velsignelser, men Herren holder sine løfter« (»Jeg åbner Eder himmelens sluser«, *Den danske Stjerne*, dec. 1974, s. 523).

- Ældste Robert D. Hales fra De Tolv Apostles Kvorum: »Det kræver stor tro og mod at bede til vor himmelske Fader: »... ikke som jeg vil, men som du vil.« At have tilstrækkelig tro til at stole på Herren og holde ud til enden bringer store velsignelser. Nogle vil sige, at hvis vi har tilstrækkelig tro, kan vi af og til ændre de forhold, som forårsager os prøvelser og besvær. Skal vi bruge vores tro på at ændre forholdene eller til at udholde dem? Trofaste bønner kan bedes for at ændre eller moderere begivenhederne i vores liv, men vi må altid huske, at når vi afslutter vores bøn, så er det underforstået: »... så ske din vilje« (Matt 26:42). Tro på Herren omfatter at vise tillid til Herren. Tro til at holde ud er tro baseret på at acceptere Herrens vilje og de lektier, vi lærer gennem de oplevelser, vi kommer ud for« (»Vi priser jo dem salige, der holdt ud«, *Stjernen*, juli 1998, s. 81).

■ Præsident Thomas S. Monson fra Det Første Præsidentskab: »Skulle der være nogen, som mener, at han er for svag til at ændre sin fremad- eller nedadgående kurs i livet, eller skulle der være nogen, der ikke beslutter sig for at forbedre sig på grund af den største frygt af alle – frygten for fiasko – så er der ingen mere trøstende forsikring, end disse ord fra Herren: »... min nåde er tilstrækkelig for alle mennesker, som ydmyger sig for mig; for hvis de ydmyger sig for mig og har tro på mig, så vil jeg gøre det svage stærkt for dem.« (Eter 12:27)« (»Jeres evige rejse«, *Liahona*, juli 2000, s. 58-59).

»At have tilstrækkelig tro til at stole på Herren og holde ud til enden bringer store velsignelser.«

■ Præsident Spencer W. Kimball, dengang præsident for De Tolv Apostles Kvorum: »Det kræver tro – tro uden at kunne se resultatet – for unge mennesker umiddelbart at påtage sig deres ansvar for at stifte familie på trods af økonomisk usikkerhed. Det kræver tro for den unge kvinde at opdrage sin familie i stedet for at acceptere et job, især når hendes unge ægtemands uddannelse skal gøres færdig. Det kræver tro at holde sabbatten, når man kan tjene halvanden gang så meget, når man kan få fortjeneste, når varer kan sælges. Det kræver stor tro at betale tiende, når midlerne er få og behovene er store. Det kræver tro at faste og have familiebøn og overholde visdomsordet. Det kræver tro at udføre sit arbejde som hjemmelærer, lokalmissionær eller anden tjeneste, når der kræves ofre. Det kræver tro at tage på fuldtidsmission. Men vid dette – at alt dette er at så, mens en trofast, hengiven familie, åndelig sikkerhed, fred og evigt liv, er høsten« (*Faith Precedes the Miracle*, s. 11).

■ Ældste Howard W. Hunter, dengang fra De Tolv Apostles Kvorum: »Vi har behov for at studere de enkle grundlæggende sandheder, som Mesteren underviste i, og udelukke det kontroversielle. Vores tro på Gud skal være virkelig og ikke teoretisk. Jesu Kristi gengivne evangelium kan være en dynamisk, gribende påvirkning ... En af de største styrker i mormonismen er dens omsættelse af troen til dagligdags tænkning og adfærd« (i Conference Report, okt. 1970, s. 131-132).

Herren har lovet, at han vil hjælpe med at sørge for os.

■ »... jeg, Herren, har bestemt, at der skal sørges for mine hellige ...

For jorden er fuld, og der er nok og mere til« (L&P 104:16-17).

■ »Bed, så skal der gives jer; søg, så skal I finde; bank på, så skal der lukkes op for jer« (Matt 7:7).

■ Præsident Brigham Young, Kirkens anden præsident: »Min tro fører mig ikke til at tro, at Herren vil give os stegte grise, brød der allerede er smør på osv. Han vil sætte os i stand til at dyrke korn, til at få frugter fra jorden, til at bygge boliger, til at skaffe nogle få brædder til at lave en kasse, og når høsten kommer og giver os korn, er det op til os at behandle det – at gemme hveden, til vi har et, to, fem eller syv års forråd på hånden, til der er nok af hovednæringsmidlerne samlet sammen til at skaffe brød til os selv og dem, som vil komme hertil og søger sikkerhed« (*Discourses of Brigham Young*, s. 291-292).

■ Ældste Richard G. Scott fra De Tolv Apostles Kvorum: »Jeg vidner om, at Herren inden for jeres egen personlige interesse-sfære og ansvar vil yde ... hjælp. Når I har brug for det og har gjort jer fortjent til det, kan I nyde godt af guddommelig inspiration for at vide, hvad I skal gøre, og, når det er nødvendigt, få styrke eller evne til at gøre det. Joseph Smith lærte, hvordan man fuldkommengør evnen til at følge Herrens vejledning gennem udøvelse af selvdisciplin. Han lod ikke sine egne ønsker, sin egen bekvemmelighed eller menneskers overbevisning være en hindring for den efterfølgelse, idet han udviklede sig og blev oplært af Herren i, hvordan han skulle udføre de opgaver, som han fik. Lad os følge hans eksempel« (»Han lever«, *Liahona*, jan. 2000, s. 107).

Herren vil ikke give os befalinger i alt. Vi skal ivrigt stræbe efter at gøre meget godt.

■ »For se, det er ikke passende, at jeg giver befaling i alt; for den, som skal tvinges i alle situationer, han er en lad og ikke en klog tjener; derfor får han ingen belønning.

Sandelig siger jeg: Menneskene bør være ivrigt engageret i en god sag og gøre meget af egen fri vilje og udvirke megen retfærdighed;

for i sig har de den kraft, hvorved de kan handle på egne vegne. Og for så vidt som mennesker gør

godt, skal de ingenlunde miste deres belønning« (L&P 58:26-28. Mesterskriftsted: L&P 58:26-27).

■ Ældste Bruce R. McConkie fra De Tolv Apostles Kvorum:

»Vi står over for to principper. Det ene er, at vi bør være ledt af inspirationens og åbenbaringens ånd. Det andet er, at vi er her på jorden og har til opgave at bruge vores handlefrihed til selv at beslutte, hvad vi bør gøre, og det er vigtigt, at vi finder den gyldne middelvej mellem de to ...

Det er en grundlæggende forudsætning for at spørge i tro, at vi gør alt, hvad vi kan for at nå det mål, vi søger. Vi bruger den handlefrihed, vi er blevet skænket. Vi bruger enhver evne og færdighed, som vi besidder, for at fremkalde den mulighed, det er forbundet med ...

Det forventes af os, at vi gør alt, hvad der står i vores magt, og derpå søger svar fra Herren, nemlig et bekræftende segl på, at vi er nået til den rette konklusion« (»Agency or Inspiration—Which?« *Speeches of the Year: BYU Devotional Addresses, 1972-1973*, s. 109-110, 113).

■ Ældste Russell M. Nelson fra De Tolv Apostles Kvorum: »Udstyret med Helligånden som en varig ledsager har hver af Kirkens præsidenter overtaget en enorm arbejdsbyrde i en alder, hvor de fleste mennesker ville være gået på pension. Præsident Hinckley arbejder i et tempo, der ikke er set før ... Hans ihærdige program bygger på beslutningen om at være »ivrigt engageret« i at opbygge Guds rige. Jeg har ofte hørt ham sige: »Jeg ved ikke, hvordan

jeg skal få noget som helst udført ud over at falde på knæ og anråbe om hjælp og derpå komme på fødderne og gå i gang.« En urokkelig tro, hårdt arbejde og en smittende optimisme kendetegner vores profet« (»Åndelig kapacitet«, *Liahona*, jan. 1998, s. 16).

■ Ældste Joseph B. Wirthlin fra De Tolv Apostles Kvorum: »Vi kan ikke være tvesindede i vores forhold til vores ægtemand, hustru, forældre eller børn. Vil vi nyde glæden ved vore børn, når de er lidt ældre, og vi ikke har så travlt? Hvad med de skattede venskaber, der svinder hen på grund af de betænksomme, lange breve, som vi har tænkt os at skrive, men aldrig får færdige og sendt af sted? Er vi trofaste med hensyn til at tage regelmæssigt i templet? Tænk på de bøger, som vi skal læse, indskydelser til at gøre godt, som vi handler efter, og de gode formål, som vi vil støtte. Pakker vi altid vores bagage med det, som vi værdsætter mest i livet, men aldrig får gjort? Kommer dagen i morgen aldrig? Lad os beslutte os for at begynde at leve hver dag – ikke i morgen, men i dag – lige nu, hvor vi stadig har tid« (»Tid til at berede sig«, *Stjernen*, juli 1998, s. 16).

■ Præsident James E. Faust fra Det Første Præsident-skab: »Tro kræver handling. Hvis I forbereder jer på at vandre ad livets vej, kan I blive belønnet langt ud over jeres drømme og forventninger. Men for at opnå dette, må I arbejde hårdt, spare op, være kloge og opmærksomme. I må lære at nægte jer selv verdslige fornøjelser. I må være trofaste med hensyn til at betale tiende. I skal efterleve visdomsordet. I skal holde jer fri for alle former for afhængighed. I skal være kyske og moralsk rene i enhver henseende. I bør acceptere og være trofaste i alle de kaldelser, I får. Stabilitet og hårdt arbejde vil være bedre for jer end at være geniale« (»Fremtidens pionerer – frygt ikke, tro kun«, *Stjernen*, jan. 1998, s. 44).

Når vi i tro kommer til Herren, vil han hjælpe os til at forstå, hvordan vi kan forbedre vores liv og hjælpe andre.

■ »... og hvis menneskene kommer til mig, vil jeg vise dem deres svaghed ... for hvis de ydmyger sig for mig og har tro på mig, så vil jeg gøre det svage stærkt for dem« (Eter 12:27, mesterskriftsted).

■ »Vær derfor trofast ... bistå de svage, opløft de nedhængende hænder, og styrk de matte knæ« (L&P 81:5).

»Tro kræver handling.«

- Præsident Gordon B. Hinckley, Kirkens femtende præsident:

»Med gode erhvervsfærdigheder kan ... unge mænd og kvinder rejse sig fra den fattigdom, som de og generationerne før dem har kendt. De bliver bedre i stand til at sørge for deres familie. De vil tjene i Kirken og vokse i deres lederskab og ansvar ... Som trofaste medlemmer af Kirken vil de betale deres tiende og offerydelse, og Kirken vil blive meget stærkere på grund af deres tilstedeværelse i det område, hvor de lever ...

Sandsynligheden for, at de forbliver trofaste og aktive hele livet, er meget høj« (»Kirkens selvsupplerende uddannelsesfond«, *Liahona*, juli 2001, s. 62).

- Ældste Marvin J. Ashton fra De Tolv Apostles Kvorum: »Vi må vide, hvordan, hvad, hvor og hvorfor vi skal ændre os. Jesu Kristi evangelium kan hjælpe os til at sætte kortsigtede, mellemliggende og langsigtede mål ved at undervise os i, hvem vi er, hvor vi kom fra, hvorfor vi er her, og hvor vi går hen. Med denne kundskab vil et menneske have større styrke til at forbedre sig« (»Udvikling gennem forandring«, *Den danske Stjerne*, maj 1980, s. 96).

- Præsident Gordon B. Hinckley:

»Dette er vores højtidelige forpligtelse og helt afgjort også vores ansvar, mine brødre: »... bistå de svage, opløft de nedhængende hænder, og styrk de matte knæ« (L&P 81:5). Vi må hjælpe dem til at kunne klare sig selv og få fremgang.

Jeg tror ikke, at Herren ønsker at se sit folk dømt til at leve i fattigdom. Jeg tror, at han vil lade de trofaste nyde jordens goder. Han ønsker, at vi skal gøre dette for at hjælpe dem. Og han vil velsigne os, når vi gør det. Jeg beder ydmygt om, at denne

indsats må lykkes, og anmoder om jeres interesse, jeres tro, jeres bønner, jeres omsorg til fordel herfor« (se »Kirkens selvsupplerende uddannelsesfond«, *Liahona*, juli 2001, s. 67).

- Ældste Henry B. Eyring fra De Tolv Apostles Kvorum: »Det er kærlighed, som skal motivere Israels hyrder. Det kan måske i begyndelsen virke

vanskeligt, fordi vi måske ikke engang kender Herren så godt. Men hvis vi begynder med blot en smule tro på ham, så vil vores virke for fårene øge vores kærlighed til ham og til dem. Den kommer ved de enkle ting, som alle hyrder må gøre. Vi beder for fårene, hver eneste, som vi har ansvaret for.

Når vi spørger: »Fortæl mig, hvem der har brug for mig,« så får vi svarene. Et ansigt eller et navn dukker op i vore tanker. Eller vi mødes måske tilfældigt og føler, at det ikke var tilfældigt. I sådanne øjeblikke mærker vi Frelserens kærlighed til dem og til os. Når I våger over hans får, vokser jeres kærlighed til

ham. Og det styrker jeres selvtillid og jeres mod« (»Våg sammen med mig«, *Liahona*, juli 2001, s. 47).

- Præsident Harold B. Lee, Kirkens elvte præsident: »Man kan ikke opløfte en anden sjæl, før man selv står på højere grund end han. Hvis I vil redde et menneske, skal I sikre jer, at I selv er et godt eksempel på det, I ønsker, han skal gøre. Man kan ikke tænde en ild i en anden sjæl, hvis den ikke brænder i ens egen sjæl ... Hvem af os – uanset hvilken situation, vi har været i – har ikke haft brug for at blive styrket?« (I Conference Report, apr. 1973, s. 178-179).

ANVENDELSE OG EKSEMPLER

Fernandos familie har boet i den samme by i mange år. Livet har kun ændret sig lidt gennem mange generationer. Da Fernando var sytten år, blev hans familie undervist i evangeliet og tilsluttede sig Kirken. Fernando vil gerne vide, hvad han kan gøre for bedre at forberede sig til fremtiden.

- Hvilket råd ville du give Fernando?

- Hvilken rolle kan tro spille, når vi forbereder os til fremtiden?

- Hvordan kan dagligt skriftstudium, en mission og uddannelse hjælpe Fernando med at vokse åndeligt og timeligt?

Mary har været aktiv i Kirken hele sit liv. Hun har et stærkt vidnesbyrd om evangeliet og har følt, at hendes bønner er blevet besvaret mange gange. Hun har stor tillid til og tro på Herren. I de sidste to år har hun bedt om, hvilket job hun skal søge. Hun opbygger større og større gæld, mens hun venter på svar.

- Hvordan kan det velsigne Mary at anvende Herrens formaning: »... det er ikke passende, at jeg giver befaling i alt« (L&P 58:26) og: »Menneskene bør være ivrigt engageret« (v. 27)?

- Hvilket råd ville du give Mary?

TING TIL OVERVEJELSE

- Hvordan påvirker din viden om Frelserens tjeneste over for andre din tro på, at han også vil hjælpe dig?
- Hvilke specifikke behov bør du søge hjælp til i dine bønner?
- Hvordan kan du vide, at Herren tilskynder dig til at hjælpe andre?

NOTER OG INDTRYK:

KAPITEL 6

SØRG FOR DIG SELV, FAMILIEN OG ANDRE

INDLEDNING

At kunne sørge for os selv, vores familie og andre er af stor betydning for vores vækst og lykke i forhold til evangeliet. Det er en vigtig del af vores mission at bringe os selv og andre til Kristus (se 1 Tim 5:8; L&P 75:28).

PRINCIPPER

- Det timelige og det åndelige hænger sammen.
- Vore prioriteter bør afspejle de evangeliske principper.
- Fædre har ansvaret at sørge for livets nødvendigheder for familien samt beskytte den. Mødre har primært ansvaret for at opdrage deres børn.

UNDERBYGGENDE SKRIFTSTEDER OG UDTALELSER

Det timelige og det åndelige hænger sammen.

- »For ved min Ånds kraft skabte jeg dem; ja, alle ting, både de åndelige og de timelige – først de åndelige og derpå de timelige, hvilket er begyndelsen på mit værk, og videre, først de timelige og derpå de åndelige, hvilket er det sidste af mit værk –

Derfor, sandelig siger jeg jer, at for mig er alle ting åndelige, og ikke på noget tidspunkt har jeg givet en lov, som var timelig, til jer, ej heller til noget menneske eller til menneskenes børn; ej heller til

Adam, jeres fader, hvem jeg skabte« (L&P 29:31-32, 34).

- »Og se, alt har sin genspejling, og alt er blevet skabt og dannet til at vidne om mig, både det, der er timeligt; og det, der er åndeligt; det, der er i himlen ovenover; og det, der er på jorden; og det, der er i jorden; og det, som er under jorden; både ovenover og nedenunder; alt vidner om mig« (Moses 6:63).

- Ældste Howard W. Hunter, dengang fra De Tolv Apostles Kvorum:

»Mennesket skelner mellem det timelige og det åndelige, måske fordi det, mens det lever her på jorden mellem den åndelige forudtilværelse og det åndelige liv herefter, ikke er i stand til at indse den fulde betydning af hans aktiviteter i løbet af de år, han tilbringer på jorden. For Herren er alt både åndeligt og timeligt, og de love, han giver, er derfor åndelige, fordi de angår åndelige væsener.

Enhver fase af vores liv angår derfor Kirken. Kirkens fremragende velfærdsprogram demonstrerer dette princip. Kirken er interesseret i vores sociale og fritidsmæssige behov, i vores uddannelse, familieliv, vores erhverv og i alt, hvad vi gør.

Vi kan på ingen måde adskille tilbedelsen på sabbatsdagen fra de mange dagligdags gøremål ved at kalde det ene religiøst og det andet timeligt. Begge er åndelige. Gud har forordnet dem således, for de består af vore tanker og handlinger, når vi bevæger os gennem denne del af evigheden. Således bliver vore forretninger, vores daglige arbejde, vores erhverv eller profession og alt, hvad vi gør, til en del af at efterleve evangeliet« (i Conference Report, okt. 1961, s. 109).

- Ældste Joseph B. Wirthlin fra De Tolv Apostles Kvorum: »Det timelige og det åndelige hænger uadskilleligt sammen. Når vi giver af vores tid, vore talenter og midler for at dække de syges behov, giver de sultne mad og lærer de afhængige at klare sig selv, beriger vi os selv åndeligt i en grad, som

vi ikke kan fatte« (»Inspireret velfærd i Kirken«, *Liahona*, juli 1999, s. 89).

■ Præsident Spencer W. Kimball, Kirkens tolvte præsident: »Vi har at gøre med mangt og meget, som man mener ikke er ret åndeligt, men alt er åndeligt for Herren, og han forventer, at vi lytter, at vi adlyder, og at vi følger budene« (se »Herren forventer, at

hans hellige følger budene«, *Den danske Stjerne*, okt. 1977, s. 4).

■ Joe J. Christensen, siden hen fra De Halvfjerds: »Jeg fandt stor inspiration i en fysiktime, og jeg fik større ærbødighed for skabelsen til en forelæsning i geologi. Jeg vil aldrig glemme det, som jeg anså for en religionsundervisende oplevelse, dengang jeg studerede spansk grammatik, komposition og litteratur med en af de mest effektive og krævende lærere, jeg nogensinde har kendt på Brigham Young University. I stedet for at nedbryde min tro, opdagede jeg, at mine erfaringer med psykologi og filosofi for mig blev en kilde til styrkelse af min tro. Og uden at være fløv over det, indrømmer jeg, at jeg af og til fik tårer i øjnene af det, jeg vil beskrive som en åndelig oplevelse med skønheden i noget af det bedste poesi, litteratur og musik skabt af mestrene« (»True Education – True Religion«, *Ensign*, jan. 1980, s. 74).

Vore prioriteter bør afspejle de evangeliske principper.

■ »Søg ikke efter rigdom, men efter visdom, og se, Guds hemmeligheder skal blive udfoldet for dig, og da vil du blive gjort rig. Se, den, der har evigt liv, er rig« (L&P 11:7).

■ »... og en af dem ... spurgte ...

»Mester, hvad er det største bud i loven?«

Han sagde til ham: »Du skal elske Herren din Gud af hele dit hjerte og af hele din sjæl og af hele dit sind.«

Det er det største og det første bud.

Men der er et andet, som står lige med det: »Du skal elske din næste som dig selv« (Matt 22:35-39).

■ Ældste Dallin H. Oaks fra De Tolv Apostles Kvorum:

»Jesus underviste i prioriteter, da han sagde: »Stræb derfor ikke efter det, der er af denne verden, men stræb først efter at opbygge Guds rige og at grundfæste hans retfærdighed, så skal alt dette gives jer i tilgift« (JSO Matt 6:38).

»Søg ... først at opbygge Guds rige« vil sige, at Gud og hans værk får førsteprioritet. Guds gerning er at tilvejebringe evigt liv for sine børn (se Moses 1:39) og alt, hvad dette medfører med hensyn til at føde, opfostre, undervise og besegle vor himmelske Faders børn. Alt andet har lavere prioritet ... Som en anden har sagt: Hvis vi ikke vælger Guds rige først, så betyder det i det lange løb ikke ret meget, hvad vi har valgt i stedet for det ...

Vore prioriteter kommer oftest til udtryk ved den måde, hvorpå vi bruger vores tid. Der var engang én, der sagde: »Der er tre ting, som aldrig kommer igen – den afskudte pil, det talte ord og den forspildte mulighed.« Vi kan ikke genbruge eller opspare den tid, som vi får tildelt hver dag. Hvad tid angår har vi kun én mulighed for at vælge, og derefter er den brugt for evigt ...

Med hensyn til prioriteter, hvad hver enkelt af disse store beslutninger angår (såsom uddannelse, job, bopæl, ægtefælle eller familieforøgelse), bør vi spørge os selv, hvad den *evige betydning* af denne beslutning bliver? Nogle beslutninger som synes ønskværdige i dette liv indebærer uacceptable risici for evigheden. I alle disse valg må vi foretage inspirerede prioriteringer og anvende dem på måder, som bringer os og vores familiemedlemmer evige velsignelser« (»Fokus og prioriteter«, *Liahona*, juli 2001, s. 101-102).

■ Ældste Richard G. Scott fra De Tolv Apostles Kvorum: »Overvej i stille stunder, hvad vor himmelske Fader og hans elskede Søn har påpeget som det vigtigste i livet. Betragt dit eget liv, så du kan forvisse dig om, at du i alle henseender er i harmoni med dem ... Når jeg rejser gennem mit eget land og til alle dele af verden, ser jeg de vidunderlige fordele, der stammer fra de forskellige kulturer, der findes. Alligevel overskygges disse fordele sommetider af de negative påvirkninger, der er

følger af de traditioner, som er i strid med Mesterens lærdomme« (»Ban vejen for lykke«, *Stjernen*, juli 1998, s. 92).

- Ældste Russell M. Nelson fra De Tolv Apostles Kvorum: »Når prioriteringen er rigtig, øges kraften til at holde ud. Og når den er i vores indre, vil disse prioriteringer hindre jer i at »falde overbord.« De vil beskytte jer mod at synde – i ægteskabet, i Kirken og i livet« (»Hold ud og bliv løftet op«, *Stjernen*, juli 1997, s. 71).

Fædre har ansvaret at sørge for livets nødvendigheder for familien samt beskytte den. Mødre har primært ansvaret for at opdrage deres børn.

- »Den, som ikke sørger for sine egne, og særlig for sin egen husstand, han har fornægtet troen og er værre end en vantro« (1 Tim 5:8).

- »Og videre, sandelig siger jeg jer, at enhver mand, der er nødt til selv at forsørge sin familie, lad ham forsørge dem, så skal han ingenlunde miste sin krone; og lad ham arbejde i kirken« (L&P 75:28).

- Præsident Gordon B. Hinckley, dengang første-rådgiver i Det Første Præsidentskab:

»For mange år siden talte præsident Stephen L. Richards, som dengang var rådgiver i Det Første Præsidentskab, fra denne talerstol og opfordrede indtrængende til igen at gøre faderen til familiens overhoved (se Conference Report, apr. 1958, s. 94). Jeg gentager den opfordring til alle fædre. I har det grundlæggende og uundgåelige ansvar for at stå som familiens overhoved. Det indebærer ikke nogen antydning af diktatur eller uretfærdigt herredømme. Det medfører mandat til at sørge for familiens behov. Disse behov er mere end mad, tøj og husly. Disse behov omfatter retfærdig vejledning og undervisning ved eksempel såvel som ved forskrift i grundlæggende principper om ærlighed, retskaffenhed, tjeneste, respekt for andres rettigheder og forståelse for, at vi er ansvarlige for, hvad vi gør i dette liv, ikke blot for hinanden, men også over for himlens Gud, som er vor evige Fader.

Lad enhver mor indse, at hun ikke har noget større ansvar end de børn, som er kommet til hende som en gave fra den Almægtige. At hun ikke har nogen større mission end at opdrage dem i lys og sandhed og i forståelse og kærlighed. At hun aldrig vil opleve større lykke end at se dem vokse op til unge mænd

og kvinder, som respekterer principperne for dyd, som vandrer fri for umoralitet og forseelser« (se »Tilskynd barnet til at følge den vej, det skal gå«, *Stjernen*, jan. 1994, s. 57).

- Det Første Præsidentskab og De Tolv Apostles Kvorum: »I henhold til den guddommelige plan skal fædre lede deres familier i kærlighed og retskaffenhed og har ansvaret for at sørge for livets fornødenheder samt beskytte deres familier. Mødre har primært ansvaret for at opdrage deres børn. I disse hellige ansvar er fædre og mødre forpligtet til at hjælpe hinanden som jævnbyrdige partnere. Uarbejdsdygtighed, dødsfald eller andre omstændigheder kan nødvendiggøre individuelle tilpasninger. Den øvrige familie bør hjælpe til, når der er behov herfor« (»Familien: En proklamation til verden«, *Stjernen*, jan. 1996, s. 102).

- Præsident Spencer W. Kimball: »Vor himmelske Fader gav forældrene ansvaret for at sikre, at deres børn får mad på bordet, er velsoignerede og velklædte og godt opdragede og oplærte. De fleste forældre beskytter deres børn med tag over hovedet – de passer og plejer dem, når de er syge, sørger for deres tøj, sikkerhed og velvære, og de giver dem mad, så de vokser sig sunde og stærke. Men hvad gør de for deres sjæle?« (*The Teachings of Spencer W. Kimball*, se »Oplær et barn«, *Den danske Stjerne*, aug. 1978, s. 1).

- Ældste Bruce R. McConkie fra De Tolv Apostles Kvorum:

»Arbejde er livets lov – det er det styrende princip i de helliges liv. Vi kan ikke, mens vi er raske og rørige, frivilligt lægge byrden af vores eget underhold over på andres skuldre. Misbrug af arbejdsløshedsunderstøttelse fører intet godt med sig. Driftighed,

»Arbejde er livets lov.«

KAPITEL 7

OPDAG OG UDFOLD TALENTER OG EVNER

INDLEDNING

Herren opfordrer os til at udvikle vore talenter og evner. Det kræver ofte tålmodighed, selvdisciplin og en ivrig indsats. Efterhånden som vi gør fremskridt, indser vi i højere grad vores potentiale og bliver bedre til at hjælpe andre.

PRINCIPPER

- På grund af vores udvikling i det før-jordiske liv, kommer vi alle til jorden med en enestående sammensætning af talenter og evner.
- Når vi sætter vores lid til Ånden, vil Herren hjælpe os med at opdage og udvikle vore talenter og evner.
- Herren hjælper os til at overvinde vores tvivl og frygt, når vi søger hans hjælp til at udvikle vore talenter og evner.
- Udvikling af talenter og evner kræver en personlig indsats.

UNDERBYGGENDE SKRIFTSTEDER OG UDTALELSER

På grund af vores udvikling i det før-jordiske liv, kommer vi alle til jorden med en enestående sammensætning af talenter og evner.

- »Og dette er den måde, hvorpå de blev ordineret – de blev kaldet og beredt fra verdens grundlæggelse i overensstemmelse med Guds forudviden som følge af deres overordentlig store tro og gode gerninger; til at begynde med blev de overladt til at vælge godt eller ondt; derfor er de, eftersom de valgte det gode og udøvede overordentlig stor tro, kaldet med en hellig kaldelse, ja, med den hellige kaldelse, som var beredt samtidig med

»Når vi bevæger os fra forudtilværelsen til livet på jorden, medbringer vi de karaktertræk og talenter, vi udviklede der.«

og i henhold til en forberedt forløsning for sådanne« (Alma 13:3).

- »Jeg bemærkede, at de også var blandt de ædle og store, der i begyndelsen var blevet udvalgt til at være herskere i Guds kirke.

Endog før de blev født, modtog de sammen med mange andre deres første undervisning i åndernes verden og blev forberedt til at komme frem, når Herren anså tiden for at være inde, for at arbejde i hans vingård for menneskesjælenes frelse« (L&P 138:55-56).

- Ældste Bruce R. McConkie fra De Tolv Apostles Kvorum:

»Alle menneskenes ånder udviklede særlige anlæg, talenter, evner og kvalifikationer af enhver art, slags og grad. I løbet af det lange liv, vi levede der, opstod en uendelig række talenter og evner. Som tiden skred frem, var der ikke to ånder, der forblev ens. Mozart blev komponist, Einsteins store interesse var matematik, og Michelangelo fokuserede på at male ... Abraham og Moses og alle profeterne søgte og opnåede talentet for åndelighed ...

Når vi bevæger os fra forudtilværelsen til livet på jorden, medbringer vi de karaktertræk og talenter, vi udviklede der. Det er sandt, at vi glemte det, der skete inden, fordi vi er her for at blive prøvet, men de evner, som vi havde dér, beholder vi. Mozart er stadig komponist, Einstein beholder sine matematiske evner og Michelangelo sit kunstneriske talent – og Abraham, Moses og profeterne bevarer deres åndelige talenter og evner ... Og alle mennesker med deres uendeligt forskellige talenter og personligheder fortsætter den kurs for fremgang, som de var på, da de forlod deres himmelske

forudtilværelsen til livet på jorden, medbringer vi de karaktertræk og talenter, vi udviklede der.«

hjem« (*The Mortal Messiah*, 4 bd., 1979-1981, 1:23, 25).

■ Ældste Bruce R. McConkie, dengang fra De Halvfjerds: »I dette tidligere liv, denne før-jordiske tilværelse, udviklede vi forskellige evner og talenter. Nogle udviklede dem på et område og nogle på et andet. Det vigtigste af alle områder var det åndelige – evnen til og talentet for at genkende sandheden« (*Making Our Calling and Election Sure*, Brigham Young University Speeches of the Year, 25. mar. 1969, s. 5-6).

■ Ældste Joseph Fielding Smith, dengang fra De Tolv Apostles Kvorum: »I den tid, hvor vi levede i den før-jordiske tilstand, udviklede vi ikke kun vore forskellige egenskaber og viste vores værdighed og evner – eller mangel på samme – men vi befandt os også der, hvor et sådant fremskridt kunne observeres ... Under disse omstændigheder var det naturligt for vor Fader at finde frem til og udvælge dem, som var mest værdige og vurdere hver enestes talenter« (*The Way to Perfection*, 1970, s. 50-51).

■ Ældste L. Tom Perry fra De Tolv Apostles Kvorum: »I den før-jordiske verden blev vi undervist i Faderens forløsningsplan og havde handlefrihed. Gennem anvendelsen af denne handlefrihed udviklede mænd og kvinder forskellige ønsker, talenter og evner i tidens løb, og ingen ånder forblev ens« (*Give Heed unto the Word of the Lord*, CES-foredrag for unge voksne, 2. maj 1999, s. 2).

Når vi sætter vores lid til Ånden, vil Herren hjælpe os med at opdage og udvikle vore talenter og evner.

■ »For alle er ikke blevet givet hver eneste gave; for der er mange gaver, og til enhver er der givet en gave ved Guds Ånd.

Til nogle er der givet en og til andre er der givet en anden, så alle kan få gavn deraf« (L&P 46:11-12).

■ »Og videre, mine brødre, formaner jeg jer til, at I ikke forkaster Guds gaver, for de er mange, og de kommer fra den samme Gud. Og der er forskellige måder, hvorpå disse gaver bliver givet, men det er den samme Gud, som virker i alt og alle; og de bliver givet ved Guds Ånds tilkendegivelser til menneskene for at gavne dem« (Moro 10:8).

■ Ældste Marvin J. Ashton fra De Tolvs Kvorum: »En af de største tragedier i livet forekommer mig at være, når et menneske stempler sig selv som en, der ingen gaver og talenter har. Når vi i afsky eller skuffelse tillader os selv at forfalde til depression og fortvivlelse på grund af nedværdigende selvvurdering, er det bedrøveligt for os og bedrøveligt for Gud. Hvis vi udleder, at vi dømmes os selv som talentløse og siger, at vi bare er helt almindelige, hvad angår skikkelse, intelligens, velstand, magt, stilling eller udseende, så er vi ikke blot uretfærdige, men også urimelige ...

Gud har givet os alle et eller flere særlige talenter ... Det er op til os selv hver især at finde ud af, hvilke gaver Gud har givet os, og at udvikle dem. Vi må huske, at vi alle sammen er skabt i Guds billede, at der ikke findes noget menneske, som ingen betydning har. Alle betyder noget for Gud og for hinanden ...

Lad mig nævne nogle tilfældige gaver, som ikke altid er så tydelige eller bemærkelsesværdige, men som er meget vigtige:

... evnen til at stille spørgsmål, til at lytte, til at høre og anvende den lille stille stemme, evnen til at græde ... til at undgå stridigheder, til at blive enig, til at undgå tomme gentagelser, til at søge det retfærdige, til ikke at dømmes, til at søge vejledning hos Gud, til at være hans discipel, til at gøre noget for andre, til at overveje, til at bede, til at bære et kraftigt vidnesbyrd og til at modtage Helligånden.

Vi må huske, at hvert menneske har fået en gave ved Guds Ånd. Det er vores ret og ansvar at tage imod

»Gud har givet hver af os en eller flere særlige talenter.«

vore gaver og talenter og anvende dem til fordel for andre« (»Der er mange gaver«, *Stjernen*, jan. 1988, s. 17).

■ Præsident James E. Faust: »Vi må indse, at vore naturlige gaver og evner er begrænsede, men når de forøges af Helligåndens inspiration og vejledning, øges vore muligheder mangfoldigt. I behøver hjælp fra en kraft, der er større end jeres egen, for at gøre noget virkelig nyttigt. I unge mennesker kan få muligheder og velsignelser, der overgår jeres vildeste fantasi og forventninger. Jeres fremtid indeholder måske ikke berømmelse og rigdom, men den kan blive noget langt mere varig og tilfredsstillende. Husk, at det, som vi gør i livet, giver genklang i evigheden« (»Det sker ikke for mig«, *Liahona*, juli 2002, s. 52-53).

■ Ældste Richard G. Scott fra De Tolv Apostles Kvorum:

»Gør Frelseren, hans lære og hans kirke til midtpunktet i jeres liv. Vær sikker på, at alle valg er i overensstemmelse med denne lære.

Dette princip vil føre jer gennem tider med prøvelser og udvikling. Positiv udvikling sker i cykler, der bygger på hinanden i en stadig stigende spiral af evner og forståelse. Ofte er de vanskelige, men de er altid udbytterige. Når I vandrer ad retfærdighedens vej, vil I vokse i styrke, forståelse og selvagtelse. I vil opdage skjulte talenter og ukendte evner. Hele jeres livsforløb kan ændres til fordel for jeres lykke og Herrens hensigter« (»Træf de rette valg«, *Stjernen*, juli 1991, s. 34).

Herren hjælper os til at overvinde vores tvivl og frygt, når vi søger hans hjælp til at udvikle vore talenter og evner.

■ »Frygt ikke, for jeg er med dig, fortvivl ikke, for jeg er din Gud. Jeg styrker dig og hjælper dig, min sejrige hånd holder dig fast« (Es 41:10).

■ »Stol på Herren af hele dit hjerte, og støt dig ikke til din egen indsigt« (Ordsp 3:5. Mesterskriftsted: Ordsp 3:5-6).

■ Ældste Richard G. Scott:

»På mange måder er verden som en jungle med farer, der kan skade eller sønderrive dit legeme, træbinde eller ødelægge din forstand eller forkorte dit liv. Det er meningen, at livet skal være en udfordring, ikke for at I skal mislykkes, men for at I skal klare jer gennem overvindelse. Fra alle sider møder I vanskelige, men livsvigtige beslutninger. Der er et stort udvalg af fristelser, nedbrydende påvirkninger og camouflerede farer, hvis lige ingen tidligere generation har set. Jeg er overbevist om, at ingen i dag, uanset hvor begavet, stærk eller intelligent han er, kan undgå alvorlige problemer uden at søge Herrens hjælp.

»Det, som vi gør i livet, giver genklang i evigheden.«

Jeg gentager: Mød ikke verden alene. Stol på Herren« (»Stol på Herren«, *Stjernen*, juli 1989, s. 31).

■ Præsident Gordon B. Hinckley, Kirkens femtende præsident:

»Engang – for meget længe siden – var jeg på jeres alder ... Jeg bekymrede mig om min uddannelse, og hvad den ville føre til. Det var midt i den forfærdelige økonomiske lavkonjunktur. Jeg bekymrede mig om, hvordan jeg skulle tjene til livets ophold...

Her står I så på tærskelen til jeres voksenliv. I bekymrer jer om skolen. I bekymrer jer om ægteskab. I bekymrer jer om mangt og meget. Jeg giver jer det løfte, at Gud ikke vil svigte jer, hvis I vil gå på hans veje og følge vejledningen i hans befalinger.

Dette er en tid med store muligheder. I er så heldige, at I lever nu. Aldrig før i menneskets historie har livet budt på så mange muligheder og udfordringer« (»En profets råd og bøn for ungdommen«, *Liahona*, apr. 2001, s. 30).

■ Ældste M. Russell Ballard fra De Tolv Apostles Kvorum: »Bed jeres himmelske Fader om at velsigne jer med tro og mod, og han vil hjælpe jer til at udholde enhver udfordring, I måtte møde. Han vil

hjælpe jer med at overvinde ensomhed, desperation og modløshed, nederlag af personlig, følelsesmæssig, økonomisk og endda åndelig art. Han vil også styrke jer, når I ganske enkelt føler jer overvældet af alle kravene til jeres tid og opmærksomhed. Han vil give jer evnen til at tjene trofast i enhver opgave, I får tildelt af jeres lokale kirkeledere. Jeres tro og jeres viden om evangeliets gengivelse vil give jer styrke til at være trofaste og oprigtigt efterleve de pagter, I har indgået med Herren, og til med glæde at anvende jeres stærke sider og talenter til at opbygge Guds rige her på jorden! Brødre og søstre, jeres vidnesbyrd om Jesus Kristus er det vigtigste anker, I kan være i besiddelse af til at holde jer urokkeligt og fast til de retfærdige principper, uanset hvilke udfordringer og fristelser I måtte møde i fremtiden« (*Anchor to the Soul*, CES-foredrag for unge voksne, 6. sep. 1992, s. 4, se »Steadfast in Christ«, *Ensign*, dec. 1993, s. 51-52).

Udvikling af talenter og evner kræver en personlig indsats.

▪ »Sandelig siger jeg: Menneskene bør være ivrigt engageret i en god sag og gøre meget af egen fri vilje og udvirke megen retfærdighed;

for i sig har de den kraft, hvorved de kan handle på egne vegne. Og for så vidt som mennesker gør godt, skal de ingenlunde miste deres belønning« (L&P 58:27-28. Mesterskriftsted: L&P 58:26-27).

▪ Profeten Joseph Smith: »I ved, brødre, at da manden i Frelserens lignelse om de betroede talenter kaldte på sine tjenere, gav han dem flere talenter, som de skulle forøge, mens han drog udenlands et stykke tid, og da han kom tilbage, forlangte han en redegørelse.

Således er det også nu. Vor Herre er kun borte et lille stykke tid, og ved slutningen af den vil han forlange en redegørelse fra hver enkelt. Hvor der blev givet fem talenter, vil der blive krævet ti. Men den, der ikke har forøget sine talenter, vil blive kastet ud som en unyttig tjener, mens de trofaste skal nyde evigtvarende hædersbevisninger« (*Profeten Joseph Smiths lærdomme*, s. 78-79).

»Mød ikke verden
alene. Stol på
Herren.«

▪ Præsident James E. Faust: »Nogle af jer tror måske, at I vil opdage jeres stærke sider og evner ved at leve på kanten. Måske tror I også, at det er en måde at finde jeres identitet eller mandighed på. Jeres identitet kan

imidlertid ikke findes ved at søge spænding, som bevidst eller unødigt udsætter jeres liv eller sjæl for nogen form for fare – fysisk eller moralsk. Der vil altid være tilstrækkeligt mange risici, der kommer helt af sig selv, uden at I opsøger dem. Jeres stærke sider og identitet vil komme frem ved at ære jeres præstedømme, udvikle jeres talenter og ved at tjene Herren. Hver enkelt af jer må arbejde meget hårdt for at leve op til jeres evige muligheder. Det vil ikke være let. At finde jeres sande jeg vil kræve alle jeres evner langt mere end at bestige en farlig klippe eller køre for hurtigt i en bil eller på en motorcykel. Det vil kræve hele jeres styrke, udholdenhed, intelligens og mod« (»Vi skal handle for os selv og ikke lade os påvirke«, *Stjernen*, jan. 1996, s. 46).

ANVENDELSE OG EKSEMPLER

Læs lignelsen om talenterne i Matt 25:14-30. Forklar, hvad der skete for de forskellige tjenere og hvorfor.

- Hvad kan der ske med vore talenter, hvis vi ikke hele tiden udvikler og anvender dem?

Yia har haft en hård uge. Det går ikke så godt i skolen. Hans familie er ikke glad for, at han tilsluttede sig Kirken for nogle måneder siden. Hans venner på arbejdet har undgået ham, siden han blev medlem af Kirken, fordi han er holdt op med at gøre de ting sammen med dem, som strider mod hans standarder. Han overvejer at skifte job, men han føler ikke, at hans kvalifikationer er gode nok. Han frygter fremtiden.

- Hvordan kunne du hjælpe og opmuntre ham til at indse sit potentiale?

TING TIL OVERVEJELSE

- Hvordan kan udvikling af dine talenter og evner hjælpe dig med at have tillid til dig selv?
- Hvordan kan du bruge dine talenter i dit erhverv?
- Hvilke kundskaber eller evner vil du gerne udvikle, som du ikke har nu?
- Hvordan kan din patriarkalske velsignelse hjælpe dig med at finde frem til dine talenter?

NOTER OG INDTRYK:

KAPITEL 8

VI KAN ALLE BIDRAGE TIL AT OPBYGGE GUDS RIGE PÅ JORDEN

INDLEDNING

Opbygning af Guds rige på jorden har været formålet med alle evangeliets uddelinger. Guds rige på jorden er Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige. Riget eksisterer alle steder, hvor der er medlemmer af Kirken. Vi bidrager til at opbygge riget, når vi stræber efter at blive rene af hjertet (se L&P 97:21), adlyde Guds bud og tjene hengivent. »Stræb derfor ikke efter det, der er af denne verden, men stræb først efter at opbygge Guds rige og at grundfæste hans retfærdighed, så skal alt dette gives jer i tilgift« (JSO, Matt 6:38).

PRINCIPPER

- Vi bidrager til at opbygge Guds rige, når vi lever retfærdigt.
- Enkeltpersoner og familier styrkes gennem aktivitet i Kirken.
- Vi bør villigt tjene, uanset hvor vi er.
- Vi bliver velsignet, når vi tjener i Guds rige.

UNDERBYGGENDE SKRIFTSTEDER OG UDTALELSER

Vi bidrager til at opbygge Guds rige, når vi lever retfærdigt.

- »Men søg først Guds rige og hans retfærdighed, så skal alt det andet gives jer i tilgift« (Matt 6:33).

- »Hold mine befalinger, og forsøg at fremme og grundfæste Zions sag.

Se, jeg taler til dig og ligeledes til alle dem, der har ønske om at fremme og grundfæste dette værk« (L&P 12:6-7).

- Ældste Ezra Taft Benson fra De Tolv Apostles Kvorum: »Mine brødre, lad os som Israels ældster forberede os til at hjælpe med at udvide og styrke Zions grænser, øge hendes stave og opbygge riget. Gud forventer, at vi rejser os og står frem, for vi er jordens salt, verdens lys, og jeg tror også, vi er verdens håb, fordi vi forvalter Guds åbenbarede sandhed« (i Conference Report, apr. 1955, s. 49).

- Ældste Bruce D. Porter fra De Halvfjerds: »Personlig bøn, studium og meditation er afgørende for at opbygge riget i vores egen sjæl. Det er i de stille øjeblikke, hvor vi funderer og kommunikerer med den Almægtige, at vi kommer til at kende og elske ham som vor Fader« (»Opbyg riget«, *Liahona*, juli 2001, s. 98).

- Ældste Robert D. Hales fra De Tolv Apostles Kvorum: »Når vi forstår vores dåbspagt og Helligåndsgaven, vil det ændre vores tilværelse og grundlægge vores fuldstændige loyalitet over for Guds rige. Når fristelserne kommer til os, vil Helligånden, hvis vi vil lytte, minde os om, at vi har lovet at erindre vor Frelser og adlyde Guds befalinger« (»Dåbens pagt: At være i riget og af riget«, *Liahona*, jan. 2001, s. 7).

- Præsident Gordon B. Hinckley, Kirkens femtende præsident: »Personligt vidnesbyrd er den faktor, der ændrer folks levevis, når de kommer ind i Kirken. Det er det element, der motiverer medlemmer til at opgive alt for at tjene Herren. Det er den stille, opmuntrende røst, der uophørligt opretholder dem, der vandrer i tro til deres livs sidste dage« (»Vidnesbyrd«, *Liahona*, juli 1998, s. 73).

»Gud forventer, at vi rejser os og står frem.«

Enkeltpersoner og familier styrkes gennem aktivitet i Kirken.

▪ »Og kirken mødtes ofte for at faste og for at bede og for at tale, den ene med den anden, om deres sjæls velfærd.

Og de mødtes ofte for at nyde brød og vin til erindring om Herren Jesus.

Og de var omhyggelige med at sikre, at der ikke var nogen ugudelighed blandt dem« (Moro 6:5-7).

▪ Ældste Dallin H. Oaks fra De Tolv Apostles Kvorum: »Gennem årene har min aktive deltagelse i Kirken givet mig adgang til råd og inspiration fra Kirkens ledere om det, jeg skulle gøre som ægtemand, far og som leder i min familie. Igen og igen til stavs- og generalkonferencer, i præstedømmekvorummer og i søndagsskoleklasser er jeg blevet undervist og inspireret af vidunderlige og erfarne fædre, mødre og bedsteforældre.

Jeg har søgt at følge disse belæring for at forbedre min deltagelse i de forbindelser, som vil vedblive i evigheden« (»Evangeliet i vores liv«, *Liahona*, juli 2002, s. 38).

▪ Præsident Thomas S. Monson fra Det Første Præsidentskab: »For mange år siden fortalte Joseph Lyon fra Salt Lake City mig om en forelæsning, som en præst fra en anden trosretning havde holdt ... Han ... fortalte det, som jeg vil kalde en »varm historie«. Han beskrev et ildsted, hvor et stykke træ havde brændt og lyst op, og hvor gløderne stadig ulmede og gav varme. Han bemærkede, at han ved at tage en ildtang kunne fjerne en af de varme gløder. Derpå blegnede glødens lys langsomt, og den blev sort. Den glødede ikke længere. Den varmede ikke længere. Han påpegede, at ved at lægge den sorte, ulmende glød tilbage i ilden, ville den igen begynde at gløde og give lys og varme. Han sluttede: »Mennesker er lige som kullene i ilden. Hvis de holder sig borte fra varmen og ånden i det aktive medlemskab af Kirken, vil de ikke bidrage til helheden, men ændres i deres isolation. På samme måde som gløderne, der fjernes fra ildens varme, mister de denne varme og ånd, når de skaber afstand til den ånd, der opstår gennem aktivt medlemskab« (se »Hjemmelærerbesøg – En guddommelig tjeneste«, *Stjernen*, jan. 1998, s. 48).

»Tjen med glæde og taknemlighed i hvilken som helst kaldelse, I får.«

▪ Ældste Robert L. Backman fra De Halvfjerds har rådet os til at have et mål om altid at forblive aktive i Kirken:

»At være aktive i Kirken vil være et anker for jer som intet andet på jorden, for det vil give jer mulighed for selv at opdage den virkelige betydning af lykke. Det vil forsikre jer om, at ligeegyldigt hvor I befinder jer, hører I til – for I har brødre og søstre, der elsker og støtter jer. I vil have viden om Jesu Kristi evangeliums broderskab: I vil lære ham at kende som jeres Frelser, og jeres vidnesbyrd vil brænde klart.

Tænk over, hvad et sådant mål vil betyde for jer. Når fristelserne kommer, hvad de helt bestemt gør, vil I være beredt. I vil have truffet valget i forvejen ... »Jeg vil altid forblive aktiv i Guds kirke!« ... Når I træffer denne grundlæggende beslutning i forvejen, så tænk på, hvor mange andre beslutninger, der allerede er truffet: At efterleve visdomsordet, at

være moralsk ren, at deltage i jeres møder, at betale tiende, at studere evangeliet osv. I vil ikke gå på kompromis med nogen vigtige principper. I vil have kontrol over jeres liv, og I vil nyde den fred og afklarethed, der kommer af at holde Guds befalinger« (se »Til Kirkens unge mænd«, *Den danske Stjerne*, apr. 1981, s. 80-81).

▪ Præsident Ezra Taft Benson, Kirkens trettende præsident: »Vær et eksempel gennem jeres aktivitet i Kirken – hold sabbatten hellig, kom til jeres møder, efterlev visdomsordet, betal jeres tiende og offerydelse, støt jeres ledere og hold også de andre bud. Tjen med glæde og taknemlighed i hvilken som helst kaldelse, I får. Lev så I er værdige til en tempelanbefaling, og nyd den dejlige, hellige ånd, man får ved ofte at gå i templet« (»Til Kirkens enlige, voksne brødre«, *Stjernen*, juli 1988, s. 47).

▪ Præsident David O. McKay, Kirkens niende præsident: »I Kirken er øget deltagelse i Kirkens aktiviteter et tegn på ønsket om at tage del i åndeligheden, det største en sjæl kan nå, og de unge stræber derefter« (i Conference Report, apr. 1961, s. 7).

Vi bør villigt tjene, uanset hvor vi er.

▪ »Og se, jeg fortæller jer dette, så I kan lære visdom; så I kan lære, at når I er i jeres medmenneskers

tjeneste, er I blot i jeres Guds tjeneste« (Mosi 2:17, mesterskriftsted).

▪ Ældste Russell M. Nelson fra De Tolv Apostles Kvorum: »Jeg vil gerne komplimentere sidste dages hellige over hele verden, som er villige til at yde en indsats for opbygningen af Guds rige. På samme måde respekterer jeg dem, der stille og roligt gør deres pligt til trods for store prøvelser undervejs« (»For Gud er ingenting umuligt«, *Den danske Stjerne*, juli 1988, s. 30).

▪ Ældste Marvin J. Ashton fra De Tolv Apostles Kvorum: »Nogle kaldelser og opgaver i Kirken kan sommetider forekomme ubetydelige, men med hver enkelt villigt udført opgave vil kærligheden til Herren vokse. Vi lærer at elske Gud, når vi tjener ham og lærer ham at kende« (»Vi tjener det, som vi elsker«, *Den danske Stjerne*, okt. 1981, s. 40).

▪ Præsident Boyd K. Packer, fungerende præsident for De Tolv Apostles Kvorum: »Jeg mener, at der er to former for tjeneste: Den ene er den tjeneste, vi yder, når vi kaldes til at tjene i Kirken. Den anden er den tjeneste, som vi villigt yder for dem omkring os, fordi vi er opdraget til at vise omsorg« (»Kaldet til at tjene«, *Stjernen*, jan. 1998, s. 6).

▪ Ældste M. Russell Ballard fra De Tolv Apostles Kvorum: »Ethvert medlem kan frit ofre sin tid og sine talenter til at opbygge Guds rige på jorden. Intet medlem af Kirken bør gå glip af denne mulighed for at udøve sin tro og føle den ånd, der kommer af ydmygt at ofre. Når jeg tænker på alt det gode, som de hellige i Sydamerika gør med deres små midler, kan jeg se, hvor meget mere, mange af os i andre dele af verden kunne gøre. Vi bør aldrig glemme Frelserens lære: »Enhver, som har fået meget, skal der kræves meget af« (Luk 12:48). Han har velsignet os i rigt mål« (»Ofre og selvforsyning«, *Stjernen*, jan. 1988, s. 75).

Vi bliver velsignet, når vi tjener i Guds rige.

▪ »Hvis I nærer ønske om at tjene Gud, er I derfor kaldet til arbejdet;

for se, marken er allerede hvid til høst, og se, den, der svinger sin segl af al sin kraft, han samler et forråd, så han ikke fortabes, men bringer sin sjæl frelse« (L&P 4:3-4).

▪ »For så siger Herren: Jeg, Herren, er barmhjertig og nådig mod dem, der frygter mig, og finder glæde i at ære dem, som tjener mig i retfærdighed og i sandhed indtil enden.

Stor skal deres belønning være og evig skal deres herlighed være« (L&P 76:5-6).

▪ Ældste Dale E. Miller fra De Halvfjerds: »Når vi bruger vores tid, talenter og midler til at opbygge Zion, bliver vores hjerte rensed, vores visdom øges, celestiale vaner begynder at blive dannet, og Helligånden forbereder os til at modtage Faderens og Sønnens nærvær. Ved at gribe vores segl høster vi dobbelt – for os selv og for riget« (»Rigets fuldkomnengørende vej«, *Stjernen*, juli 1998, s. 31).

▪ Præsident Marion G. Romney fra Det Første Præsidentskab: »Jeg husker dengang for længe siden, faktisk over tres år, da ældste Melvin J. Ballard lagde sine hænder på mit hoved og indsatte mig som missionær. Han sagde, i den velsignelse, som han gav mig, at et menneske ikke kunne give en krumme til Herren uden at få et helt brød tilbage. Og det har været min erfaring« (»The Blessings of the Fast«, *Ensign*, juli 1982, s. 2).

▪ Ældste Derek A. Cuthbert fra De Halvfjerds:

»Tjeneste forandrer mennesker. Det forædler, renser, giver et bredere perspektiv og bringer det bedste frem i os alle. Det får os til at se udad i stedet for indad. Det får os til at tage hensyn til andres behov frem for vore egne. Retfærdig tjeneste er udtryk for sand kærlighed, således som Frelseren selv viste det ...

Tjeneste hjælper os til at finde frem til de sande værdier og prioriteter ved at skelne mellem værdien af materielle goder, der er af midlertidig værdi, og goder af varig, ja tilmed evig værdi ...

Tjeneste hjælper os til at grundlægge en retskaffen tradition ...

Tjeneste hjælper os til at overvinde selviskhed og synd ...

Tjeneste hjælper os til at skabe kærlighed og påskønnelse. Ved at tjene andre mennesker kommer vi til at kende dem, deres omstændigheder, deres udfordringer, deres håb og drømme ...

Tjeneste er den væsentligste måde at vise taknemlighed på over for Frelseren ...

Tjeneste kanalisere vores ønsker og vores energi til retskaffen aktivitet ...

Tjeneste bidrager til at rense os, så vi bliver rene og helliggjorte ...

Retskaffen tjeneste bringer os nærmere Kristus, øger vores åndelighed og gør det samme for andre. Sådantjeneste bidrager til at forberede et folk, der til egen Herrens tid er værdigt til at forløse Zion« (se »Det åndelige ved at tjene«, *Stjernen*, juli 1990, s. 9-10).

■ Ældste Dale E. Miller:

»Brødre og søstre, at gribe vores segl for at bidrage til opbygningen af Herrens rige bør være den primære opgave i vores liv. Det virker meget rimeligt at antage, at vi hver især gik med til det i vores førjordske tilværelse. De centrale beslutninger vedrørende uddannelse, karriere, ægteskab, anvendelse af vores tid, talenter og midler bør bønsumt afhænge af, hvordan vi bedst kan tjene Mesteren, opbygge hans rige og blive fuldkomne i ham.

Vores arbejde med at opbygge Zion foregår på flere forskellige måder. I én sammenhæng er Zion geografisk og har et centrum, mens det udbreder sine grænser og til sidst fylder hele jorden. Vi udvider Zions grænser, når vi forkynder evangeliet for andre. Det er en del af vores opgave her.

En anden sammenhæng viser Zion som en organisation, hvor vi arbejder for at styrke dens stave gennem vore kaldelser. Hver stav drives så dybt ned i evangeliets gode jord og yder et forsvar og et tilflugtssted, således at Kristi disciple sikkert kan modstå modstanderens snarer. Stave skaber grundlaget til at fuldkommengøre Guds folk på jorden« (»Rigets fuldkommengørende vej«, *Stjernen*, juli 1998, s. 30-31).

ANVENDELSE OG EKSEMPLER

Frank arbejdede hårdt, mens han var på mission, og følte, at han repræsenterede Herren godt gennem

sin tjeneste og forpligtelse til at efterleve missionærreglerne. Siden sin mission har han ikke følt sig så motiveret til at holde befalingerne og har ikke følt Herrens Ånd længe. Han undrer sig over, hvorfor det virker som om Herrens påvirkning var så stærk, mens han var på mission, og så langt væk nu. Han bidrog jo til at opbygge Herrens rige gennem det, han gjorde,

mens han var på mission. Han føler, at nu er det nogle andres tur til at tjene, og nu skal han bare se at blive gift og komme videre med sit liv.

- Hvilke problemer vil Frank måske opleve på grund af denne indstilling?

- Hvad ville du anbefale, at han gør for at få Åndens påvirkning tilbage i sit liv?

Cindy sidder blandt forsamlingen en søndag og kigger på biskoppen på forhøjningen. Han har tjent flittigt i flere år. Hun overvejer, hvorfor han har været så villig til at give så meget af sit liv i denne tjeneste.

- Hvorfor tror du, at Cindys biskop gør, som han gør?

»Tjeneste ...
bringer det bedste
frem i os alle.«

KAPITEL 9

UAFHÆNGIGHED PÅ HERRENS MÅDE

INDLEDNING

»Som Kristi disciple bør vi give af os selv – vores tid, talenter og ressourcer – for at sørge for de trængende. Vi er bedre i stand til at opfylde dette ansvar, hvis vi stræber efter at være uafhængige, for vi kan ikke give noget væk, som vi ikke har. Når vi klogt anvender det, som Herren giver os, bliver vi bedre i stand til at bidrage til Herrens værk og til at sørge for andre« (Omsorg på Herrens måde: Vejledning for ledere om velfærd, 1990, s. 3).

Med vor himmelske Faders hjælp kan vi møde alle udfordringerne i vores liv på jorden med tillid og fred i sindet og blive uafhængige på Herrens måde. Dette indbefatter at erkende, at vi behøver Herrens hjælp i alt.

PRINCIPPER

- Retskaffen uafhængighed omfatter tro på og tillid til Frelseren.
- Evangeliet lærer os, at vi skal blive timeligt uafhængige og vokse åndeligt og hjælpe andre med at gøre det samme.
- Vi har et ansvar for at forbedre os selv.
- Uafhængighed forudsætter, at vi udvikler færdigheder og evner på adskillige områder.

UNDERBYGGENDE SKRIFTSTEDER OG UDTALELSER

Retskaffen uafhængighed omfatter tro på og tillid til Frelseren.

- »O Herre, jeg har sat min lid til dig, og jeg vil sætte min lid til dig for evigt ...

Ja, jeg ved, at Gud vil give gavmildt til den, som beder« (2 Ne 4:34-35).

- »Stol på Herren af hele dit hjerte, og støt dig ikke til din egen indsigt.

Hav ham i tankerne på alle dine veje, så vil han jævne dine stier« (Ordsp 3:5-6, mesterskriftsted).

- Ældste Bruce R. McConkie, dengang fra De Halvfjerds:

»Korrekt forstået og udøvet er *uafhængighed* en ønskværdig og hellig dyd. Men når det fører til, at Herren lades ude af billedet, bliver det dog en last, der fører mennesker bort fra retfærdighedens stier. De hellige bør fx have tillid til deres egne evner, deres indsats og dømmekraft i forbindelse med at tjene til livets ophold, til at vokse i tro og guddommelige egenskaber, til at udvirke deres frelse og til at bestå alle denne jordiske prøvestands prøver. De bør vide, at Herren ikke har stillet sine børn i situationer, der overgår deres evne med hensyn til, hvad de kan klare, og at livets normale prøvelser og modgang er en del af det evige system. Sædvanligvis bør Kirkens medlemmer træffe deres egne beslutninger ved hjælp af den handlefrihed, som den Almægtige har givet dem, uden at henvende sig til deres biskop eller andre for vejledning.

Men alt taget i betragtning er mennesket ikke i sig selv fuldt ud selvforsynende. Det skal ikke alene sætte sin lid til sin egen styrke, ej heller til armen af kød. Herren er dets Rådgiver og Forløser, hvis rådgivning, vejledning og inspiration det skal stræbe efter. Hvis den store Skaber ikke var trådt frem for at forløse de skabninger, han havde skabt, ville hele frelsesplanen være tom, og de mest fuldstændige tilkendegivelser af uafhængighed ville være uden værdi« (*Mormon Doctrine*, 2. udg., 1966, s. 701-702).

- Ældste M. Russell Ballard fra De Tolv Apostles Kvorum: »Bed jeres himmelske Fader om at velsigne jer med tro og mod, så vil han hjælpe jer til at udholde enhver udfordring, I måtte møde. Han vil hjælpe jer med at overvinde ensomhed, desperation og modløshed, nederlag af personlig, følelsesmæssig,

»Gør alt, hvad I kan, og overlad så resten til Herren.«

økonomisk og endda åndelig art. Han vil også styrke jer, når I ganske enkelt føler jer overvældet af alle kravene til jeres tid og opmærksomhed. Han vil give jer evnen til at tjene trofast i enhver opgave, I får tildelt af jeres lokale kirkeledere. Jeres tro og jeres viden om evangeliets gengivelse vil give jer styrke til at være trofaste og oprigtigt efterleve de pagter, I har indgået med Herren, og til med glæde at anvende jeres styrker og talenter til at opbygge Guds rige her på jorden! Brødre og søstre, jeres vidnesbyrd om Jesus Kristus er det vigtigste anker, I kan være i besiddelse af til at holde jer urokkeligt fast til de retfærdige principper, uanset hvilke udfordringer og fristelser I måtte møde i fremtiden« (*Anchor to the Soul*, CES-foredrag for unge voksne, 6. sep. 1992).

■ Ældste Joseph B. Wirthlin fra De Tolv Apostles Kvorum: »Brug jeres opfindsomhed, styrke og kraft til at løse jeres egne udfordringer. Gør alt, hvad I kan, og overlad så resten til Herren. Præsident Howard W. Hunter har sagt: »Hvis vores liv og vores tro er centreret om Jesus Kristus og hans gengivne evangelium, kan intet nogen sinde gå fuldstændig galt. Men hvis vi på den anden side ikke centrerer vores liv omkring Frelseren og hans lærdomme, så er der ingen succes, der nogensinde kan blive fuldstændig rigtig« [*The Teachings of Howard W. Hunter*, red. Clyde J. Williams, 1997, s. 40]« (se »Find en tryk havn«, *Liahona*, juli 2000, s. 73).

■ Ældste L. Tom Perry fra De Tolv Apostles Kvorum: »Uafhængighed og selvhjulpethed er nødvendig for vores åndelige og timelige udvikling. Når som helst vi kommer i situationer, som truer vores uafhængighed, bliver vores frihed også truet. Hvis vi øger vores afhængighed af noget eller nogen undtagen Herren, vil vi også straks mindske vores frihed til at handle. Præsident Heber J. Grant erklærede: »Intet ødelægger en mands, en kvindes eller et barns individualitet så meget, som at fejle i at være uafhængig« («Address», *Relief Society Magazine*, okt. 1937, s. 627)« («Bliv uafhængig», *Stjernen*, jan. 1992, s. 75).

Evangeliet lærer os, at vi skal blive timeligt uafhængige og vokse åndeligt og hjælpe andre med at gøre det samme.

■ »... jeg vil hellige nogle af rigdommene hos dem blandt ikke-jøderne, som antager mit evangelium, til de fattige af mit folk, som er af Israels hus« (L&P 42: 39).

■ Præsident Kimball, Kirkens tolvte præsident: »Arbejde bringer lykke, selvværd og fremgang. Det er midlet til al opnåelse; det er det modsatte af lediggang. Vi er blevet befalet at arbejde (se 1 Mos 3:19). Forsøg på at opnå et timeligt, socialt, følelsesmæssigt eller åndeligt velbefindende ved hjælp af arbejdsløshedsunderstøttelse er en overtrædelse af den guddommelige befaling om, at vi skal arbejde for det, vi får. Arbejde bør være det styrende princip i vores Kirkes medlemmers liv (se L&P 42:42; 75:29; 68:30-32; 56:87)« (se »Og Herren kaldte sit folk Zion«, *Den danske Stjerne*, dec. 1984, s. 6).

■ Præsident Spencer W. Kimball:

»Ansaret for hver enkelt persons sociale, følelsesmæssige, åndelige, fysiske eller økonomiske velbefindende hviler først og fremmest på ham selv, dernæst på hans familie, og derefter på Kirken, hvis han er et trofast medlem af den.

Ingen sand sidste dages hellig, som fysisk og følelsesmæssigt er i stand til at klare sig selv, vil frivilligt overlade arbejdet med at forsørge sig selv og sin familie til nogen anden. De vil, så længe de kan, forsørge sig selv og deres familie åndeligt og timeligt, under

Herrens inspiration og ved hjælp af eget arbejde (se 1 Tim 5:8)« («Velfærdstjenester: Evangeliet i funktion», *Den danske Stjerne*, apr. 1978, s. 119).

■ Ældste Harold B. Lee, dengang fra De Tolv Apostles Kvorum:

»Hvis du ønsker velsignelsen, så knæl ikke blot ned og bed om den. Forbered dig på enhver tænkelig måde, så du gør dig værdig til at modtage den velsignelse, du ønsker.

Brigham Young belyste dette, da han sagde: »Man kan henvende sig til folk her og spørge dem om,

»Uafhængighed og selvhjulpethed er nødvendig for vores åndelige og timelige udvikling.«

hvad der nager dem, og de svarer: »Jeg ved det ikke, men vi har frygtelig ondt i maven og i ryggen, og det føles som om, der er noget galt med os, og vi håber, at du vil lægge hænder på os.« Han svarede disse mennesker: »Har I brugt nogen af midlerne?« – hvormed han mente urter, eller hvad pionererne end måtte have. »Nej,« svarede de, »vi ønsker, at ældsterne lægger deres hænder på os, for vi har tro til at blive helbredt.« Præsident Young sagde: »Se, det er meget selvmodsiggende i forhold til min tro. Hvis vi er syge og beder Herren om at helbrede os og om at gøre alt for os, der er nødvendigt i overensstemmelse med min forståelse af frelsens evangelium, kan jeg lige så godt bede Herren om at få min majs til at vokse, uden at jeg skal pløje jorden og så sæden. Det er for mig passende at anvende ethvert middel, som falder inden for min viden, og at bede min Fader i himmelen i Jesu Kristi navn om at helige dens anvendelse til helbredelse af mit legeme.

Men,« fortsatte han, »hvad nu hvis vi rejste i bjergene og den eneste næring, vi kunne få, var lidt dyrekød, og en eller to blev syge, og vi ingen medicin havde inden for rækkevidde, hvad skulle vi så gøre? Ifølge min tro, burde vi bede Herren den Almægtige Gud om at sende en engel for at helbrede de syge. Det er vores privilegium.«

Når vi står i en situation, hvor vi på ingen måde kan hjælpe os selv, så kan vi påkalde Herren og hans tjenere, som kan gøre alt. Men det er vores pligt at gøre alt, hvad vi selv kan« (»How to Receive a Blessing from God«, *Improvement Era*, okt. 1966, s. 896).

- Præsident Gordon B. Hinckley, Kirkens femtende præsident: »Vi bringer budskabet om uafhængighed ud til hele Kirken. Vi kan ikke opnå uafhængighed, hvis der hviler store gældsbyrder på husstanden. Man har hverken uafhængighed eller frihed fra trældom, når man er økonomiske forpligtet over for andre« (»Til drengene og til mændene«, *Liahona*, jan. 1999, s. 65).

- Ældste Boyd K. Packer fra De Tolvs Kvorum:

»Det virker som om, vi er ved at udvikle en epidemi af »rådføring«, som dræner Kirken for åndelig styrke på samme måde som en almindelig forkølelse tærer mere på den menneskelig styrke end nogen anden sygdom.

Nogen mener måske, at det ikke er alvorligt. Det er meget alvorligt!

På den ene side råder vi biskopperne til at undgå misbrug af Kirkens velfærdsprogram. På den anden side er der nogle biskopper, der uddeler råd og vejledning uden at tænke på, at medlemmerne selv bør løse deres problemer.

Der er mange kroniske tilfælde – mennesker, som ustandselig søger råd, men som ikke følger de råd, de får.

Jeg har af og til stillet dette spørgsmål under en samtale:

»Du er kommet til mig for at få et råd. Når vi omhyggeligt har gennemgået dit problem, har du så til hensigt at følge mit råd?«

Det kommer som en temmelig stor overraskelse for dem. Det havde de slet ikke overvejet. Som regel forpligter de sig til at følge rådet ...

Det tilsyneladende store behov for rådgivning i Kirken bekymrer os. Vore medlemmer bliver afhængige.

Vi må ikke lave et net af rådgivningstjenester uden samtidig at understrege princippet om følelsesmæssig selvstændighed og personlig uafhængighed« (se »Løs følelsesmæssige problemer på Herrens egen måde«, *Den danske Stjerne*, okt. 1978, s. 153-154).

Vi har et ansvar for at forbedre os selv.

- »Sandelig siger jeg: Menneskene bør være ivrigt engageret i en god sag og gøre meget af egen fri vilje og udvirke megen retfærdighed;

for i sig har de den kraft, hvorved de kan handle på egne vegne. Og for så vidt som mennesker gør godt, skal de ingenlunde miste deres belønning« (L&P 58:27-28. Mesterskriftsted: L&P 58:26-27).

- Profeten Joseph Smith: »Vi mener, at Gud har skabt mennesket med et sind, der er modtageligt for belæring, og med evner, som kan udvides i forhold til den flid og opmærksomhed, hvormed han følger det ham fra himlen skænkede lys. Jo nærmere mennesket kommer fuldkommenheden, desto klarere bliver hans synspunkter og så meget større bliver hans glæde, indtil han til sidst har overvundet

sit livs onder og mistet ethvert ønske om at begå synd. Som de gamle når han til sidst hin grad af tro, da han, indhyllet i sin Skabers magt og herlighed, bliver taget op for at bo hos ham. Imidlertid tror vi, at det er en tilstand, som intet menneske nogensinde har nået på et øjeblik« (*Profeten Joseph Smiths lærdomme*, s. 57-58).

▪ Biskop Robert D. Hales, dengang Kirkens præsiderende biskop: »Vi er blevet bedt om at undervise i og efterleve læren om arbejdsomhed, selvstændighed, forudseenhed, gavmildhed og om at tage os af de fattige, at øge vore gavmilde fasteofre for at hjælpe mennesker i nød, at yde mere barmhjertighedstjeneste og at engagere familien i gode gerninger over for hinanden og vore medmennesker« (»Velfærdsprincipper til at leve efter: En evig plan til gavn for menneskesjæle«, *Stjernen*, aprilkonferencen 1986, s. 28).

▪ Ældste Russell M. Nelson fra De Tolv Apostles Kvorum: »Lad os ... gøre vores bedste og forsøge at blive bedre hver dag. Når vore ufuldkomnheder dukker frem, kan vi blive ved med stræbe efter at rette dem. Vi kan i højere grad tilgive fejl hos os selv og vore kære. Vi kan være fortrøstningsfulde og overbærende. Herren har sagt: »I er ikke i stand til at tåle Guds nærhed nu ... fortsæt derfor i tålmodighed, indtil I bliver gjort fuldkomne« (L&P 67:13)« (»Fuldkommengørelse venter«, *Stjernen*, jan. 1996, s. 88).

▪ Ældste Joseph B. Wirthlin: »Når du beder, så foretag af og til en personlig vurdering af, hvor godt du i retfærdighed klarer dig med hensyn til at nå Jesu Kristi evangeliums standarder. Vi kan hver især vide, ligesom Herren ved det, hvor vi har brug for at forbedre os. Vi skal holde fast ved standarderne. Hvis vi har fremgang med hensyn til det materielle og ydre, hvordan går det da med det indre? Er vores liv acceptabelt for Herren? Er vi villige til at erkende vore synder og gøre en indsats for at vende os bort fra dem, omvende os og ændre kurs, så vi vender tilbage til den lige og snævre sti?« (»Den lige og snævre sti«, *Stjernen*, jan. 1991, s. 62).

Uafhængighed forudsætter, at vi udvikler færdigheder og evner på adskillige områder.

▪ »Og Jesus gik frem i visdom og vækst og yndest hos Gud og mennesker« (Luk 2:52).

Uddannelse

»Lad os ... gøre vores bedste og forsøge at blive bedre hver dag.«

▪ »Når vi har kundskab og visdom, er vi i stand til at skelne sandhed fra vildfarelse og træffe bedre valg. Vi er bedre i stand til at forstå Gud og vore medmennesker, og vi opnår en større kærlighed til dem. Herren har befalet sit folk at erhverve viden (se L&P

88:77-80, 118; 93:53; 130:18-19; 131:6). For at blive uafhængige bør vi –

- forbedre vores evne til at læse, skrive og klare elementær matematik.
- studere skrifterne og andre gode bøger.
- lære at kommunikere effektivt med andre.
- benytte alle muligheder for at erhverve mere viden«

(*Omsorg på Herrens måde: Vejledning for ledere om velfærd*, s. 6).

Helbred

▪ »En af årsagerne til, at vi kom til jorden, var for at få et legeme; et nødvendigt skridt for at blive som vor himmelske Fader. Herren har befalet os at bevare vores legeme og sind sundt (se 1 Kor 3:16-17; L&P 88:124; 89). Gør vi det, er vi bedre i stand til at varetage vore egne behov og tjene andre. For at blive uafhængige bør vi –

- overholde visdomsordet.
- motionere regelmæssigt.
- sørge for passende læge- og tandlægebehandling, herunder om muligt passende forsikring.

- holde vore hjem og omgivelser rene og velholdte.
- undgå stoffer eller vaner, der skader vores legeme eller sind«

(Omsorg på Herrens måde, s. 6).

Beskæftigelse

- »Når vi har hæderligt arbejde, er vi i stand til at sørge for vores familie og os selv ved at arbejde, som Herren har befalet. Passende beskæftigelse giver os mulighed for at udvikle vore talenter og forfine de guddommelige egenskaber, vi har i os. Vi er lykkeligere, hvis vores beskæftigelse falder sammen med vore interesser og evner og dækker vore behov. Herren har befalet os at arbejde og sørge for dels vore egne og vores families behov (se 1 Mos 3:17-19; 1 Tim 5:8; L&P 42:42; 56:17). For at blive uafhængige bør vi –
 - forberede os og nøje udvælge en passende beskæftigelse.
 - blive dygtige til vores arbejde gennem uddannelse og erfaring.
 - være flittige, arbejde hårdt og være pålidelige.
 - yde en ærlig indsats for den løn og de goder, vi får«

(Omsorg på Herrens måde, s. 6-7).

- Præsident Gordon B. Hinckley: »Vi mener, at den enkelte skal gøre alt, hvad han kan, for at klare sig selv. Når han har opbrugt sine midler, bør han bede sin familie om hjælp. Når familien ikke kan hjælpe, tager Kirken over. Og når Kirken træder til, er det vores hensigt først og fremmest at klare vedkommendes øjeblikkelige behov og siden at hjælpe så længe, som det er nødvendigt, men samtidig hjælper vi ham med at uddanne sig, finde nyt arbejde og komme på fode igen. Det er hele formålet med dette storslåede velfærdsprogram« (»Det er jo ikke sket i en afkrog«, *Stjernen*, jan. 1997, s. 52).

Ressourcestyring

- »Vi bør være kloge forvaltere og anvende sund fornuft i vores anvendelse og fornyelse af de ressourcer, hvormed Herren har velsignet os (se Matt 25:14-30; 2 Ne 9:51; L&P 59:16-21; 104:11-18, 78-79; 119). For at blive uafhængige bør vi –
 - betale tiende og offerydelse.
 - undgå unødvendig gæld og spare op til fremtiden.

- opfylde alle vore forpligtelser.
- anvende vore ressourcer sparsommeligt og undgå at spilde dem.
- anvende vores tid klogt.
- være villige til at tjene de trængende ved at give dem af vores tid, talenter og ressourcer«

(Omsorg på Herrens måde, s. 7).

- Ældste Joseph B. Wirthlin: »Forvalter vi vore penge klogt? Bruger vi mindre, end vi tjener? Undgår vi unødvendig gæld? Følger vi brødrenes råd om at »oplagre tilstrækkeligt med mad, tøj og om muligt brændsel til mindst et år: [brev fra Det Første Præsidentskab, 24. juni 1988]? Lærer vi vore børn at værdsætte og ikke bortødsle det, de har? Lærer vi dem at arbejde? Forstår de, hvor vigtig den hellige tiendelov er? Har vi en tilstrækkelig uddannelse og et fyldestgørende arbejde? Opretholder vi et godt helbred ved at efterleve visdomsordet? Holder vi os fri af bivirkningerne fra skadelige stoffer?« (»Inspireret velfærd i Kirken«, *Liahona*, juli 1999, s. 91).

Social, følelsesmæssig og åndelig styrke

- »Vi bør stræbe efter at leve retfærdigt, at udvikle et godt forhold til familiens medlemmer og andre samt at føle godt ved os selv (se Matt 7:1-2, 12; Luk 10:27; L&P 64:9-10). For at blive uafhængige bør vi –
 - studere skriften og de levendes profeters lærdomme.
 - adlyde Guds bud og følge Kirkens ledes råd.
 - udøve tro på Kristus og udvikle ydmyghed.
 - bede ofte og ihærdigt.
 - styrke vores forhold til familiemedlemmer, naboer og venner.
 - undgå alt, der er moralsk og åndeligt nedværdigende.
 - arbejde hen imod værdige mål.
 - gøre vores bedste for at tilpasse os forandringer og komme på fode igen efter uheld«

(Omsorg på Herrens måde, s. 7).

KAPITEL 10

STRÆB EFTER AT LÆRE VED STUDIUM OG VED TRO

INDLEDNING

Ældste Henry B. Eyring fra De Tolv Apostles Kvorum har sagt følgende om omvendelse: »Den forandring, der opstår er et ønske om at blive et endnu bedre menneske, at række ud efter mere lys og at tjene andre mere. Disse ønsker fører altid til en hungren efter uddannelse, efter at lære hvad der sandt, hvad der er nyttigt, og hvad der er smukt« (*Education for Real Life*, CES-foredrag for unge voksne, 6. maj 2001, s. 1).

Vi bør søge kundskab og visdom hele vores liv, både i og uden for klasseværelset. Uddannelse bidrager til at berige vores liv og hjælper os til bedre at tjene Gud og vore medmennesker.

PRINCIPPER

- Vi bør søge kundskab og visdom.
- Åndelig kundskab er vigtigere end verdslig kundskab.
- Uddannelse er nøglen til muligheder.
- Herren vil vejlede os med hensyn til områder, hvor vi kan lære noget, der hjælper os til bedre at tjene andre.
- At lære er en livslang stræben.

UNDERBYGGENDE SKRIFTSTEDER OG UDTALELSER

Vi bør søge kundskab og visdom.

■ »... søg visdomsord i de bedste bøger; stræb efter at lære, ja, ved studium og også ved tro« (L&P 88:118).

■ »Undervis I flittigt, så skal min nåde være med jer, så I mere fuldkomment kan blive undervist i teori, i princip, i lære, i evangeliets lov og i alt det, som vedrører Guds rige, og som er nødvendigt for jer at forstå;

både i det, der er i himlen og på jorden og under jorden; det, som har været, det, som er, det, som snart skal ske, det, som er hjemme, det,

som er ude; folkeslagenes krige og forviklinger og de straffedomme, som er lagt på landet; og også en kundskab om lande og om riger –

så I på alle måder kan være forberedt, når jeg igen sender jer ud for at højne det kald, hvortil jeg har kaldet jer, og den mission, hvortil jeg har bemyndiget jer (L&P 88:78-80).

■ Ældste Henry B. Eyring:

»Herren og hans kirke har altid opfordret til uddannelse, der øger vores evne til at tjene ham og vor himmelske Faders børn. Til hver eneste af os, uanset hvilke talenter vi måtte have, har han tjeneste, vi kan udføre. Og for at kunne gøre det godt, er vi nødt til at lære, ikke blot én gang eller i en periode, men hele tiden ...

En del af den tragedie, som I bør undgå, er alt for sent at opdage, at I forspildte en mulighed for at forberede jer på en fremtid, som kun Gud kunne se, at I havde. Muligheden for at lære et andet sprog er for mig et smerteligt eksempel. Min far er født i Mexico. Han voksede op med spansk som sit modersmål. Jeg boede i hans hjem i mere end tyve år. Desværre bad jeg ham aldrig om at lære mig så meget som et ord spansk. Nu er jeg den første kontakt i De Tolv Apostles Kvorum for Kirken i Mexico, Centralamerika, Colombia, Venezuela og Ecuador. Det var ikke et tilfælde, at jeg blev født i en familie med en spansktalende far.

»Vi anser ...
erhvervelsen af en
uddannelse for et
religiøst ansvar.«

Men der var endnu en mulighed. Min far var en dygtig lærer. Han var kemiker. Han havde endda en tavle i vores kælder til sine børn. Han var ivrig efter at lære mig matematik. Han brugte adskillige timer på at hjælpe mig med at lave mine fysikopgaver. Han opfordrede mig indtrængende til at tænke mere på det, der dengang virkede så uinteressant og uvigtigt.

Mange år senere blev jeg kaldet af Herren til Det Præsiderende Biskopråd og fik ansvaret for IT og kommunikationssystemer. Tænk bare, hvor velsignet jeg var blevet, hvis jeg havde taget imod det råd, jeg giver jer nu« (*Education for Real Life*, s. 2-3).

- Præsident Gordon B. Hinckley, Kirkens femtende præsident: »I står over for store udfordringer forude. I bevæger jer ind i en verden med hård konkurrence. Få al den uddannelse, I kan. Herren har undervist os i betydningen af uddannelse. Det vil kvalificere jer til

flere muligheder. Det vil sætte jer i stand til at gøre noget værdifuldt i den store verden af muligheder, der ligger forude. Hvis I kan få en videregående uddannelse, og det er det, I ønsker, så gør det. Hvis I ikke ønsker en boglig uddannelse, så lær et fag eller håndværk, som styrker jeres færdigheder og øger jeres muligheder« (»Nyomvendte og unge mænd«, *Stjernen*, juli 1997, s. 49).

- Ældste Henry B. Eyring: »Det kræver hverken moderne teknologi eller mange penge at gribe den mulighed for at lære i øjeblikket, som vi nu forspilder. I kunne blot medbringe en bog, papir og en blyant. Det er nok. Men det kræver, at I beslutter jer for at gribe de ledige stunder, som I nu forspilder« (*Education for Real Life*, s. 4).

- Ældste Russell M. Nelson fra De Tolvs Kvorum: »På grund af vores religiøse agtelse for hvert menneskes intelligens anser vi erhvervelsen af en uddannelse for et religiøst ansvar. Alligevel er muligheder og evner forskellige. Jeg tror, at i erhvervelsen af uddannelse er personens lyst vigtigere end skolen, og personlig tro en stærkere kraft end evner« (»Hvor findes visdom?«, *Stjernen*, jan. 1993, s. 5).

- Ældste Russell M. Nelson: »Det kræver altid energi at løfte i forhold til modsatrettede kræfter. De samme love gælder i vores personlige liv. Hver gang vi begynder på noget, er både energien og viljen til at holde ud afgørende. Vinderen af et 5 km-løb udråbes efter fem kilometer, ikke efter en eller to. Hvis man i København tager bussen til Aalborg, står man ikke af i Randers. Hvis man ønsker at få en uddannelse, springer man ikke fra undervejs – ligesom man ikke betaler for at spise på en dyr

restaurant for at gå igen efter at have smagt på forretten« (»Hold ud og bliv løftet op«, *Stjernen*, juli 1997, s. 70).

Åndelig kundskab er vigtigere end verdslig kundskab.

- »... at være lærd er godt, hvis man lytter til Guds råd« (2 Ne 9:29. Mesterskriftsted: 2 Ne 9:28-29).

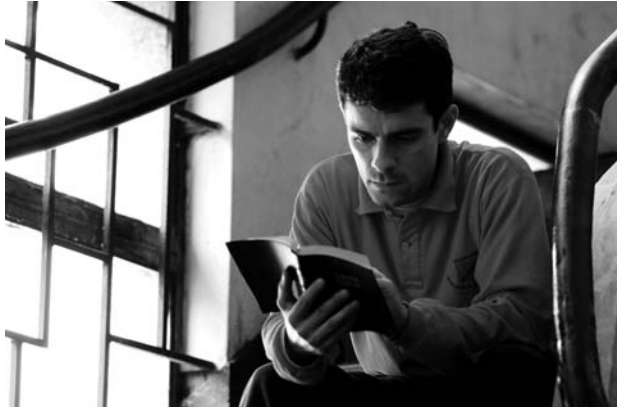
- Præsident James E. Faust fra Det Første Præsidentskab: »Husk på, at den moderne videnskab og teknologiens underer ikke vil ophøje os. Den store udfordring, som vi står over for, idet vi forbereder os til fremtiden, er faktisk at blive oplyst rent åndeligt. Al denne intellektuelle besiddelse skal bestemt tilegnes gennem en stor indsats og indlæring. Men teknisk viden er ikke fuldt ud anvendelig, medmindre der er et åndeligt formål og en åndelig mening med den. Jeg er sikker på, at Herren forventer, at vi anvender den til at fremme hans hensigter og til velsignelse for menneskeheden, men vi må tilegne os disse høje idealer som personlige mål og ønsker, inden vi kan rette teknologien mod disse formål« (»Dette er vores dag«, *Liahona*, juli 1999, s. 22).

»Selvfølgelig betyder det at sætte åndelig lærdom første ikke, at vi ikke behøver søge verdslig viden.«

- Ældste Henry B. Eyring:

»At sætte åndelig lærdom først betyder naturligvis ikke, at vi ikke behøver søge verdslig viden. Tværtimod giver det vores verdslige viden formål og motiverer os til at stræbe efter mere. Hvis den åndelige viden skal indtage dens rette plads, skal vi træffe nogle svære valg omkring, hvordan vi anvender vores tid. Vi ved typisk, hvornår opgaver skal afleveres, hvornår vi skal til eksamen, og hvornår vi skal være færdige med projekter. Og vi ved, hvornår sabbaten kommer. Vi ved, hvornår der er institut. Vi ved, hvornår vi bør bede om morgenen og om aftenen. Vi ved sådan cirka, hvor længe vi skal læse i skrifterne, før vi begynder at mærke Helligånden. Vi ved cirka, hvor mange timer, det tager at forberede og udføre vores tjeneste i Kirken.

Når vi ser livet, som det virkelig er, så afsætter vi tid til alt det. Der vil opstå kriser, hvor der ikke synes at være tid nok. Mange gange vil noget tage tid fra noget andet. Men der bør aldrig blive et mønster i vores liv, at vi bevidst nedprioriterer det åndelige. Aldrig. Det fører til tragedie. Tragedien er måske ikke så tydelig til at begynde med, og måske indser vi den ikke, mens vi lever på jorden. Men husk på, at I er interesserede i uddannelse ikke kun til dette liv, men til det evige liv. Når I tydeligt indser den realitet med jeres åndelige øjne, så vil I prioritere åndelig lærdom først og alligevel ikke tilsidesætte verdslig lærdom. Faktisk vil I arbejde hårdere for at opnå verdslig kundskab, end I ville uden det åndelige klarsyn« (*Education for Real Life*, s. 3).

■ Ældste L. Tom Perry fra De Tolv Apostles Kvorum: »Hvis vi skaber et åndeligt fundament for vores verdslige uddannelse, vil vi ikke blot forstå naturlovene bedre, men vi vil også opnå en forståelse, som vi ikke troede mulig, om kunst, sprog, teknologi, medicin, jura og menneskelig adfærd« (»Lær at tjene«, *Liahona*, maj 2002, s. 14).

Uddannelse er nøglen til muligheder.

- »Guds herlighed er intelligens, eller med andre ord, lys og sandhed« (L&P 93:36).
- »... men hvis I er beredte, skal I ikke frygte« (L&P 38:30).
- Præsident Gordon B. Hinckley: »Jeg ønsker at sige til de unge: Få al den uddannelse, som I kan. Udvikl jeres hjerne og hænder. Uddannelse er nøglen til muligheder. Herren har lagt det ansvar på jer, som medlemmer af denne Kirke, at studere og lære åndelige ting, ja, men også at lære timelige ting. Opnå al den uddannelse, som I kan, selv om det

betyder store ofre, mens I er unge. Det vil velsigne jeres børns liv. I vil velsigne Kirken, fordi I derved vil afspejle ære til dette værk« (*Teachings of Gordon B. Hinckley*, 1997, s. 172).

■ Præsident Gordon B. Hinckley:

»I er på vej ind i den mest konkurrenceprægede tid, som verden nogensinde har kendt. Der konkurreres overalt omkring jer. I har brug for al den uddannelse, I kan få. Lad være med at købe en bil. I må ofre alt, hvad der er nødvendigt at ofre, for at I kan dygtiggøre jer til livet på arbejdsmarkedet. Denne verden vil i høj grad betale jer, hvad den mener, I er værd, og jeres værdi øges i takt med, at I opnår uddannelse og erfaring på det område, I har valgt.

I tilhører en kirke, som underviser i betydningen af uddannelse. I har en befaling fra Herren om at uddanne jeres sind og jeres hjerte og jeres hænder. Herren har sagt: »Undervis I flittigt ... både i det, der er i himlen og på jorden og under jorden; det, som har været, det, som er, det, som snart skal ske, det, som er hjemme, det, som er ude; folkeslagernes krige og forviklinger og de straffedomme, som er lagt på landet; og

også en kundskab om lande og om riger – så I på alle måder kan være forberedt, når jeg igen sender jer ud for at højne det kald, hvortil jeg har kaldet jer, og den mission, hvortil jeg har bemyndiget jer« (L&P 88:78-80).

Læg lige mærke til, at det ikke er mine ord. Det er Herrens ord, og han elsker jer. Han ønsker, at I skal dygtiggøre jer med jeres hoved og med jeres hænder, så I kan virke for det gode, når I går gennem livet.

og når I gør det, og når I arbejder reelt og yder et fremragende arbejde, så vil I bidrage til Kirkens ære, for I vil blive betragtet som mænd og kvinder, der er hæderlige, dygtige og omhyggelige.

Vær dygtige. Herren ønsker, at I skal dygtiggøre jer, jeres hoved og hænder, uanset hvilket område I vælger. Uanset om det er at reparere køleskabe eller at blive en dygtig kirurg, så skal I uddanne jer. Søg den bedste uddannelse, I kan få. Bliv en person med et ry for godt arbejde i den verden, som ligger foran jer. Jeg gentager, I vil bidrage til Kirkens ære,

**»Uddannelse er
nøglen til
muligheder.«**

og I vil blive rigt velsignet på grund af den uddannelse.

Der er overhovedet ingen tvivl om, at det betaler sig at få en uddannelse. Kortslut ikke jeres liv. Hvis I gør det, kommer I til at betale for det igen og igen og igen« (»En profets råd og bøn for ungdommen«, *Liahona*, apr. 2001, s. 34).

Herren vil vejlede os med hensyn til områder, hvor vi kan lære noget, der hjælper os til bedre at tjene andre.

- »Helligånden ... vil ... vise jer alt det, som I skal gøre« (2 Ne 32:5).
- Præsident Howard W. Hunter, Kirkens fjortende præsident: »Jeg vil gerne sige noget til jer, som jeg anser for meget vigtigt. Hele jeres liv vil I komme til at stå over for mange valg. Hvor godt I vælger blandt alternativerne, afgør jeres fremgang og lykke i livet. Nogle af de beslutninger, I træffer, vil være fuldstændig afgørende og kan påvirke hele resten af jeres liv. Sørg for at afveje disse alternativer i lyset af Jesu Kristi lærdomme. For at kunne gøre det, må I kende og forstå hans lærdomme. Når I udøver tro og lever, så I er værdige til at modtage inspiration, vil I blive vejledt i de vigtige valg, I træffer« (*Prepare Yourself*, folder, 1996, s. 1-2).

- Ældste Richard G. Scott fra De Tolv Apostles Kvorum: »Det fylder mig med ærefrygt, at vor himmelske Fader og hans elskede Søn er villige til, ja, ivrige efter at vi skal lære af dem ... At opnå åndelig viden er ikke en mekanisk proces. Det er

»Herren ønsker, at I skal dygtiggøre jer, jeres hoved og hænder.«

et helligt privilegium baseret på åndelig lov. Jeg vidner om, at man kan modtage inspireret hjælp. Bed ydmygt til vor himmelske Fader. Søg efter guddommeligt lys. Udøv tro på Frelseren. Stræb efter at lytte til hans råd og adlyd hans befalinger. Han vil velsigne og hjælpe dig på din færden gennem denne ofte svigefulde verden« (»Opnå åndelig viden«, *Stjernen*, jan. 1994, s. 88).

At lære er en livsvarig stræben.

- »Uanset hvilket intelligensniveau vi opnår i dette liv, så opstår det sammen med os i opstandelsen.

Og hvis en person ved sin flid og lydighed opnår større kundskab og intelligens i dette liv end en anden, så har han en tilsvarende fordel i den kommende verden« (L&P 130:18-19, mesterskriftsted).

- Ældste Henry B. Eyring:

»De, der holder op med at lære, kan ikke yde meningsfyldt tjeneste hele livet. En god lærer studerer hele tiden. En sygeplejerske står hele tiden over for at skulle håndtere noget nyt, det være sig udstyr eller procedurer. Og arbejdspladserne inden for ethvert område ændrer sig så hurtigt, at det, vi ved i dag, ikke er tilstrækkeligt i morgen.

Vores uddannelse må aldrig høre op. Hvis den ender ved døren til klasseværelset på dagen for vores afgangseksamen, så vil vi ikke klare os godt. Og eftersom det er svært at vide, præcis hvad vi har brug for at vide, behøver vi himlens hjælp for at vide, hvilke af de utallige emner, vi kunne studere, som vi gør klogest i at tilegne os. Det betyder også, at vi ikke kan spille tiden på at more os, når vi har muligheden for at læse eller lytte til noget, der hjælper os til at lære, hvad der er sandt og nyttigt. Umættelig videbegærlighed bliver vores kendetegn« (*Education for Real Life*, s. 4).

- Ældste L. Tom Perry: »Den hastigt forandrende verden gør meget overflødig og kræver, at vi hele tiden er beskæftiget med at forberede os på fremtiden. Vi bliver forældede i vores erhverv, hvis vi ikke holder vore færdigheder ajour. Forestil jer, hvor få patienter en tandlæge ville have, hvis han brugte de samme instrumenter og teknikker, som han gjorde for ti år siden. Hvad med en forretningsmand, der forsøger at konkurrere uden brug af computere? Eller en entreprenør, som ikke har fulgt med i de nye materialer og metoder, der er tilgængelige?

Uddannelse er af nødvendighed blevet en livslang beskæftigelse. Vi må i planlægningen af vores tid afse tilstrækkelig tid til at uddanne os selv nu og i fremtiden« (»Men er I beredt, behøver I ikke at frygte«, *Stjernen*, jan. 1996, s. 37).

■ Præsident Gordon B. Hinckley:

»Hver af os har store muligheder for at lære mere. Uanset alder kan vi, medmindre vi er alvorligt syge, læse, studere og suge til os af vidunderlige menneskers værker ...

Vi har i denne kirke fået et utroligt løfte af Herren. Han har sagt: »Det, der er af Gud, er lys; og den, der modtager lys og forbliver i Gud, modtager mere lys; og det lys vokser sig klarere og klarere indtil den fuldkomne dag« (L&P 50:24).

Det er en fantastisk udtalelse. Det er et af mine yndlingsskriftsteder. Det taler om vækst, udvikling og den vej, der fører til guddommelighed. Det går hånd i hånd med disse storslåede udtalelser: »Guds herlighed er intelligens, eller med andre ord, lys og sandhed« (L&P 93:36), »... hvis en person ved sin flid og lydighed opnår større kundskab og intelligens i dette liv end en anden, så har han en tilsvarende fordel i den kommende verden« (L&P 130:19) og »Uanset hvilket intelligensniveau vi opnår i dette liv, så opstår det sammen med os i opstandelsen« (L&P 130:18).

Sikke en vidunderlig udfordring, der findes i disse vidunderlige udtalelser. Vi må blive ved med at udvikle os. Vi må fortsætte med at lære. Det er en guddommelig befaling, at vi skal øge vores viden« (»En samtale med enlige voksne«, *Stjernen*, nov. 1997, s. 22).

■ Præsident Gordon B. Hinckley:

»Læringsprocessen er uendelig. Vi skal læse, vi skal observere, vi skal tilegne os viden, og vi skal overveje de indtryk, vi får. Jeg tror på menneskeheden, sinds, hjertes og sjæls udvikling. Jeg tror på forbedring. Jeg tror på vækst. Der er intet, der er lige så styrkende som at være i stand til at vurdere og derpå løse et svært problem, at kæmpe med noget, der synes nærmest uløseligt, og derpå finde en løsning.

Derfor, og fordi livets gang og udviklede beskæftigelse kræver det, kan vi ikke tillade os at holde

op med at lære og vokse og udvikle os. Vi må ikke stå stille i vores personlige udvikling – udvikling både følelsesmæssigt og åndeligt og mentalt. Der er så meget at lære og så lidt tid, til at lære det i« (*Standing for Something*, 2000, s. 62).

ANVENDELSE OG EKSEMPLER

Ældste Russell M. Nelson har sagt:

»De, som impulsivt »springer fra« og afkorter deres uddannelse ... modarbejder opnåelsen af deres egne muligheder.

Jeg husker det øjeblik, da jeg for mange år siden besluttede mig. Jeg havde som ufaglært teenager fået midlertidigt arbejde ved juletid. Arbejdet var

monotont. Hver time og hver dag gik langsomt. Jeg besluttede lige på stedet, at jeg skulle have en uddannelse, som ville gøre mig bedre kvalificeret i livet. Jeg bestemte mig for at blive i skolen og arbejde på at få en uddannelse, som om mit liv afhang af det.

Jeg blev senere som stavspræsident spurgt af mange unge om deres eget valg af uddannelse. Nogle spurgte mig, hvor lang tid det tager at blive læge. »Normalt fire år på universitetet fulgt af fire år på medicinfakultetet,« svarede jeg. »Og hvis du vælger at specialisere dig, kan det tage yderligere fem år afhængigt af dit valg.«

Det gav nu og da følgende reaktion: »Det bliver til sammen tretten år – og måske mere? Det er alt for meget for mig!«

»Det kommer jo an på så meget,« svarede jeg. »Forberedelsen til din karriere er ikke for lang, hvis du ved, hvad du ønsker at gøre med dit liv. Hvor gammel er du om tretten år, hvis du ikke får en uddannelse? Du vil være lige gammel, hvad enten du bliver det, du ønsker at blive eller ej!«

Mit råd var derfor dengang som nu at fortsætte din uddannelse, uanset hvor du er, uanset hvad dine interesser og muligheder er, på den måde som du afgør er bedst for din familie og samfundet« (»Hvor findes visdom?«, *Stjernen*, jan. 1993, s. 5-6).

- Hvad betyder ældste Nelsons udtalelse »Forberedelsen til din karriere er ikke for lang, hvis du ved, hvad du ønsker at gøre med dit liv« for dig?

»Vores uddannelse må aldrig høre op.«

- Hvilke fordele får man ud af at forberede sin karriere godt?

Temzie er for nylig vendt hjem fra sin mission. Han bruger mange af de færdigheder, han lærte på sin mission, i sit nye job. Han tjener nok til at forsørge sig selv, men med dette job vil han ikke kunne forsørge en familie, når han engang bliver gift. Eftersom han ikke har udsigt til at blive gift lige nu, beslutter han sig for ikke at fortsætte sin uddannelse på dette tidspunkt. Uden studier har han mere fritid, hvor han kan have det sjovt.

- Hvilket råd ville du give Temzie?

TING TIL OVERVEJELSE

- Hvordan hænger viden og lykke sammen?
- Hvad betyder det, når vi siger, at vi ikke må tillade os at holde op med at lære?
- Hvordan påvirker det dit ønske om at lære, at vi ved, at den viden, vi opnår i dette liv, opstår sammen med os i det næste liv (se L&P 130:18)?
- På hvilke områder vil det forbedre dit liv, hvis du uddanner dig yderligere?

NOTER OG INDTRYK:

KAPITEL 11

AT VÆLGE OG VÆRE EN EVIG ÆGTEFÆLLE

INDLEDNING

Når vi bliver gift i templet og lever et værdigt liv, er vores forening beseglet for evigt. Derfor er valget af ægtefælle et valg af en person, som vi skal være sammen med ikke kun i livet på jorden, men for evigt. Vores forhold til vores ægtefælle påvirker os og vores efterkommere i dette liv og har evig betydning.

Præsident Spencer W. Kimball, Kirkens tolvte præsident har sagt: »Når man skal vælge en livsledsager og en ledsager for evigheden, må man foretage den mest omhyggelige planlægning, udvise megen omtanke og bede og faste for at sikre, at netop denne afgørelse bliver rigtig. I et godt ægteskab må der være enhed såvel i tanke som i følelser. Vore følelser må ikke fuldt ud afgøre vore beslutninger, men forstanden og hjertet vil give den største chance for et lykkeligt ægteskab, når disse styrkes af faste og bøn« (»Harmoni i ægteskabet«, *Den danske Stjerne*, juni 1978, s. 1).

PRINCIPPER

- Et ægteskab styrkes, når manden og hustruen deler værdier og interesser.
- Vi bør forberede os til at blive den bedste ægtefælle, vi kan.

- Vi bør søge Herrens bekræftelse af vores valg af ægtefælle.
- Familieproklamationen er en vejledning til at vurdere vores egen og en kommende ægtefælles indstilling.
- Ægtemand og hustru har et stort ansvar for at elske og vise omsorg for hinanden og for deres børn.

UNDERBYGGENDE SKRIFTSTEDER OG UDTALELSER

Et ægteskab styrkes, når manden og hustruen deler værdier og interesser.

- »Træk ikke på samme hammel som de vantro!« (2 Kor 6:14).
- Præsident Spencer W. Kimball:

»Jeg har advaret de unge mod de mange farer ved at gifte sig med en, der ikke deler vores tro, og af hele min styrke formanede jeg de unge til at undgå den sorg og desillusionering, som kommer af at gifte sig med en, som ikke er medlem af Kirken, og de ulykkelige situationer, som næsten altid følger, når en troende gifter sig med en ikketroende ægtefælle. Jeg påpegede, hvad Kirken kræver af dens medlemmer med henblik på tid, energi og midler; styrken af de åndelige bånd, som bliver tættere efter ægteskabet, og når børn kommer til; den strid, der naturligt følger af, at ægtefællerne derfor ikke passer sammen. Kendsgerningen er, at disse og mange andre grunde meget sigende taler for ægteskab inden for Kirken, hvor mand og hustru har samme baggrund, fælles idealer og standarder, samme tro, håb og mål, og frem for alt, hvor ægteskabet kan blive gjort evigt, når det retskaffent indgås i det hellige tempel ...

Vi anbefaler, at man gifter sig med nogen, som har nogenlunde samme økonomiske, sociale og uddannelsesmæssige baggrund (noget af dette er ikke absolut nødvendigt, men at foretrække), og frem for alt og uden tvivl samme religiøse baggrund« (»Marriage and Divorce«, *Devotional Speeches of the Year, 1977*, s. 142-144).

- Præsident N. Eldon Tanner fra Det Første Præsidentskab:

»I et godt ægteskab må der være enhed så vel i tanke som i følelser.«

»Når unge mennesker kommer til mig for at få råd angående dating og ægteskab, foreslår jeg gerne, at de stiller sig selv disse spørgsmål:

Hvilken slags mor og far ønsker jeg, at mine børn skal have?

Hvilken slags forælder er jeg beredt til at blive?

Ønsker jeg at komme sammen med nogen, alene fordi han eller hun er populær, eller søger jeg dybere for at finde åndelige eller moralske egenskaber?

Analyserer jeg, om vi har samme baggrund med hensyn til kultur og intellekt, eller om der er store forskelle?

Er jeg parat til at tilpasse mig disse forskelle?

Indser jeg, at sådanne tilpasninger nødvendigvis må ske *før* indgåelse af ægteskabet?

Sådanne overvejelser vil bestemt bidrage til at træffe det rigtige valg af en ledsager, med hvem man er parat til at tilbringe evigheden. Derefter er der i ægteskabet mange forpligtelser, som man ikke må tage let. Men hvis begge parter til fulde påtager sig sin del af ansvaret, er der intet i dette liv, som giver større glæde og lykke« (»Celestiale ægteskaber og evige familier«, *Den danske Stjerne*, okt. 1980, s. 26).

- Ældste Richard G. Scott fra De Tolv Apostles Kvorum:

»Grundlaget for et evigt ægteskab er mere end et kønt ansigt eller en tiltrækkende figur. Man må tænke på andet end popularitet eller karisma. Når I søger en evig partner, vær da på udkig efter en, som er ved at udvikle de afgørende egenskaber, der bringer lykke: En dyb kærlighed til Herren og hans befalinger, en beslutsomhed om at efterleve dem, en, der er venligt forstående, er

tilgivende over for andre og villig til at give af sig selv – med ønsket om at have en familie velsignet med vidunderlige børn og en forpligtelse til at lære dem sandhedens principper i hjemmet.

En fremtidig hustru må som en af sine væsentlige prioriteter ønske at være hustru og mor. Hun bør udvikle de hellige egenskaber, som Gud har givet sine døtre, for at hun kan blive en fremragende hustru og mor: Tålmodighed, venlighed, kærlig mod børn og et ønske om at tage sig af dem i stedet for at stræbe efter karriere på arbejdsmarkedet. Hun bør få en god uddannelse som forberedelse til moderskabets pligter.

En fremtidig ægtemand bør også ære sit præstedømme og bruge det i andres tjeneste. Find en mand, der tager imod sin rolle som den, der sørger for livets nødvendigheder, som har evnen til at gøre det, og som gør en flittig indsats for at berede sig på at leve op til disse ansvar.

Jeg foreslår, at I ikke ser bort fra de mange mulige emner, som stadig er i færd med at udvikle disse egenskaber, fordi I leder efter en, der er fuldkommen i dem. I vil sandsynligvis ikke finde den fuldkomne person ... Disse egenskaber udvikles bedst sammen som ægtemand og hustru« (»Modtag templets velsignelser«, *Liahona*, juli 1999, s. 29).

Vi bør forberede os til at blive den bedste ægtefælle, vi kan.

- »... ægteskabet er indstiftet af Gud for menneskene« (L&P 49:15).
- Ældste Richard G. Scott: »Værdige karaktertræk smedes bedst af et liv med konsekvente, rette valg, der tager deres udgangspunkt i Mesterens lære. Jeg vil tale kort til jer, som forbereder jer til den skønne tid, hvor man lærer hinanden at kende, som også kendes som bejlen, der fører til evigt ægteskab. Den kan være en vidunderlig smuk tid med udvikling og udveksling, en tid hvor I bør koncentrere jeres tanker, handlinger og planer om to personer: Jeres kommende børns forældre. Forbered jer til at blive vellykkede forældre ved at være fuldstændigt værdige i enhver tanke og handling, mens I kommer sammen« (»Modtag templets velsignelser«, *Liahona*, juli 1999, s. 29).

»De kloge beslutninger, som I træffer nu, hjælper jer med at berede jer til at blive beseglet i templet.«

- Ældste Henry B. Eyring fra De Tolv Apostles Kvorum: »Der er noget, vi kan begynde med at gøre nu. Det drejer sig om at kunne opfylde en families åndelige og fysiske behov. Der er noget, vi kan gøre nu for at forberede os, længe før behovet opstår, så vi trygt kan vide, at vi har gjort alt, hvad vi kan« (*The Family*, CES-foredrag for unge voksne, 5. nov. 1995, s. 4).

- Ældste Richard G. Scott: »Ved at træffe valg, der er i overensstemmelse med evige sandheder, vil I udvikle en retskaffen karakter og øget styrke til at modstå fristelser. I er sikret Guds hjælp til at føre jeres værdige beslutninger ud i livet. I kvalificerer jer til Åndens vejledning, så I kan vælge den rette vej. Den vil advare jer mod fristelser, som I måske ellers ikke ville opdage. De kloge beslutninger, som I træffer nu, hjælper jer med at berede jer til at blive beseglet i templet til en værdig livsledsager og skabe og pleje jeres egen evige familie. Alle, der kvalificerer sig til disse velsignelser, vil modtage dem, når Herren finder det passende, enten her eller i det næste liv« (»Retfærdighedens kraft«, *Liahona*, jan. 1999, s. 80-81).

Vi bør søge Herrens bekræftelse af vores valg af ægtefælle.

- »Men se, jeg siger dig, at du må gennemtænke det i dit sind; dernæst må du spørge mig, om det er rigtigt, og hvis det er rigtigt, vil jeg bevirke, at det brænder i brystet på dig, således skal du føle, at det er rigtigt.

Men hvis det ikke er rigtigt, får du ikke sådanne følelser, men dine tanker bliver uklare, hvilket får dig til at glemme det, der er urigtigt« (L&P 9:8-9).

- Præstedømmelederne råder hjemvendte missionærer til at deltage aktivt i Kirken, fortsætte deres

uddannelse eller beskæftigelse, betale tiende og offerydelse, tilmelde sig institut og forberede sig til et tempelægteskab. De sætter ikke en bestemt frist for, hvornår man bør gifte sig. Ægteskab er så vigtigt, at beslutningen først bør træffes efter omhyggelig og bønssom overvejelse.

- Ældste Richard G. Scott fra De Tolvs Kvorum rådede: »Hvis I er ugifte og ikke har fundet en passende person til celestiale ægteskab, lev da for at finde en. Bed om det. Forvent, at det vil ske efter Herrens tidsplan. Gå ikke på kompromis med jeres standarder på nogen måde, som ville udelukke den velsignelse på denne eller den anden side af sløret. Herren kender jeres hjertes hensigter. Hans profeter har udtalt, at I vil få den velsignelse, hvis I konsekvent lever, så I gør jer fortjent til det. Vi ved ikke, om det vil blive på denne eller den anden side af sløret. Men lev for det. Bed om det« (»Modtag templets velsignelser«, *Liahona*, juli 1999, s. 31).

- Ældste Gerald N. Lund fra De Halvfjerds: »Da jeg var 16 år gammel og ikke klog nok til at vide ret meget, rørte Ånden mit hjerte, og jeg forstod, hvor betydningsfuld den kvinde, som man gifter sig med, er. Efter den tid begyndte jeg at bede Herren om at finde den kvinde for mig, som ville blive min evige ægtefælle. De bønner blev besvaret, og alt, hvad vi nu nyder i vores familie med børn og børnebørn, skyldes stort set hende« (»Muligheden for at tjene«, *Liahona*, juli 2002, s. 96).

Familieproklamationen er en vejledning til at vurdere vores egen og en kommende ægtefælles indstilling.

- »Hvad jeg, Herren, har talt, har jeg talt ... hvad enten det er ved min egen røst eller ved mine tjeneres røst, det er det samme« (L&P 1:38. Mesterskriftsted: L&P 1:37-38).
- »Nej, Gud Herren gør ikke noget, førend han har åbenbaret sine planer for sine tjenere, profeterne« (Amos 3:7, mesterskriftsted).
- Ældste Henry B. Eyring:

»Fordi vor himmelske Fader elsker sine børn vil han ikke lade os i tvivl om, hvad der betyder mest i dette liv, og hvor vores opmærksomhed kan medføre glæde og vores ligegyldighed vil føre til sorg. Til tider fortæller han den slags direkte til et menneske gennem inspiration. Men derudover fortæller han også disse vigtige sandheder gennem sine tjenere ... Det gør han for, at selv de, der ikke føler nogen

inspiration, hvis de blot vil lytte, kan vide, at de har hørt sandheden og er blevet advaret.

Titlen på proklamationen er: »Familien – En proklamation til verden – Det Første Præsidentskab og De Tolv Apostles Råd i Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige« (se *Stjernen*, okt. 1998, s. 24).

Der er tre ting ved titlen, der er værd at tænke godt over. For det første emnet: Familien. For det andet målgruppen, som er hele verden. Og for det tredje, at de, der udsender den, er de mænd, vi opretholder som profeter, seere og åbenbarere. Alt det betyder, at familien må have meget stor betydning for os, at alt det, som står i proklamationen, kan hjælpe alle mennesker i verden, og at proklamationen er i overensstemmelse med Herrens løfte, da han sagde: »... hvad enten det er ved min egen røst eller ved mine tjeneres røst, det er det samme« (L&P 1:38) («Familien», *Stjernen*, okt. 1998, s. 12).

- Ældste Robert D. Hales fra De Tolv Apostles Kvorum: »For at kunne kende og holde budene, må vi kende og følge Frelseren og Guds profeter. Vi er alle for nylig blevet velsignet ved at modtage et betydningsfuldt budskab fra vore nutidige profeter med titlen: »Familien: En proklamation til verden« (se *Stjernen*, jan. 1996, s. 101). Denne erklæring advarer os om, hvad der vil ske, hvis vi ikke styrker familien i vores hjem, vores samfund og i vores nation. Enhver præstedømmebærer og borger bør omhyggeligt studere denne erklæring« («Vil du gå ind til livet, så hold budene», *Stjernen*, juli 1996, s. 39).
- Ældste L. Aldin Porter fra De Halvfjerds' Præsidium: »Jeg tillader mig alvorligt og højtideligt at påstå, at et meget omhyggeligt studium af proklamationen i høj grad vil være en hjælp for jer, når I begynder at skabe et hjem og en familie. Og en advarselsrøst. Hvis jeres mulige ægtefælle ikke lever i overensstemmelse med de lærdomme, som fremgår deraf, så vid, at der er en risiko ved at hengive sit liv til ham eller hende« (*Search the Prophets*, CES-foredrag for unge voksne, 4. feb. 2001, s. 1).

»Familien må have meget stor betydning for os.«

Ægtemand og hustru har et stort ansvar for at elske og vise omsorg for hinanden og for deres børn.

- »En mand skal give sin hustru, hvad han skylder hende, og en hustru ligeså sin mand« (1 Kor 7:3).
- »I Herren er kvinden intet uden manden og manden intet uden kvinden« (1 Kor 11:11).
- Præsident Gordon B. Hinckley, dengang førsterrådgiver i Det Første Præsidentskab:

»Hvor smukt er ikke det ægteskab, hvor en ung mand og kvinde, som begynder livet sammen, knæler ned ved alteret i Herrens hus og lover hinanden kærlighed og loyalitet for tid og evighed. Når børn fødes i dette hjem plejes de, og der sørges for dem med den følelse, at far elsker mor. I et sådant miljø findes fred, styrke og sikkerhed. Sådanne børn udvikler respekt for kvinder, når de ser deres fars handlemåde. De bliver undervist i selvbeholdelse og selvdisciplin, hvilket giver dem en styrke, så de senere selv kan undgå tragedien.

Årene går. Børnene forlader til sidst hjemmet, en efter en. Og far og mor er igen alene. Men de har hinanden at tale med, stole på, sørge for, opmuntre samt velsigne. Der kommer et livets efterår, hvor man kan se tilbage med tilfredshed og glæde. I alle disse år har der været gensidig loyalitet. Der har været hensyntagen og høflighed. Nu opstår der en vis mildhed, en blidhed, et resultat af et helligt fællesskab. De forstår, at døden kan komme når som helst, og at det normalt kun sker for den ene ad gangen, hvilket betyder kortere eller længere adskillelse. Men de ved også, at eftersom deres fællesskab er blevet beseglet med myndighed af det evige præstedømme, og eftersom de har levet værdigt til velsignelserne, at der så vil ske en smuk og sikker genforening« («En forvaltningsrapport», *Stjernen*, jan. 1992, s. 68).

- Ældste Neal A. Maxwell fra De Tolv Apostles Kvorum: »Naturligvis afspejler familieværdier vores personlige prioriteter. Vil forældre i betragtning af de nuværende tilstande være villige til at opgive blot én aktivitet uden for hjemmet og i stedet give den tid og de talenter til familien? Forældre og bedsteforældre: Gennemgå omhyggeligt jeres kalender og prioriteter for at sikre, at det vigtigste i livet får mere af den bedste tid. Selv Brigham Young, som havde viet sit liv til Herren, blev engang fortalt: »... drag ... særlig omsorg for din familie« (L&P 126:3).

Sommetider er det de mest samvittighedsfulde, som behøver dette budskab mest!« (»Drag særlig omsorg for din familie«, *Stjernen*, juli 1994, s. 87).

▪ Ældste M. Russell Ballard jun. fra De Halvfjerds: »Jeg overvældes, når jeg tænker på den store tillid, som vor himmelske Fader har vist jer og mig ved at lade os få det privilegium at blive jordiske fædre og mødre til hans evige åndelige børn. Vi må aldrig glemme, at han har en hævdvundet interesse i hver eneste af os, og vi må forstå, hvor vigtig hver eneste menneskesjæl er i Guds evige plan. Når vi forstår, hvor vigtig hver eneste sjæl er, kan vi med selvtillid henvende os til ham i bøn og bede ham om at vejlede os i vores hellige hverv som forældre. Han sagde: »For se, dette er min gerning og herlighed: At tilvejebringe udødelighed og evigt liv for mennesket« (Moses 1:39). For mig synes dette bedst at sammenfatte den vigtige rolle, som jordiske forældre har i den store evige livsplan for hvert enkelt medlem af vores familie« (»Åndelig udvikling«, *Den danske Stjerne*, apr. 1979, s. 119).

▪ Præsident Gordon B. Hinckley, Kirkens femtende præsident: »Jeg mener, at ethvert barn burde være så velsignet at blive født i et hjem, hvor det er velkomment, hvor det vil blive passet, elsket og velsignet med begge forældre og have en far og en mor, som er trofaste over for hinanden og deres børn ... Stå fast mod verdens list. Producenterne af vores underholdning og leverandørerne af meget af vores litteratur ønsker, at I skal tro anderledes. Århundreders samlede visdom forkynder klart og sikkert, at den større lykke, den større tryghed, den større fred i sindet og kærlighedens større og dybere reservoir kun kan opleves af mennesker, som lever i overensstemmelse med dydens standarder før ægteskabet – standarder gennemprøvet af tiden – og som fortsætter med

fuldstændig trofasthed i ægteskabet« (»Stå fast mod verdens list«, *Stjernen*, jan. 1996, s. 98).

ANVENDELSE OG EKSEMPLER

Sylvie var begejstret over, at Marc havde spurgt, om han måtte komme hjem og besøge hende. Han mindede meget om hendes far: Pæn, atletisk og afholdt. Selv om han ikke var medlem af Kirken, var Sylvie sikker på, at hendes mor ville blive imponeret. Han var høflig, og Sylvie syntes, at han var meget mere spændende end nogen af de unge sidste dages hellige mænd, hun kendte. Sylvies mor huskede, at hun havde lignende følelser for sin mand, da de først lærte hinanden at kende. Hun så sin datter i øjnene og sagde: »Du skal vide, at din fars hengivenhed over for evangeliet var meget vigtigere for mig end hans gode udseende eller nogen anden egenskab.« Sylvie svarede: »Jeg ved bare, at Marcs kærlighed til mig vil føre ham til evangeliet, og at han vil tilslutte sig Kirken.«

- Hvilket råd ville I give Sylvie om dette forhold?

Bill og Elizabeth har været oprigtigt interesserede i hinanden i omtrent et år, De er begge sidst i tyverne. De er hjemvendte missionærer og fuldt aktive i Kirken. De nyder hinandens selskab og taler ofte om den mulighed, at de engang bliver gift. Dog føler ingen af dem, at de har fået at vide af Ånden, at de skal gifte sig med hinanden. De tænker begge: »Hvorfor vil Herren ikke inspirere mig, angående hvem jeg skal gifte mig med? Jeg ønsker ikke at begå en fejl med hensyn til så vigtig en beslutning.«

- Er det muligt at blive ledt af Ånden og ikke være klar over det? Hvordan kan vi finde ud af det?

KAPITEL 12

EFTERLEV

SUNDHEDSLOVENE

INDLEDNING

Hver af os er Guds åndelige søn eller datter, og vi kommer til jorden for at få et fysisk legeme. Vores fysiske legeme er en gave fra Gud og skal engang blive et opstandent legeme.

Apostlen Paulus beskrev legemet som Guds tempel (1 Kor 3:16-17; 6:19-20; se også L&P 93:33-35). Vi bør alle forsøge at holde vores legeme sundt ved at spise fornuftigt, motionere regelmæssigt, søge kompetent lægehjælp og efterleve visdomsordet. Det vil hjælpe os i vores arbejde, familie og tjeneste i Kirken.

PRINCIPPER

- Gode sundhedsvaner er en vigtig del af at efterleve evangeliet.
- Visdomsordet er en vigtig del af Herrens sundhedslov.
- Passende kost, hvile og motion giver betydelige helbredsmæssige fordele.
- Vi skal undgå at indtage eller gøre noget, der er skadeligt for vores legeme og sind.

UNDERBYGGENDE SKRIFTSTEDER OG UDTALELSER

Gode sundhedsvaner er en vigtig del af at efterleve evangeliet.

- »Elementerne er Guds bolig; ja, menneskene er Guds bolig, ja, templer; og det tempel, som bliver besmittet, det tempel vil Gud ødelægge« (L&P 93:35).
- Præsident Thomas S. Monson fra Det Første Præsidentskab: »Apostlen Paulus erklærede: ›Ved I ikke, at I er Guds tempel, og at Guds ånd bor i jer? ... For Guds tempel er helligt, og det tempel er I« (1 Kor 3:16-17). Rigtig ernæring, regelmæssig motion og passende med søvn er nødvendigt for at bevare legemet stærkt, ligesom vedvarende studium af skriften og bøn styrker sindet og ånden« (»At vi må røre himlen«, *Stjernen*, jan. 1991, s. 44).
- David O. McKay, Kirkens niende præsident:

»Kroppen er åndens tempel.«

»Det sunde menneske, som plejer sit fysiske legeme, har styrke og vitalitet, og dets tempel er et passende sted at dvæle for dets ånd ...

... Legemlige lidelser fratager os den fulde mulighed for at udnytte vore evner og privilegier, og somme-tider selve livet. Derfor er det nødvendigt at pleje vores fysiske legeme og at efterleve

lovene om fysisk sundhed og lykke« (»The ›Whole-Man«, *Improvement Era*, apr. 1952, s. 221).

- Præsident Gordon B. Hinckley, Kirkens femtende præsident: »Kroppen er åndens tempel. Kroppen er hellig. Det er skabt i Guds billede. Den skal plejes og bruges til gode formål. Man skal passe godt på den, og det, som vi kalder for visdomsordet, og som er en sundhedslov, er en hjælp til det« (»Det er jo ikke sket i en afkrog«, *Stjernen*, jan. 1997, s. 46).

- Patricia T. Holland, tidligere rådgiver i Unge Pigers hovedpræsidentskab:

»Enhver, som læser en avis eller et blad, bliver konstant mindet om, at passende kost, tilstrækkelig motion og masser af hvile øger vores daglige overskud samt vores levetid. Men alt for mange af os udsætter selv den mindste indsats, idet vi tænker at vores familie, vores naboer og vore mange andre ansvar kommer først. Men når vi gør det, sætter vi det på spil, som disse mennesker har mest brug for fra os: Vores sundeste, gladeste og hjerteligste selv ...

Det, det så gælder om for mig, er at acceptere, at vi er den tid og den indsats værd, som det kræver at opnå vores skabelses fulde formål, og tro på, at det

ikke er egoistisk, forkert eller ondt.

Faktisk er det grundlæggende for vores åndelige udvikling.

Mit ældste barn forsøgte at lære mig dette princip for flere år siden. Jeg

havde det ikke så godt en dag, jeg havde lovet at tage min dengang treårige søn i zoologisk have. Da mine smerter og lidelser tog til, sagde jeg irriteret: »Matthew, jeg ved ikke, om vi skal tage i zoologisk have og tage os af dig, eller om vi burde blive hjemme og tage os af mor.« Han så op på mig et øjeblik med sine store brune øjne og sagde derpå

medfølelse: »Mor, jeg synes, *du* skal tage dig af *dig*, så *du* kan tage dig af *mig*.« Han var klog nok i den alder til at vide, hvad der i sidste ende bedst ville tjene hans interesser. Medmindre vi tager os af os selv, er det næsten umuligt at tage os rigtigt af andre« (»The Many Faces of Eve«, i Jeffrey R. Holland og Patricia T. Holland, *On Earth As It Is in Heaven*, 1989, s. 66-67).

Visdomsordet er en vigtig del af Herrens sundhedslov.

- »Et visdomsord til gavn for ... de hellige ...

der viser Guds orden og vilje angående den time-lige frelse for alle hellige i de sidste dage – givet som et princip med et løfte« (L&P 89:1-3).

- »Og alle hellige, der husker at holde og efterkomme disse ord og vandrer i lydighed mod befalingerne, skal få sundhed i navlen og marv i knoglerne og skal finde visdom og store skatte af kundskab, endog skjulte skatte,

og skal løbe og ikke blive trætte, og skal gå og ikke blive matte.

Og jeg, Herren, giver dem et løfte om, at dødens engel skal gå dem forbi, ligesom Israels børn, og ikke slå dem ihjel« (L&P 89:18-21, mesterskriftsted).

- Præsident Gordon B. Hinckley: »Se på visdomsordet som mere end noget banalt. Jeg anser det for at være det mest bemærkelsesværdige dokument om sundhed, jeg kender. Det kom til profeten Joseph Smith i 1833, da man kun vidste relativt lidt om ernæring. Jo mere videnskaben forsker, des mere sikkert bliver beviset på visdomsordets principper« (»Lev værdigt til at få den pige, I en dag vil ægte«, *Stjernen*, juli 1998, s. 52).

»Et grundlæggende formål med visdomsordet har med åbenbaring at gøre.«

- Præsident Boyd K. Packer, fungerende præsident for De Tolvs Apostles Råd:

»Visdomsordet lægger begrænsninger på medlemmer af Kirken. Disse regler gælder stadig for ethvert medlem og for alle, som søger at tilslutte sig Kirken. De er så tvingende, at ingen bliver døbt i Kirken, uden først at sige ja til at efterleve dem. Ingen vil blive kaldet til at undervise eller lede, medmindre de accepterer dem. Når man ønsker at tage til templet, vil man blive spurgt, om man overholder visdomsordet. Hvis man ikke gør det, kan man ikke tage til Herrens hus, før man er fuldt ud værdig.

Vi ved, at unge i almindelighed ikke kan lide restriktioner. Tro det eller ej, men vi var engang unge, og vi husker det.

Modstand mod alt, der begrænser ens opførsel, har næsten overtaget samfundet. Hele vores sociale orden kan tilintetgøre sig selv på grund af besættelsen om frihed uden ansvar, hvor man forestiller sig, at valg er uden konsekvenser ...

Visdomsordet blev »givet som et princip med et løfte« (L&P 89:3). Ordet *princip* i åbenbaringen er meget vigtigt. Et princip er en varig sandhed, en lov, en regel, som man kan tillægge sig som vejledning, når man skal træffe afgørelser. I almindelighed er principper ikke udtrykt i detaljer.

Det efterlader os fri til selv at finde vores vej med en varig sandhed – et princip – som vores anker« (»Visdomsordet: Princippet og forjættelserne«, *Stjernen*, juli 1996, s. 17).

- Ældste Boyd K. Packer fra De Tolv Apostles Kvorum:

»Jeg har ... lært, at et grundlæggende formål med visdomsordet har med åbenbaring at gøre.

Fra I er ganske små, belærer vi jer om at afstå fra kaffe, te, alkohol, tobak, narkotika og alt, som kan gribe forstyrrende ind i jeres helbred.

Og I ved, at det bekymrer os meget, når vi oplever, at en af jer prøver kræfter med de ting.

Hvis et menneske, som er påvirket af narkotika eller alkohol, næppe kan lytte til normal samtale, hvordan kan det da reagere på åndelige tilkendegivelser, som berører det mest fintfølelse?

Hvor værdifuldt visdomsordet end er som sundhedslov, kan dets værdi for jer være større i åndeligt henseende end i fysisk« (se »Bøn og svar«, *Den danske Stjerne*, maj 1980, s. 32).

▪ Præsident Gordon B. Hinckley, dengang første-rådgiver i Det Første Præsidentskab:

»Er overholdelse af visdomsordet nødvendigt? Brødrene har længe ment, at dette er tilfældet. At overholde visdomsordet drejer sig om at passe på sit eget legeme, for som Herren har forsikret os, så er det i sig selv et tempel, et tabernakel for ånden. Han har sagt: »Elementerne er Guds bolig; ja, menneskene er Guds bolig, ja, templer; og det tempel, som bliver besmittet, det tempel vil Gud ødelægge« (L&P 93:35).

Jeg husker en biskop, som fortalte mig om en kvinde, der var kommet for at få en tempelanbefaling. Da hun blev spurgt, om hun overholdt visdomsordet, sagde hun, at hun af og til drak en kop kaffe. Hun sagde: »Men biskop, du vil da ikke lade det forhindre mig i at besøge templet, vil du?« Der-til svarede han: »Søster, du vil da helt sikkert ikke lade en kop kaffe stå mellem dig og Herrens hus« (»Hold templet hellig«, *Stjernen*, juli 1990, s. 46).

Passende kost, hvile og motion giver betydelige helbredsmæssige fordele.

▪ »Hold op med at være uvirksomme; hold op med at være urene; hold op med at finde fejl hos hinanden; hold op med at sove længere end det er nødvendigt; gå tidligt i seng, så I ikke er trætte; stå tidligt op, så jeres legeme og jeres sind må være friske« (L&P 88:124, mesterskriftsted: L&P 88:123-124).

▪ Frugt, grøntsager, korn og sunde urter er godt for os. Vi bør spise kød sparsomt (se L&P 89:10-13).

▪ Ældste Russell M. Nelson fra De Tolv Apostles Kvorum:

»God fysisk form opnås gennem regelmæssig motion, men det bør tilpasses den enkeltes evner og interesser ...

Lige som så meget andet godt, er motion nyttigt, når det dyrkes klogt og med måde. Men jeg vil komme med en advarsel angående overdrivelse. Det er tåbeligt at antage, at hvis lidt af noget er godt, så må meget af det være bedre« (*Twenty Questions*, tale til religionsundervisere, 13. sep. 1985, s. 4).

▪ Ældste Joe J. Christensen, dengang fra De Halvfjerds' Præsidium:

»Vælg en sportsgren eller en form for energisk fysisk udfoldelse, der passer til jeres situation og fysiske

form, og dyrk den regelmæssigt. Få gang i kredsløbet, og arbejd med de store muskelgrupper. En passende mængde tid og indsats brugt på motion hjælper jer til at være mere effektive på andre områder i jeres liv.

Jeg ved ikke, hvad I vil vælge. Selv foretrækker jeg racquetball eller gang frem for løb ... Selvfølgelig skal I træffe jeres eget valg, men beslut jer for at gøre noget fysisk regelmæssigt ...

Nogle af jer får ikke den hvile, I behøver. Nogle har for vane at gå sent i seng og sove meget længere, end jeres organisme i virkeligheden har brug for, og således går I glip af noget af den personlige inspiration, I ellers kunne modtage.

Når I er tilstrækkeligt udhvilede, kan I få meget ud af at stå tidligt op. For mange år siden blev Barbara og jeg bedt om at køre præsident og søster Marion G. Romney fra Provo til deres hjem i Salt Lake City. På vejen fortalte præsident Romney om nogle af sine erfaringer fra dengang, han først blev kaldet til at tjene som generalautoritet helt tilbage i 1941.

Dengang tjente han som stavspræsident, og han var taget til den generalkonference, hvor han blev kaldet, uden forudgående viden om, at han skulle være generalautoritet. Han var meget overrasket og nervøs. Han følte, at han havde brug for et godt råd, så han henvendte sig til ældste Harold B. Lee, som var nyt medlem af De Tolv Apostles Kvorum og også tidligere stavspræsident. Han bad ham om råd om, hvordan han kunne blive en god generalautoritet.

Ældste Lee sagde:

»Hvis du vil gøre det godt som generalautoritet, har jeg et råd: Gå tidligt i seng og stå tidligt op. Hvis du gøre det, vil dit legeme og sind blive udhvilet, og du vil i de stille morgentimer modtage flere glimt af inspiration og indsigt, end på noget andet tidspunkt på dagen.«

Præsident Romney sagde:

»Fra den dag af efterlevede jeg det råd, og jeg ved, det virker. Hver gang jeg har et alvorligt problem eller en opgave, hvortil jeg håber på Åndens indflydelse, modtager jeg altid mere hjælp i de tidlige morgentimer end på noget andet tidspunkt af

»God fysisk form opnås gennem regelmæssig motion.«

dagen. Efterlevelse af det råd har hjulpet mig en hel del i årenes løb« (se Joe J. Christensen, *To Grow in Spirit*, Salt Lake City: Deseret Book Co., 1983, s. 27-28).

I kan gøre jer lignende erfaringer i jeres eget liv. I kan ændre jer, selv om I opfatter jer selv som »natteravne«. Tillæg jer vanen i løbet af få dage. Når alt kommer til alt, drejer det sig om *fast forsæt* og at »overvinde dynen« (*Resolutions*, CES-foredrag for unge voksne i collegealderen, 9. jan. 1994, s. 5).

Vi skal undgå at indtage eller gøre noget, der er skadeligt for vores legeme og sind.

- »Se, sandelig, så siger Herren til jer: Som følge af de onde tanker og hensigter, som er og vil findes i hjertet på rænkefulde mennesker i de sidste dage, har jeg advaret jer, og ved at give jer dette visdomsord ved åbenbaring advarer jeg jer på forhånd« (L&P 89:4).

- Præsident Gordon B. Hinckley:

»Nogle har som undskyldning brugt, at narkotika ikke nævnes i visdomsordet. Hvilken ynkelig undskyldning. Tilsvarende er der heller ingen advarsel mod at hoppe ned i et tomt svømmebassin eller at hoppe fra en bro ned på en motorvej. Men hvem tvivler på de livsfarlige konsekvenser af dette? Sund fornuft vil fraråde en sådan adfærd.

Bortset fra visdomsordet er der guddommeligt givne årsager til at undgå disse illegale stoffer.

Jeg er overbevist om, at deres anvendelse er en krænkelse af Gud. Han er vor Skaber. Vi er skabt i hans billede. Disse utrolige og vidunderlige legemer er hans værk. Tror nogen, at man bevidst kan beskadige og svække sit legeme uden at krænke dets Skaber? Vi får gang på gang at vide, at legemet er åndens tabernakel. Vi får at vide, at det er et tempel, som er helligt for Herren. På et tidspunkt med forfærdelige konflikter mellem nefitterne og lamanitterne får vi at vide, at nefitterne, som havde været stærke, »var blevet svage ligesom deres brødre, lamanitterne, og at Herrens Ånd ikke mere bevarede dem; ja, den havde trukket sig tilbage fra dem, fordi Herrens Ånd ikke bor i vanhellige templer« (Hel 4:24).

Alma belærte Zarahemlas folk om, at Herren »bor ikke i vanhellige templer; ej heller kan tilsølethed eller noget, der er urent, blive modtaget i Guds rige« (Alma 7:21). Kan nogen tvivle på, at indtagelse af

disse stoffer, der ødelægger forstanden og legemet, er en vanhellig handling? Tror nogen, at Guds Ånd kan dvæle i legemets tempel, når dette legeme er forurenede af disse ødelæggende elementer? Hvis nogen af jer eksperimenterer med disse ting, så beslut jer straks for – med det stærkeste forsæt, I kan – aldrig at røre dem igen« (»Narkotikaens svøbe«, *Stjernen*, jan. 1990, s. 46).

- Ældste Boyd K. Packer:

»Stofafhængighed tjener mørkets fyrstes formål, for det afbryder forbindelsen til sandhedens Helligånd. I øjeblikket har modstanderen en uretfærdig fordel. Afhængighed kan frakoble den menneskelige vilje og tilintetgøre handlefriheden. Det kan fratage os evnen til at træffe beslutninger. Handlefrihed er en alt for grundlæggende lærdom til at blive sat sådan på spil ...

Jeg bønfalder jer alle om inderligt at bede om, at der et eller andet sted og på en eller anden måde vil blive opdaget en metode til at fjerne afhængighed fra det menneskelige legeme.

Det gælder ikke kun menneskelig lidelse og endog menneskeliv, men også alle de personlige, politiske og åndelige frihedsrettigheder, som menneskene har kæmpet for i århundreder. Alt det, som blev betalt med martyrerne blod, er i fare. Selv handlefriheden er i fare! Hvis vi alle beder inderligt, vil Herren helt sikkert hjælpe os. Og samtidig med disse bønner skal I lære jeres børn at efterleve visdomsordet. Det er deres rustning, som beskytter dem mod vaner, der blokerer kanalerne til personlig åbenbaring« (se »Åbenbaring i en verden, der forandrer sig«, *Stjernen*, jan. 1990, s. 13).

- Ældste Russell M. Nelson:

»Fra et tilsyneladende uskyldigt indledende eksperiment kan en ond cirkel begynde. Et forsøg bliver en vane. En vane bliver til afhængighed. Afhængigheden bliver et misbrug. Det sker gradvist. Vanens lænker er for små til, at vi opdager dem, før de er for stærke til at blive brudt. I vor tid er narkotika det, en »ret linser« som nogle sælger sin sjæl for. Ingen familie er uden for fare ...

Vi vælger frit, om vi vil tage stoffer eller ej. Men når vi én gang har valgt at tage vanedannende stoffer, så er vi bundet af konsekvenserne af det valg ...

»Ånden og legemet udgør menneskets sjæl« (L&P 88:15). Både ånden og legemet har længsler. En af

»Jeres viljestyrke bliver stor, når den forenes med Herrens vilje.«

livets store udfordringer er at få de åndelige længsler til at herske over det fysiske. Jeres viljestyrke bliver stærk, når den forenes med Herrens vilje.

Stofafhængighed slavebinder ikke kun det fysiske legeme, men også ånden« (se »Afhængighed eller frihed«, *Stjernen*, jan. 1989, s. 5-6).

▪ Ældste Dallin H. Oaks fra De Tolv Apostles Kvorum:

»For nogle år siden spurgte en af vore sønner mig, hvorfor det ikke var en god idé at prøve alkohol eller tobak for at opleve, hvordan det var. Han kendte visdomsordet og han kendte også til disse stoffers sundhedsskadelige effekt, men hans spørgsmål gik på, hvorfor han ikke bare skulle gøre sine egne erfaringer. Jeg svarede, at hvis han havde lyst til at afprøve noget, så burde han tage ud på en gård og spise lidt gødning. Han viste tydeligt afsky. »Ad, hvor klamt,« svarede han.

»Det er jeg glad for, du synes,« sagde jeg, »men hvorfor prøver du det ikke bare, så du selv ved det? Du har foreslået at prøve noget, du ved, ikke er godt for dig, så hvorfor anvender du ikke det samme princip på noget andet?« Denne belysning af, hvor fjollet det er at »prøve det selv« viste sig at kunne overbevise en sekstenårig« (*Sins, Crimes, and Atonement*, tale til religionsundervisere, 7. feb. 1992, s. 7).

ANVENDELSE OG EKSEMPLER

Perry er inviteret til demissionsfest. Det lyder som om, det bliver sjovt, men han ved ikke, om der vil blive serveret alkohol. Han vil virkelig gerne være sammen med sine venner den aften.

- Hvad bør Perry gøre?

Ngozis lillesøster spørger hende: »Hvorfor bør jeg ikke prøve alkohol eller tobak bare én gang for selv at finde ud af, hvordan det er? Bagefter gør jeg det aldrig mere. Hvad kan det skade, når det kun er én gang?«

- Hvad vil du foreslå, at Ngozi svarer sin søster?

Josés familie er ikke medlemmer af Kirken. De accepterede det ikke fuldt ud, da José tilsluttede sig Kirken, og nu føler de, at han ser ned på dem. De prøver tit at friste ham til at drikke og ryge. Det frustrerer ham, men han er fast besluttet på at holde sine standarder. Han vil ikke fordømme sine forældre, men han ville ønske, at de ville passe bedre på sig selv.

- Hvilket råd ville du give José?

TING TIL OVERVEJELSE

- Hvad gør du for at holde dig sund? Er der nogen vaner med hensyn til din sundhed, som du bør forbedre? Hvis ja, hvad skal du så gøre for at få disse ændringer til at lykkes?
- Hvordan kan dit fysiske helbred påvirke dit åndelige helbred?
- Hvordan kan du finde ud af, hvor meget søvn du behøver?
- Hvordan er dit legeme et Guds tempel (se 1 Kor 3:16)? Hvordan kan du respektere og pleje dette tempel?

NOTER OG INDTRYK:

KAPITEL 13

»ALT DETTE SKAL GIVE DIG ERFARING«

INDLEDNING

Herrens plan for sine børn omfatter at leve som dødelige på jorden, hvor der er en modsætning i alt (se 2 Ne 2:11). Når vi ved, at modsætning og modgang er en almindelig del af livet, kan vi imødekomme og overkomme disse udfordringer gennem trofasthed over for Herren og tillid til, at han vil hjælpe os. Når vi overvinder modgang bliver vore svagheder til stærke sider (se Eter 12:27, mester-skriftsted).

PRINCIPPER

- Modgang er en del af vore jordiske erfaringer.
- De jordiske udfordringer kan hjælpe os i vores udvikling.
- Når vi bevarer vores tro på Jesus Kristus, hjælper det os til at løse problemer og overvinde modgang.
- Vi skal holde ud til enden.

UNDERBYGGENDE SKRIFTSTEDER OG UDTALELSER

Modgang er en del af vore jordiske erfaringer.

- »... for det må nødvendigvis være sådan, at der er en modsætning i alt. Hvis det ikke var således, min førstefødte i ørkenen, kunne retfærdighed ikke tilvebringes, ej heller ugudelighed, hverken hellighed eller elendighed, hverken godt eller ondt« (2 Ne 2:11).
- »Mit folk må prøves i alt, så de kan blive beredt til at modtage den herlighed, som jeg har til dem, nemlig Zions herlighed; og den, der ikke vil tåle revselse, er ikke værdig til mit rige« (L&P 136:31).
- Biskop Richard C. Edgley fra Det Præsiderende Biskopråd: »Jeg tror på, at vi alle forstod, at vi ved at komme til jorden ville blive udsat for alle de oplevelser, som det jordiske liv indebærer, også ubehagelige prøvelser som fx smerte, lidelse, håbløshed, synd og død. Der ville blive modstand og modsætninger« (»Til dit bedste«, *Liahona*, juli 2002, s. 72).

- Ældste Robert D. Hales fra De Tolv Apostles Kvorum: »Med kundskaben om, at vi er her på jorden for at lære og udvikle vores tro, bør vi forstå, at der må være modsætning i alt. Under et familieråd i min egen familie sagde min hustru: »Hvis man tror, at en eller anden har en fuldkommen familie, så er det, fordi man ikke kender dem godt nok« (»Vores hellige pligt til at styrke familien«, *Liahona*, juli 1999, s. 40).

- Ældste Neal A. Maxwell fra De Tolv Apostles Kvorum: »Livet på jorden giver os talrige muligheder for at blive mere kristuslignende ved for det første at klare de generelle »menneskelige« (1 Kor 10:13) prøvelser godt. Herudover er der også vore personlige prøvelser så som sygdomme, ensomhed, forfølgelse, forræderi, ironi, fattigdom, falske vidnesbyrd og ugengældt kærlighed osv.« (»Anvend Kristi forsonende blod«, *Stjernen*, jan. 1998, s. 23).
 - Ældste M. Russell Ballard fra De Tolv Apostles Kvorum: »Mange ulykker er menneskeskabte. Menneskehjerner bliver kolde, og Satans ånd kontrollerer deres handlinger. Idet Frelseren forudså lidelserne i vor tid, sagde han: »Og menneskenes kærlighed skal blive kold, og ugudelighed være fremherskende« (L&P 45:27). Vold, umoral og andre onder raser ukontrolleret på jorden. Mange ulykker har rod i handlefriheden« (»Svar på livets spørgsmål«, *Stjernen*, juli 1995, s. 23).
 - Ældste Joseph B. Wirthlin fra De Tolv Apostles Kvorum: »Herren kender til vores jordiske liv. Han kender vore svagheder. Han forstår de udfordringer, vi har i vores dagligdag. Han kan sætte sig ind i de fristelser, som jordiske lyster og følelser skaber. Apostlen Paulus skrev i sit brev til hebræerne, at Frelseren har »medfølelse med vore skrøbeligheder«, fordi han blev »fristet i alle ting ligesom vi« (Hebr 4:15-16)« (»Vore fædres tro«, *Stjernen*, juli 1996, s. 36).
- De jordiske udfordringer kan hjælpe os i vores udvikling.***
- »Skønt han var søn, måtte han lære lydighed af det, han led« (Hebr 5:8).

▪ Ældste John B. Dickson fra De Halvfjerds: »Vore udfordringer kan være fysiske, åndelige, økonomiske eller følelsesmæssige, men hvis vi vil se dem som muligheder og trin i vores udvikling snarere end barrierer eller anstødssten, så vil vores liv og udvikling blive vidunderlig. Jeg har lært, at der mellem udfordringerne findes stor hvile, men enhver form for virkelig vækst er for mig altid kommet sammen med en udfordring« (»Ingen sagde, at det ville blive let«, *Stjernen*, jan. 1993, s. 43).

▪ Ældste Richard G. Scott fra De Tolv Apostles Kvorum: »Bedst som man synes, at alt går godt, bliver man til tider ramt af flere prøvelser på én gang. Når disse prøvelser ikke skyldes ulydighed, er det et tegn på, at Herren mener, at man er parat til at udvikle sig lidt mere (se Ordsp 3:11-12). Derfor giver han dig oplevelser, der fremmer vækst, forståelse og medfølelse, hvilket vil være dig til evig gavn. At få én til at flytte sig derfra, hvor vedkommende er nu, og dertil, hvor Herren ønsker det, kræver en stor indsats, og det medfører ofte ubehag og smerte« (»Stol på Herren«, *Stjernen*, jan. 1996, s. 16).

▪ Ældste Neal A. Maxwell, dengang fra De Halvfjerds' Præsidium: »Lidelse kan mildne os og forbedre os og påvirke os, så vi bliver mere ydmyge (se Alma 62:41). Vi tænker ofte på ydmygelse som noget, der bliver gjort for at straffe os af en jordisk lærer, der er vred og sur på os. Når Gud gør os ydmyge, er det derimod en måde, hvorpå en kærlig Fader underviser (Hel 12:3)« (*All These Things Shall Give Thee Experience*, 1979, s. 39).

▪ Ældste James E. Faust, daværende medlem af De Tolv Apostles Kvorum:

»I smerten, i lidelsen og i livets heltmodige bestræbelser, går vi gennem metalsmelterens ild, og det ubetydelige og ligegyldige i vores liv kan smelte væk som slagger og gøre vores tro klar, hel og stærk ...

Denne forandring sker som en forædlingsproces, der ofte kan synes grusom og hård. På denne måde bliver sjælen som blødt ler i Mesterens hånd, hvorved han kan forme liv, som indeholder tro, nytte, skønhed og styrke« (»Metalsmelterens ild«, *Den danske Stjerne*, okt. 1979, s. 87).

▪ Ældste Dallin H. Oaks fra De Tolv Apostles Kvorum:

»Enhver form for virkelig vækst er for mig altid kommet sammen med en udfordring.«

»Vores nødvendige omvendelse kan ofte lettere opnås gennem lidelse og modgang end bekvemmelighed og ro [se 1 Ne 2:2; L&P 121:7-8].

De fleste af os oplever i en eller anden grad det, skrifterne kalder »lidelsens ovn« (Es 48:10; 1 Ne 20:10). Nogle bliver opslugt i arbejdet med et handikappet familiemedlem. Andre lider under, at en kær ven eller slægtning dør, eller at de mister eller får udskudt et retfærdigt mål såsom ægteskab eller

at få børn. Endnu andre kæmper med personlige svagheder eller med følelser af afvisning, utilstrækkelighed eller nedtrykthed. Ved hjælp af en kærlig himmelsk Faders retfærdighed og barmhjertighed kan den forfining og helliggørelse, der er mulig gennem sådanne oplevelser, hjælpe os til at

blive det, som Gud ønsker, vi skal blive« (»En udfordring til at blive«, *Liahona*, jan. 2001, s. 42).

▪ Søster Mary Ellen W. Smoot, daværende hovedpræsident for Hjælpeforeningen: »Man skal ikke have levet ret længe for at finde ud af, at livet næsten aldrig bliver, som man har planlagt det. Modgang og lidelser kommer til enhver. Kender I nogen, som ikke gerne vil ændre noget ved dem selv eller deres omstændigheder? Og alligevel er jeg sikker på, at I kender mange, som går fremad i tro. I er draget mod de personer, inspireret af dem og endda styrket af deres eksempel« (»Udvikling af indre styrke«, *Liahona*, juli 2002, s. 13).

▪ Ældste Joseph B. Wirthlin:

»Jeg vidner om, at Manden, der led for menneskeheden, som gav sit liv for at helbrede de syge og trøste de nedtrykte, kender jeres lidelser, jeres tvivl og jeres hjertesorg.

Verden vil så spørge: »Hvorfor sover han så, når stormen raser omkring mig? Hvorfor stilner han ikke denne storm, og hvorfor lader han mig lide?«

Jeres svar kan findes i sammenligningen med en sommerfugl. Den ligger trygt i sin puppe, og må bruge al sin kraft til at bryde ud af puppens fangenskab. Sommerfuglen tænker måske: »Hvorfor skal jeg lide sådan? Hvorfor kan jeg ikke blot på et øjeblik blive til en sommerfugl?«

Sådanne tanker er i modstrid med Skaberens hensigt. Kampen for at bryde ud af sin puppe udvikler sommerfuglen, så den kan flyve. Uden denne modgang ville sommerfuglen aldrig få styrke til at opnå formålet med sin skabelse. Den ville aldrig udvikle den styrke, der skal til for at blive noget helt ekstraordinært» (»Find en tryk havn«, *Liahona*, juli 2000, s. 72).

▪ Ældste Jeffrey R. Holland fra De Tolv Apostles Kvorum: »Et liv uden begrænsninger eller udfordringer – et liv uden »modsætning i alt«, som Nefi udtrykte det – ville paradoksalt nok være mindre berigende og forædlende end et liv, der ofte, måske meget ofte, møder vanskeligheder og skuffelser og sorger. Som den elskede Eva sagde, at havde det ikke været for de vanskeligheder, som vi møder i en falden verden, ville hverken hun eller Adam eller nogen af os andre kunne have kendt »glæden over vor forløsning og det evige liv, som Gud giver alle de lydige« [Moses 5:11]« (»Rigets fredelige anliggender«, *Stjernen*, jan. 1997, s. 81).

Når vi bevarer vores tro på Jesus Kristus, hjælper det os til at løse problemer og overvinde modgang.

▪ »Og se, mine sønner, husk, husk, at det er på klippen, vor forløser, som er Kristus, Guds Søn, at I skal bygge jeres grundvold, så når Djævelen udsender sine mægtige vinde, ja, sine pile i hvirvelvinden, ja, når alle hans hagl og hans mægtige uvejr skal ramme jer, at det ingen magt skal få over jer til at drage jer ned i elendighedens og den uendelig jammers kløft på grund af den klippe, som I er bygget på, som er en sikker grundvold, en grundvold, hvorpå menneskene, hvis de bygger derpå, ikke kan falde« (Hel 5:12).

▪ »Men de, der håber på Herren, får nye kræfter, de får vinger som ørne. De løber uden at blive trætte, de vandrer uden at udmattes« (Es 40:31).

»For at kunne modtage Herrens trøst, må vi udøve tro.«

▪ Ældste Joseph B. Wirthlin: »Selv når modstanderens vinde raser, forankrer vor Fader os til vores håb. Herren har lovet: »Jeg vil ikke efterlade jer faderløse« [Joh 14:18], og han »vil hellige [vore] trængsler til gavn for [os]« [2 Ne 2:2]. Vi kan, selv når prøvelserne synes overvældende, blive styrket og opleve håb gennem Herrens sikre løfte: »Vær ikke bange, og lad jer ikke skræmme ... for det er ikke jeres kamp, men Guds« [2 Krøn 20:15]« (»Opelsk guddommelige egenskaber«, *Liahona*, jan. 1999, s. 30).

▪ Ældste M. Russell Ballard: »Når jeg besøger Kirken rundt om i verden, ser jeg medlemmer, som bliver prøvet i trængslens smeltedigel. Jeg ser medlemmer, der er svækket af sygdom. Jeg ser ægtemænd, hustruer og forældre, som har store problemer med deres ægtefælle eller børn, som de ikke kan gøre noget ved. Vi oplever alle af og til vanskelige situationer, modgang og prøvelser, som vi ikke kan ændre på. Mange situationer kan kun klares ved hjælp af tid, tårer, bøn og tro. For os – ligesom for Hyrum – oplever vi måske først fred, når vi kan få os selv til at sige: »Men hvad kan jeg gøre? Må din vilje ske« (»Hyrum Smith, »Stærk som himlens søjler«, *Stjernen*, jan. 1996, s. 7).

▪ Ældste Robert D. Hales: »Jeg har fået en forståelse af, hvor nytteløst det er at fæste sig ved de *hvorfor'er*, *hvad nu hvis'er* og *hvis bare'er*, som ikke vil blive besvaret i dette liv. For at kunne modtage Herrens trøst, må vi udøve tro. Spørgsmål som »Hvorfor mig?«, »Hvorfor vores familie?« og »Hvorfor nu?« er sædvanligvis spørgsmål, der ikke bliver besvaret. Disse spørgsmål nedbryder vores åndelighed og kan tilintetgøre vores tro. Vi er nødt til at bruge vores tid og energi på at opbygge vores tro ved at vende os til Herren og bede om styrke til at overvinde verdens lidelser og prøvelser og holde ud til enden og få større forståelse« (»Helbredelse af sjæl og krop«, *Liahona*, jan. 1999, s. 16).

▪ Ældste Richard G. Scott: »Når man møder modgang, fristes man til at stille mange spørgsmål. Nogle af dem tjener et godt formål, andre gør ikke. At spørge, hvorfor sker det her for mig? Hvorfor skal jeg lide med det nu? Hvad har jeg gjort, at det her skulle ske? Fører ingen vegne. Det gavner ikke noget at stille spørgsmål, der afspejler modvilje mod Guds vilje. Vi bør snarere spørge: Hvad skal jeg gøre? Hvad skal jeg lære af denne oplevelse? Hvad skal jeg ændre på? Hvem skal jeg hjælpe? Hvordan kan jeg huske mine mange velsignelser midt i disse

prøvelser? Det er meget svært at ofre inderlige personlige ønsker til fordel for Guds vilje. Men når man med ægte overbevisning beder: »Lad mig lære din vilje at kende« og »din vilje ske«, vil man kunne modtage mest mulig hjælp fra en kærlig himmelsk Fader« (»Stol på Herren«, *Stjernen*, jan. 1996, s. 16).

- Ældste Jeffrey R. Holland: »Sårene i hans hænder, fødder og side er tegn på, at i jordelivet udsættes selv de rene og fuldkomne for smerter. De er tegn på, at prøvelser *ikke* er bevis på, at Gud ikke elsker os. Det er en betydningsfuld og fortrøstningsfuld kendsgerning, at det er den *sårede* Kristus, der kommer os til undsætning. Han, som bærer ofrets ar, kærlighedens sår, symbolerne på ydmyghed og tilgivelse, er vores sjæls vejleder. Beviset på jordelivets smerter er uden tvivl beregnet på at indgyde mod i andre, som også har lidt overlast og er blevet såret af livet, måske endog i deres venners hus« (*Christ and the New Covenant: The Messianic Message of the Book of Mormon*, 1997, s. 259).

- Præsident Spencer W. Kimball, Kirkens tolvte præsident: »Må jeg minde os allesammen om, at hvis vi vil efterleve evangeliet og følge Kirkens ledes råd, vil vi blive velsignet, så vi undgår mange af de problemer, der plager verden. Herren kender de udfordringer, vi stilles overfor. Hvis vi holder befalingerne, vil vi være berettiget til himlens visdom og velsignelser til at løse dem« (»En dybdegående forpligtelse til principperne for velfærdstjeneste«, *Den danske Stjerne*, okt. 1980, s. 172).

- Præsident Howard W. Hunter, daværende præsident for De Tolv Apostles Kvorum: »Hvorfor bære livets byrder alene, spørger Kristus, eller hvorfor gå dem i møde med midlertidig støtte, som hurtigt vakler? For dem, som bærer tunge byrder, er det Kristi åg, der er kraften og freden ved at stå side om side med en Gud, som vil give støtte, balance og styrke til at imødekomme vore udfordringer og udholde vore opgaver her i det barske jordeliv« (»Kom til mig«, *Stjernen*, jan. 1991, s. 15).

Vi skal holde ud indtil enden.

- »... din modgang og dine trængsler skal kun vare et øjeblik,

og så skal Gud, hvis du udholder dem vel, ophøje dig i det høje; du skal sejre over alle dine fjender« (L&P 121:7-8).

- »Vær tålmodig i trængsler, for du skal få mange; men udhold dem, for se, jeg er med dig, ja, lige til dine dages ende« (L&P 24:8).

- Ældste Henry B. Eyring fra De Tolv Apostles Kvorum:

»Når tragedien indtræffer, eller selv om den blot truer, vil vores familie have mulighed for at se ind i vores hjerte og se, hvorvidt vi ved det, vi har sagt, vi vidste. Vore børn vil iagttage os, føle Ånden bekræfte, at vi lever, som vi prædiker, erindre denne bekræftelse og fortælle beretningen videre gennem generationer.

Jeg har en sådan beretning i min arv. Bedstemor Eyring fik hos lægen at vide, at hun ville dø af mavekræft. Min far, hendes ældste søn, havde kørt hende derhen og ventede på hende. Han fortalte mig, at hun på vejen hjem sagde: »Godt Henry, lad os være glade. Lad os synge nogle salmer.« De sang »O min Fader« (*Salmer og sange*, nr. 189) og »Kom, kom Guds folk«, hvor sidste vers handler om at dø (*Salmer og sange*, nr. 16).

Jeg var der ikke, men jeg forestiller mig, at de sang højt – de sang ikke særlig kønt – og med tro og uden tårer. Min bedstemor tilbragte en del af sine sidste måneder i sit ældste barns, sin datters hjem. Tante Camilla har fortalt mig, at bedstemor kun beklagede sig én gang, og at det egentlig ikke en rigtig beklagelse – hun gav blot udtryk for, at det gjorde ondt« (»En arv af vidnesbyrd«, *Stjernen*, juli 1996, s. 65).

- Ældste Joseph B. Wirthlin: »Trofaste medlemmer af Kirken bør være som egetræet og strække deres rødder dybt ned i den gode muld, som er evangeliets grundlæggende lærdomme. Vi bør forstå og leve efter de enkle, grundlæggende sandheder og ikke gøre dem indviklede. Vores grundvold bør være solid og have dybe rødder, så vi kan modstå de vinde, der kommer gennem fristelse, falske lærdomme, modgang og modstanderens stormløb, uden at svaje eller blive revet op med rode. Medlemmer, hvis rødder kun ligger lige under evangeliets overflade, har brug for at gå dybere ned, indtil de når grundfjeldet under den dybe muld« (»Dybe rødder«, *Stjernen*, jan. 1994, s. 73).

▪ Ældste Robert D. Hales: »De grundlæggende krav til at holde ud til enden omfatter at vide, hvem vi er – Guds børn med et ønske om at vende tilbage til hans nærhed efter dette liv; at forstå formålet med livet – at holde ud til enden og opnå evigt liv; og at leve i lydighed med et ønske og en beslutning om at udholde alt – at have et evigt perspektiv. Et evigt perspektiv gør det muligt for os at overvinde modstand i vores timelige tilstand og til sidst at opnå de lovede belønninger og velsignelser i forbindelse med evigt liv« (»Vi priser jo dem salige, der holdt ud«, *Stjernen*, juli 1998, s. 80).

▪ Ældste Joseph B. Wirthlin: »Efterhånden som I opbygger jeres liv i lydighed mod evangeliet og stræber efter at nå jeres mål, bliv da ikke mismodige over midlertidig tilbagegang og skuffelse. Husk, at »det må nødvendigvis være sådan, at der er en modsætning i alt« (2 Ne 2:11). I vil vokse og lære ved at overvinde trængsler. Herren har opfordret os alle til at holde hans befalinger og holde ud til enden (se L&P 14:7)« (»Lev i lydighed«, *Stjernen*, juli 1994, s. 40).

▪ Ældste Neal A Maxwell: »En del af det at holde ud til enden består i at være ydmyge nok i vore lidelser til at lære af de pågældende erfaringer. I stedet for blot at gennemgå dem, må de gå gennem os – på sådanne måder, at de helliger alle disse erfaringer til vores gavn. På samme måde bliver vores indlevelsessevne for evigt beriget, når vi trøster og hjælper dem, der befinder sig i »alt dette«, som kan give os erfaring til vores gavn (L&P 122:7)« (*The Neal A. Maxwell Quote Book*, 1997, s. 101).

ANVENDELSE OG EKSEMPLER

Ældste James E. Talmage fra De Tolv Apostles Kvorum fortalte om noget, han oplevede i et uforstyrret rum, hvor han ofte gik hen for at skrive:

»En vild bi fra de omkringliggende bjerge fløj engang ind i værelset, og med jævne mellemrum i løbet af den næste times tid hørte jeg dens behagelige summen. Det lille dyr var klar over, at det var fanget, men alle dets forsøg på at finde en udvej gennem det halvt åbne vindue slog fejl. Da jeg var klar til at låse rummet af og gå hjem, åbnede jeg vinduet og forsøgte først at lede og senere at jage bien ud i frihed og sikkerhed, for jeg vidste, at hvis den blev i værelset, ville den dø, ligesom andre insekter, som havde været fanget der, var gået til i den tørre, indelukkede luft. Jo mere jeg stræbte efter at jage den ud, desto fastere besluttet var den på at

modsatte sig mine forsøg. Dens engang så fredfyldte summen forvandlede sig til en rasende brummen, og dens manøvrer blev fjendtlige og truende.

Så fangede den mig i et uopmærksomt øjeblik og stak mig i hånden – den hånd, som ville have ført den ud i friheden. Til sidst satte den sig på en hængelampe i loftet uden for min rækkevidde. Den skarpe smerte fra dens uvenlige stik fik mig snarere til at føle medynk end vrede. Jeg kendte den uundgåelige straf for dens misforståede modstand og trods, og jeg måtte overlade dyret til dets skæbne.

Tre dage senere vendte jeg tilbage til værelset og fandt biens indtørrede, livløse krop på skrivebordet. Den havde måtte bøde for sin stædighed med sit liv« (»Tre lignelser – Den ukloge bi, Ugleekspressen og To lamper«, *Liahona*, feb. 2003, s. 36-37).

- Hvordan kan biens modstand mod at modtage hjælp sammenlignes med, hvordan vi sommetider reagerer på modgang?

- Nævn velsignelser, som kan følge prøvelser som tab af velfærd, sygdom, ensomhed og afvisning.

John havde arbejdet på fabrik i seks måneder. En dag meddelte hans overordnede, at fabrikken på grund af økonomiske vanskeligheder var nødt til at fyre halvdelen af de ansatte. Han fortæller John, at han er en af dem, der skal fyres.

- Hvilke problemer står John overfor?

- Hvad bør han gøre?

- Hvem kan han få hjælp fra?

TING TIL OVERVEJELSE

- Hvorfor er modgang en vigtig del af vores prøvestand?
- Hvordan kan udfordringer i livet give mulighed for personlig vækst?
- Hvad betyder det at komme til Herren i tider med modgang?

NOTER OG INDTRYK:

KAPITEL 14 EFTERLEV PAGTERNE

INDLEDNING

At modtage ordinancer og efterleve pagter er en afgørende del af vor himmelske Faders plan. Skrifterne omtaler ofte hans folk som et »pagtsfolk«. Herrens velsignelser overgår vore menneskelige forventninger. For at leve i vor himmelske Faders nærhed må vi modtage alle de nødvendige ordinancer og efterleve alle de påkrævede pagter.

PRINCIPPER

- En pagt er et højtideligt løfte mellem Gud og hans børn.
- Gennem efterlevelse af vore pagter kan vi opnå vores guddommelige potentiale.
- Præstedømmets myndighed er nødvendig for at modtage de frelsende pagter og ordinancer.
- Efterlevelse af vore pagter forbereder os til at modtage evigt liv.

UNDERBYGGENDE SKRIFTSTEDER OG UDTALELSER

En pagt er et højtideligt løfte mellem Gud og hans børn.

- »... enhver, der tilhører denne, Kristi kirke, skal bestræbe sig på at holde alle kirkens befalinger og pagter« (L&P 42:78).
- »Og vi er villige til at indgå en pagt med vor Gud om at gøre hans vilje og at være lydige mod hans befalinger i alt, hvad han vil befale os alle resten af vore dage« (Mosi 5:5).
- »[En pagt er] en aftale mellem Gud og et menneske, men de handler ikke som ligemænd i aftalen. Gud opstiller pagtens betingelser, og mennesket indvilliger i at gøre, hvad han befaler. Gud lover så til gengæld menneskene visse velsignelser for deres lydighed.

Principper og ordinancer modtages ved pagt. De medlemmer af Kirken, som indgår sådanne pagter, lover at ære dem. For eksempel slutter medlemmerne pagt med Herren, når de bliver døbt, og fornyer denne pagt ved at nyde nadveren. De indgår yderligere pagter i templet. Herrens folk er et

pagtsfolk og bliver rigt velsignet, når de holder deres pagter med Herren« (Guide til Skrifterne, »Pagt«, s. 149).

- Ældste Jack H. Goaslind junior, dengang fra De Halvfjerds: »En pagt er en aftale mellem to eller flere parter, der begge forpligter sig i overensstemmelse med et bestemt princip eller flere principper. I Kirken bruger vi ordet pagt om en aftale, som vi som medlemmer af Kirken indgår til gengæld for de velsignelser, som vor himmelske Fader har lovet alle, der villigt vælger at efterleve hans bud. Vi taler ofte om pagter i forbindelse med templet, men hvert medlem af Kirken indgår også en dåbspagt, som vi fornyer hver uge, når vi værdigt deltager i nadveren« (»Covenants«, *Church News*, 13. feb. 1993, s. 8).

- Ældste Henry B. Eyring fra De Tolv Apostles Kvorum: »De sidste dages hellige er et pagtsfolk. Lige fra vores dåbsdag og gennem alle vores livs åndelige milepæle aflægger vi løfter til Gud, og han aflægger løfter til os. Han holder altid sine løfter, som han giver gennem sine bemyndigede tjenere, men vores livs afgørende prøve består i, om vi vil indgå og holde vore pagter med ham« (»Guds vidner«, *Stjernen*, jan. 1997).

- Ældste L. Tom Perry fra De Tolv Apostles Kvorum: »Herren forstod sine børns behov for at blive mindet om de løfter, han har givet os, hvis vi adlyder hans love. Ved indgåelsen af en sådan pagt tilbyder Gud velsignelser for lydighed mod bestemte bud. Helt fra begyndelsen blev en plan fremlagt for os. Den centrale figur i hans frelsesplan er vor Herre og Frelser Jesus Kristus« (»Herrens nadver«, *Stjernen*, juli 1996, s. 58).

- Ældste M. Russell Ballard fra De Tolv Apostles Kvorum: »Hvis vi af og til vil se på de pagter, vi har indgået med Herren, kan det hjælpe os til at

**»De sidste dages
hellige er et
pagtsfolk.«**

prioritere og skabe balance i vores tilværelse. Et sådant tilbageblik kan hjælpe os til at se, hvor vi trænger til at omvende os og ændre livsførelse, så vi kan sikre os, at vi er værdige til at få opfyldt de løfter, som følger med vore pagter og de hellige ordinancer, vi har indgået. Udarbejdelsen af sin egen frelse kræver god planlægning og en bevidst, tapper indsats« (se *Stjernen*, juli 1987, s. 11).

»En pagt med Gud er ikke restriktiv, men beskyttende.«

Gennem efterlevelse af vore pagter kan vi opnå vores guddommelige potentiale.

- Ved Kristi herlighed og styrke »har han ... skænket os sine store, dyrebare løfter, så I ved dem kan ... få del i guddommelig natur« (2 Pet 1:4).
- »Velsignet er du for at have modtaget min evigtvarende pagt, ja, mit evangeliums fylde, som er sendt ud til menneskenes børn, for at de skal have liv og blive gjort delagtige i de herligheder, som skal blive åbenbare i de sidste dage, sådan som det blev skrevet af profeterne og apostlene i fordums dage« (L&P 66:2).
- Ældste Russell M. Nelson fra De Tolv Apostles Kvorum: »Til hver ordinance er der en pagt – et løfte. En pagt med Gud er ikke restriktiv, men beskyttende. Sådan et koncept er ikke nyt. Hvis vores vandforsyning fx ikke er ren, så filtrerer vi vandet for at fjerne skadelige stoffer. De guddommelige pagter hjælper os med at filtrere de urenheder bort fra vores sind, som kan skade os. Når vi vælger at fornægte os selv al ugudelighed [se Moro 10:32], så mister vi ikke noget af værdi og opnår det evige livs herlighed. Pagter holder os ikke nede, de løfter os op over de begrænsninger, som vores egen kraft og indsigt udgør« (»Personlig forberedelse til templets velsignelser«, *Liahona*, juli 2001, s. 38).
- Ældste Joseph B. Wirthlin fra De Tolv Apostles Kvorum: »Gud er virkelig vor Fader, Fader til hele menneskehedens ånder. Vi er hans bogstavelige børn og er dannet i hans billede. Vi har arvet guddommelige egenskaber fra ham. Det hjælper os med at forstå den guddommelige natur i os og vore muligheder, når vi kender vores slægtskab til vor himmelske Fader. Læren om, at Gud er vor Fader, danner en solid grundvold for selvagtelse. Sangen »Jeg er Guds kære barn« (*Salmer og sange*, nr. 195) fremsætter denne lære i enkle vendinger. Kan en person, som forstår sin guddommelige oprindelse, mangle selvagtelse? Jeg har kendt mennesker, som har en dyb og varig vished om denne sandhed, og

andre, som blot forstår den overfladisk og intellektuelt. Kontrasten mellem deres holdninger og de praktiske konsekvenser af disse holdninger er forbløffende« (»Frugterne af Jesu Kristi gengivne evangelium«,

Stjernen, jan. 1992, s. 17).

- Ældste Jeffrey R. Holland fra De Tolv Apostles Kvorum: »Undersøgere hører ikke blot vores vidnesbyrd om Kristus, men de hører også genklangen af andre, tidligere vidnesbyrd, herunder deres eget vidnesbyrd om ham, for de var blandt de trofaste, der gennemlevede deres første prøvestand og gjorde sig fortjent til den anden prøvestand. Vi bør altid huske på, at disse undersøgere, enhver mand, kvinde og ethvert barn, var blandt de tapre, der engang overvandt Satan gennem styrken i deres vidnesbyrd om Kristus! Så når de hører andre bære dette vidnesbyrd om Kristi frelsende mission, føles det velkendt – det giver genklang af en sandhed, som de allerede selv kender« (»Missionary Work and the Atonement«, *Ensign*, mar. 2001, s. 11-12).

- Ældste Dallin H. Oaks fra De Tolv Apostles Kvorum: »Alle de milliarder af mennesker, som er blevet født på denne jord, valgte Faderens plan og kæmpede for den. Mange af os har også indgået pagter med Faderen om, hvad vi ville gøre her på jorden« (»Saliggørelsens store plan«, *Stjernen*, jan. 1994, s. 69).

- Profeten Joseph Smith har sagt: »Hver eneste mand, som har et kald til at betjene verdens indbyggere, blev ordineret til selve denne opgave i det store råd i himlen, før denne verden blev til. Jeg mener, at jeg blev ordineret til selve dette embede i hint store råd« (*Profeten Joseph Smiths lærdomme*, s. 442).
- Ældste Robert D. Hales fra De Tolv Apostles Kvorum: »Et evigt bånd opstår ikke bare som følge af de beseglende pagter, som vi indgår i templet. Vores adfærd i dette liv vil afgøre, hvad vi vil være i evighederne. For at opnå velsignelserne ved den besegling, som vor himmelske Fader har givet os, må vi holde budene og opføre os på en sådan måde, at vores familier har lyst til at leve sammen med os i evighederne« (se »Den evige familie«, *Stjernen*, januar 1997, s. 62).

▪ Præsident James E. Faust fra Det Første Præsidentskab:

»For at I kan opnå jeres potentiale, skal I efterleve fire hellige principper i jeres liv. Disse fire principper er:

Ærbødighed for Guddommen.

Respekt og ære over for familieforhold.

Ærbødighed for og lydighed mod det hellige præstedømmes ordinancer og pagter.

Respekt for jer selv som Guds sønner« (»Dem, der ærer mig, vil jeg ære«, *Liahona*, juli 2001, s. 53).

Præstedømmets myndighed er nødvendig for at modtage de frelsende pagter og ordinancer.

▪ »Jeg vil give dig nøglerne til Himmeriget, og hvad du binder på jorden, skal være bundet i himlene, og hvad du løser på jorden, skal være løst i himlene« (Matt 16:16. Mesterskriftsted: Matt 16:15-19).

▪ »Og dette højere præstedømme forvalter evangeliet og besidder nøglen til rigets hemmeligheder, ja, nøglen til kundskaben om Gud.

Derfor tilkendes gives guddommelighedens kraft i dets ordinancer.

Og uden dets ordinancer og præstedømmets myndighed bliver guddommelighedens kraft ikke givet til kende for menneskene i kødet« (L&P 84:19-21).

▪ Ældste Robert D. Hales: »Tænk over det, brødre og søstre – præstedømmet er blevet gengivet. Det findes her på jorden i dag ... Det Første Præsidentskab og De Tolv Apostles Kvorum er Jesu Kristi apostle i vore dage. Under ledelse af disse profeter, seere og åbenbarere, som besidder nøglerne i denne uddeling, har præstedømmebærere i dag ret til at handle i Guds navn. Som hans bemyndigede tjenere er de blevet pålagt at gå ud og velsigne andre gennem præstedømmets magt og myndighed, og dermed gøre alle præstedømmets pagter, ordinancer og velsignelser tilgængelige i dag« (»Præstedømmets velsignelser«, *Stjernen*, jan. 1996, s. 34).

▪ Præsident James E. Faust: »Præstedømmet er den største magt på jorden. Verdener blev skabt af og ved præstedømmet. For at værne om denne hellige magt handler alle præstedømmebærere under ledelse af dem, der besidder præstedømmets nøgler. Disse nøgler skaber orden i vores liv og i Kirkens organisation. Vi betragter præstedømmets magt som den magt og myndighed, som Gud har givet os til

»Præstedømmet er den største magt på jorden.«

at handle i hans navn til hans børns frelse. Omsorg for andre er selve indbegrebet af præstedømmets ansvar. Det er magten til at velsigne, helbrede og forrette evangeliets frelsende ordinancer. Det er især nødvendigt at

udøve præstedømmets myndighed i retfærdighed inden for hjemmets fire vægge. Den skal udøves med stor kærlighed. Og det gælder alle præstedømmebærere – både diakoner, lærere, præster, ældster, højpræster, patriarker, halvfjerdserne og apostle« (»Præstedømmets magt«, *Stjernen*, juli 1997, s. 41).

▪ Ældste David B. Haight fra De Tolv Apostles Kvorum:

»Den 3. april 1836 viste de samme himmelske personer sig i templet i Kirtland, som havde vist sig for Frelseren og hans tre apostle på forklarelsens

bjerg, og de overdrog profeten Joseph Smith og Oliver Cowdery yderligere nøgler og myndighed i præstedømmet, så Kirken kunne blive opbygget som forberedelse til, at Kristus skal komme for at herske og regere på jorden til evig tid. Moses viste sig og overdrog nøglerne til Israels indsamling. Elias gengav de pagter og den myndighed, som var blevet givet til Abraham. Profeten Elias overdrog nøglerne og kraften til at vende fædrenes hjerter til børnene og børnenes til fædrene (se L&P 110:11-16).

Disse samme nøgler til riget, som Peter, Jakob og Johannes besad, mens de tjente i Det Første Præsidentskab i tidernes midte, er blevet overdraget til Joseph Smith og alle Kirkens præsidenter siden ham« (»Rigets nøgler«, *Den danske Stjerne*, apr. 1981, s. 140).

Efterlevelse af vore pagter forbereder os til at modtage evigt liv.

▪ »... vær trofaste, hold mine befalinger, så skal I arve Himmeriget« (L&P 6:37).

▪ »Du er min tjener, og jeg slutter pagt med dig om, at du skal få evigt liv« (Mosi 26:20).

▪ »Giv derfor agt på dette, og vær flittig til at holde mine befalinger, så skal du blive velsignet med evigt liv« (L&P 30:8).

▪ Ældste Russell M. Nelson: »Ordinancerne, pagterne, begavelserne og beseglingerne gør det muligt for den enkelte at blive forsonet med Herren og få

familier beseglet til hinanden på den anden side af dødens slør. Lydighed mod templets pagter kvalificerer os til evigt liv – som er Guds største gave til mennesket (se L&P 14:7). Evigt liv er mere end udødelighed. Evigt liv er ophøjelse i den højeste himmel – den form for liv, som Gud lever« (»Personlig forberedelse til templets velsignelser«, *Liahona*, juli 2001, s. 37).

■ Ældste Joseph B. Wirthlin: »Idealerne tro, håb og kærlighed findes bedst udtrykt i de hellige templer. Der lærer vi om formålet med livet, styrker vores forpligtelse som Kristi disciple til at indgå i hellige pagter med ham og besegler vores familie for al evighed gennem alle generationer. Når vi modtager vores egen begavelse i templet og ofte vender tilbage dertil for at udføre hellige ordinancer for vore afdøde slægtninge, øges vores tro, styrkes vores håb og uddybes vores kærlighed. Vi modtager vores egen tempelbegavelse med den tro og det håb, at vi vil forstå Herrens plan for hans børn, erkende de guddommelige muligheder i hver enkelt af os som børn af vor himmelske Fader, og at vi vil være trofaste til enden i at holde de pagter, som vi indgår« (»Opelsk guddommelige egenskaber«, *Liahona*, jan. 1999, s. 31).

■ Ældste Henry B. Eyring: »Jeg ved, at Det Melkise-dekske Præstedømmes nøgler er blevet gengivet af dem, der modtog dem fra Frelseren ... Jeg bærer højtideligt vidnesbyrd om, at dette er Jesu Kristi sande kirke, hvor der tilbydes ordinancer og pagter, som, hvis vi ærer dem, vil sikre os fred i dette liv og evigt liv i den kommende verden« (»Guds vidner«, *Stjernen*, jan. 1997, s. 32).

■ Ældste Russell M. Nelson: »Frelserens gave *udødelighed* kommer til alle, som har levet. Men hans gave, *evigt liv*, kræver omvendelse og lydighed over for specifikke ordinancer og pagter. Evangeliets nødvendige ordinancer er symboler på forsoningen. Dåb ved nedsenkning er symbol på Forløserens død, begravelse og opstandelse. Når vi modtager nadveren fornyer vi vores dåbspagt, og samtidig fornyer vi vores erindring om Frelserens brudte kød og om det blod, som han udgød for os. Templets ordinancer

»Lydighed over for de hellige pagter indgået i templet gør os kvalificerede til evigt liv.«

symboliserer vores forsoning med Herren og besegler familier til hinanden for evigt. Lydighed over for de hellige pagter indgået i templet gør os kvalificerede til evigt liv – den største af alle Guds gaver (se L&P 14:7)« (»Forsoningen«, *Stjernen*, jan. 1997, s. 33).

■ Søster Bonnie D. Parkin, Hjælpeforeningens hovedpræsident:

»Pagter – eller bindende løfter mellem os og vor himmelske Fader – er nødvendige for vores evige fremgang. Trin for trin lærer han os at blive som ham ved at lade os deltage i hans værk ... Hvor ofte tænker I på, at jeres pagter rækker ud over jordelivet og forbinder jer med det guddommelige? Indgåelse

af pagter er udtryk for et villigt hjerte. At holde pagter er udtryk for et trofast hjerte ...

... Det er i handlingen, vi beviser, hvem vi virkelig er. Hver gang vi rækker ud med kærlighed, tålmodighed, venlighed, gavmildhed, ærer vi vore pagter ved at sige: »Her er jeg, send mig« ...

Den åndelige retskaffenhed til at holde vore pagter kommer fra konsekvent skriftstudium, bøn, tjeneste og offer. Sådanne enkle trin nærer vores sjæl, så vi kan sige: »Send mig ud for at hjælpe en søster og hendes nyfødte, send mig ud for at hjælpe en kæmpende studerende, send mig ud for at elske en, der er udenforstående. Send mig derhen, hvor du har brug for mig, når du har brug for mig« (»I hjertets hellighed«, *Liahona*, nov. 2002, s. 103).

ANVENDELSE OG EKSEMPLER

Edson er et nydøbt medlem af Kirken. Han elsker fællesskabet i Kirken og glæder sig til at deltage i møderne hver søndag. Han prøver meget ihærdigt at efterleve de pagter, han indgik, da han blev døbt. Han prøver stadig at aflægge nogle små dårlige vaner, som han tillagde sig, før han lærte om evangeliet. På grund af disse ufuldkommenheder føler Edson sig ofte uværdig til at tage nadveren.

- Hvilken del af nadverbønnen kan du drøfte med Edson for at hjælpe ham til bedre at forstå denne hellige ordinance? (Se L&P 20:77, 79).

-
- Hvad vil du undervise ham i, som kan hjælpe ham til at efterleve sine pagter uden at miste modet?
-
-
-
-

- Hvad betyder vore ønsker for Herren, når vi stræber efter at holde hans bud? (Se Mosi 4:27; L&P 137:9).
-
-
-
-

Moua har lige været i templet for at få sin begavelse. Hun var begejstret og taknemlig for denne velsignelse. Hun var overvældet af oplevelsen og fik at vide, at hun ikke kunne forvente at forstå alt, første gang hun var der. Hun følte et stærkt vidnesbyrd om, at de pagter, hun havde indgået den dag, var rigtige. Nu overvejer hun, hvad hun bør gøre for i højere grad at forstå det, der skete, og hvordan hun kan lære mere.

- Hvilket råd har du til Moua?
-
-
-
-

Ældste Boyd K. Packer fra De Tolv Apostles Kvorum har sagt: »Det Første Præsidentskab har ofte rapporteret til De Tolv Apostles Kvorum, at når de har kaldet en mand og hans hustru ind for at drøfte, om de ville modtage en missionskaldelse, har det

umiddelbare svar været: ›Vi har været i templet!‹ Det vil sige: Vi lever i pagten. Ordet *pagt* er et stærkt, motiverende ord« (*The Holy Temple*, 1980, s. 166).

- Hvorfor tror du, at ordet *pagt* er så motiverende for de sidste dages hellige?
-
-
-
-

- Hvordan har de pagter, du har indgået, påvirket dit liv?
-
-
-
-

TING TIL OVERVEJELSE

- Hvilke ordinancer har du modtaget? Hvilke specifikke pagter indgik du med hver ordinance?
- Hvorfor er indgåelse og efterlevelse af pagter så vigtigt for at modtage ophøjelse?
- Hvad er forskellen på pagter med Herren og aftaler mellem mennesker?
- Hvordan kan efterlevelse af pagter blive en større del af dit liv?

NOTER OG INDTRYK:

KAPITEL 15

TJEN HINANDEN

INDLEDNING

Jesu Kristi disciple ser andres behov og ønsker at tjene dem. Der er mennesker overalt omkring os, hvis liv vi kan velsigne. Vi kan berige deres liv, når vi bruger vore evner til deres fordel. Vi kan trøste og opmuntre dem i svære tider. Blot det at bære vores vidnesbyrd og fortælle om vores evangeliske perspektiv kan hjælpe andre med at løse et problem eller udholde en vanskelig situation. Herren velsigner sine børn gennem vores indsats.

PRINCIPPER

- Herrens tjenere og skrifterne lærer os at tjene hinanden.
- Alle har på et eller andet tidspunkt brug for hjælp.
- Vi kan tjene hinanden på mange forskellige måder.
- Vi skal stræbe efter at tjene hinanden hele livet.

»Tjeneste er en forpligtelse, som medlemmer af Kristi kirke har indgået ved pagt.«

UNDERBYGGENDE SKRIFTSTEDER OG UDTALELSER

Herrens tjenere og skrifterne lærer os at tjene hinanden.

- »[Lær jeres børn] at elske hinanden og at tjene hinanden« (Mosi 4:15).
- »Vær derfor trofast; stå i det embede, som jeg har tildelt dig; bistå de svage, opløft de nedhængende hænder, og styrk de matte knæ« (L&P 81:5).
- Præsident Marion G. Romney fra Det Første Præsidentskab:

»Herren har sagt:

»Den, der har reddet sit liv, skal miste det, og den, der har mistet sit liv på grund af mig, skal redde det« (Matt 10:39).

Vi mister vores liv ved at tjene og opløfte andre. Ved at gøre det oplever vi den eneste sande og varige lykke. Tjeneste er ikke noget, vi udholder her på jorden, således at vi kan gøre os fortjent til at leve i det celestiale rige. Tjeneste er selve grundlaget for et ophøjet liv i det celestiale rige.

Når vi ved, at tjeneste er det, som giver vor himmelske Fader tilfredsstillelse, og når vi ved, at vi ønsker at være, hvor han er, og være som han er, hvorfor er det så nødvendigt, at vi får befaling om at tjene hinanden? Åh, må den vidunderlige dag komme, hvor disse ting kommer naturligt på grund af vores hjertes renhed. På den dag vil det ikke være nødvendigt at få en befaling, fordi vi selv vil have oplevet, at vi kun er virkelig lykkelige, når vi er optaget af uselvvisk tjeneste. Lad os benytte den frihed, der kommer gennem at kunne klare sig selv til at give og tjene.

Kan vi se, hvor afgørende betydning det har at kunne klare sig selv, når man ser det som forudsætning for at kunne tjene, når vi også ved, at tjeneste er det, guddommelighed drejer sig om? Hvis vi ikke kan klare os selv, kan vi ikke udleve disse medfødte ønsker om at tjene. Hvordan kan vi give, hvis der ikke er noget at give af? Mad til de sultne kommer ikke fra tomme hylder. Penge til at hjælpe de trængende kommer ikke fra en tom pung. Støtte og forståelse kan ikke komme fra den, som er følelsesmæssigt underernæret. Den ulærde kan ikke undervise. Og hvad der er vigtigst af alt, åndelig vejledning kan ikke komme fra de åndeligt svage.

Der er en indbyrdes afhængighed mellem dem, der har, og dem, der ikke har ... Når et menneske har lært at kunne klare sig selv, rækker han eller hun ud for at hjælpe andre, og cirklen gentager sig selv.

Vi er alle uafhængige på nogle områder og afhængige på andre. Derfor bør vi hver især stræbe efter at hjælpe andre på områder, hvor vi er stærke. Samtidig bør stolthed ikke forhindre os i med tak at modtage hjælp fra en anden, når vi virkelig har et behov. Hvis vi er for stolte, nægter vi et andet menneske muligheden for at få del i en helliggørende oplevelse« (se »Uafhængighedens celestiale natur«, *Den danske Stjerne*, apr. 1983, s. 179-180).

- Præsident Gordon B. Hinckley, dengang førstestyrer i Det Første Præsidentskab: »Det er et guddommeligt pålagt ansvar for os alle at bære hinandens byrder, at styrke hinanden, opmuntre hinanden, opløfte hinanden, søge det gode i hinanden og at fremhæve det gode« (*Let Faith*

Replace Our Fears, CES-foredrag for unge voksne, 6. mar. 1994, s. 7).

- Ældste Dallin H. Oaks fra De Tolv Apostles Kvorum: »I en åbenbaring her i de sidste dage har Herren befalet mig, at ›bistå de svage, opløft[e] de nedhængende hænder, og styrk[e] de matte knæ« (L&P 81:5). I et andet afsnit af Lære og Pagter giver han os besked på at være ›ivrigt engageret i en god sag og gøre meget af egen fri vilje og udvirke megen retfærdighed« (L&P 58:27) ... Tjeneste er en forpligtelse, som medlemmer af Kristi kirke har indgået ved pagt« (se »Hvorfor står vi til tjeneste«, *Stjernen*, oktoberkonferencen 1984, 1985, s. 9).
- Ældste Henry B. Eyring fra De Tolv Apostles Kvorum: »Lydighed omfatter altid, at vi tjener andre. Ved at tjene i Guds værk får vi mulighed for at føle en smule af, hvad han føler, og lære ham bedre at kende« (»Bøn«, *Liahona*, jan. 2002, s. 18).
- Ældste M. Russell Ballard fra De Tolv Apostles Kvorum: »[Jesus] valgte bevidst at benytte sig af jøder og samaritanere for at vise, at vi alle er hinandens næste, og at vi bør elske, ære, respektere og tjene hinanden trods vore store forskelligheder – såsom religion, politisk ståsted og kulturelle forskelle« (»Læren om fællesskab«, *Liahona*, jan. 2002, s. 40).
- Ældste Henry B. Eyring: »Frelseren kaldte os til at tjene andre, så vi kan styrke vores egen tro såvel som deres. Han ved, at vi ved at tjene ham vil komme til at kende ham« (»Våg over, og styrk andre«, *Liahona*, juli 2000, s. 79).
- Ældste Carl B. Pratt fra De Halvfjerds: »Vi klarer os meget godt i forbindelse med at passe kaldelser, gå til møder og betale tiende, men har vi lært virkelig at efterleve det andet store bud: ›Du skal elske din næste som dig selv?« (Matt 22:39). Dette er ikke noget, der kan tildeles ældsternes kvorum eller til besøgs lærerne, det skal udspringe fra hjertet hos enhver sand Kristi discipel, en person, der automatisk vil se efter muligheder for at tjene, til at opløfte og styrke sine medmennesker uden at blive spurgt« (»Omsorg for nydøbte«, *Stjernen*, jan. 1998, s. 12).

Alle har på et eller andet tidspunkt brug for hjælp.

- Det Første Præsidentskab og De Tolv Apostles Kvorum: »Ægtemand og hustru har et stort ansvar

for at elske og vise omsorg for hinanden og for deres børn. ... »Forældre har en hellig pligt til at opdrage deres børn i kærlighed og retskaffenhed, til at sørge for deres fysiske og åndelige behov og lære dem at elske og tjene hinanden« (»Familien: En proklamation til verden«, *Liahona*, jan. 1996, s. 101).

- Præsident Harold B. Lee, Kirkens elvte præsident: »Hvem af os har ikke stået i en eller anden situation, hvor vi har haft brug for at blive styrket?« (I Conference Report, apr. 1973, s. 179).
- Ældste Richard G. Scott fra De Tolv Apostles Kvorum: »Livet i verden i dag kan til tider være så indviklet, og udfordringerne kan være så overvældende, at de overgår vores evne til at klare dem. Vi har alle brug for Herrens hjælp« (»Opnå Herrens hjælp«, *Stjernen*, jan. 1992, s. 98).

■ Ældste Russell M. Nelson fra De Tolv Apostles Kvorum talte om præsident Gordon B. Hinckleys oplevelser som ung missionær: »Kort tid efter ældste Hinckley var begyndt at missionere i England, blev han modløs og skrev til sin far. Efter at have læst dette brev, sluttede hans fars svar med følgende ord: ›Glem dig selv og tag fat på arbejdet« (i Sheri L. Dew, *Go Forward With Faith: The Biography of Gordon B. Hinckley*, 1996, s. 64). Takket være gode forældre og en afgørende beslutning om at blive, fuldførte ældste Hinckley sin mission. I dag siger han ofte, at alt det gode, der er overgået ham siden, skyldes beslutningen om at blive. Mens han var på mission udviklede han gode vaner med hensyn til studium, arbejde, kommunikation, budgetlægning, planlægning af sin tid m.m. Der lærte han, at intet er for svært for Herren [se Jer 32:17; Luk 1:37]« (»Åndelig kapacitet«, *Stjernen*, jan. 1998, s. 15).

**»De mennesker,
som trænger til
hjælp, findes i alle
aldersgrupper.«**

■ Ældste Marvin J. Ashton fra De Tolv Apostles Kvorum: »De mennesker, som trænger til hjælp, findes i alle aldersgrupper. Nogle af Herrens får er unge, ensomme og fortabte. Nogle er bedrøvede, hjem søgte eller nedslidte af alder. Nogle findes i vores egen familie, i vores nabolag eller i verdens fjerreste afkroge, hvor vi kan yde hjælp gennem fasteofre. Nogle er ved at dø af sult. Andre hungrer efter kærlighed og omsorg« (»Giv mig visdom til at modtage med værdighed«, *Den danske Stjerne*, apr. 1982, s. 166).

■ Ældste Dallin H. Oaks: »Da de hellige slog sig ned i bjergdalene, oprettede de kort efter den selvsupplerende emigrationsfond, der skulle hjælpe de fattige med at flytte fra Winter Quarters og senere hjælpe de fattige fra de nordeuropæiske lande. Mindst halvdelen af dem, som rejste over for at slutte sig til de hellige, kunne ikke være kommet uden hjælp fra ledere og medlemmer, som var fast besluttet på at få alle med, som ønskede at komme til Zion« (»Følg pionererne«, *Stjernen*, jan. 1998, s. 75).

Vi kan tjene hinanden på mange forskellige måder.

■ »En ren og ægte gudsdyrkelse er, for Gud, vor Fader, at tage sig af faderløse og enker i deres nød« (Jak 1:27).

■ »For jeg var sulten, og I gav mig noget at spise, jeg var tørstig, og I gav mig noget at drikke, jeg var fremmed, og I tog imod mig, jeg var nøgen, og I gav mig tøj, jeg var syg, og I tog jer af mig, jeg var i fængsel, og I besøgte mig ... Og kongen vil svare dem: Sandelig siger jeg jer: Alt, hvad I har gjort mod en af disse mine mindste

brødre, det har I gjort mod mig« (Matt 25:35-36. Mesterskriftsted: Matt 25:40).

■ Præsident James E. Faust fra Det Første Præsidentskab:

»Frelseren sagde: »Større kærlighed har ingen end den at sætte sit liv til for sine venner« (Joh 15:13).

De fleste af os viser ikke vores uselvskhed på en så dramatisk måde, men for hver enkelt af os kan uselvskhed medføre, at vi er den rette person på det rette tidspunkt på det rette sted for at tjene andre. Næsten hver dag byder på muligheder for at gøre uselviske gerninger for andre. Sådanne gerninger er ubegrænsede og kan være så enkle som et venligt ord, en håndsækning eller et hjerteligt smil ...

»Vi har en storslået tradition for uselvsk virke i Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige.«

Jeg vil gerne vidne om, at den mest berigende tjeneste, som nogen af os kan yde, er i Mesterens tjeneste. I mit livs forskellige gøremål er der ingen bestræbelse, der har været så givende og velgørende som at tage imod kald til at tjene i denne kirke. Hvert eneste kald har været anderledes. Hvert eneste

har medført sin egen velsignelse« (»Hvad får jeg ud af det?«, *Liahona*, nov. 2002, s. 21-22).

■ Ældste Dallin H. Oaks:

»Millioner ... tjener på frivillig basis og bor hjemme. Det gør sig også gældende med mange tusinde biskopråd og grenspræsidentskaber og de trofaste præsidentskaber i kvoorummerne, Hjælpeforeningen, Primary og Unge Piger, som tjener sammen med dem og under deres ledelse. Og det samme gælder de millioner af andre – trofaste lærere i menigheder, stave og distrikter. Og tænk på de hundredtusinder af hjemme- og besøglærere, som opfylder Herrens befaling om »altid at våge over kirken og at være hos dem og styrke dem« (L&P 20:53) ...

Vi har en storslået tradition for uselvsk virke i Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige. Ja, faktisk er et af Kirkens særkender, at vi ikke har noget betalt eller professionelt præsteskab i vore tusinder af lokale forsamlinger og i

de regionale stave, distrikter og missioner, som fører tilsyn med dem. Som en afgørende del af Guds plan for sine børn udføres hans kirkes ledelse og virke af hans børn, som villigt giver af deres tid til at tjene

Gud og deres medmennesker« (»Jeg går, hvor du sender mig hen«, *Liahona*, nov. 2002, s. 69).

■ Ældste James M. Paramore fra De Halvfjerds' Præsidium: »Kirken hjælper os til at overvinde egoisme og usikkerhed ved at tjene andre på utallige måder hele livet. Nogle af vore bedste minder er om de venskaber, vi har skabt, når vi har tjent hinanden« (i Conference Report, apr. 1988, s. 11).

■ Søster Betty Jo N. Jepsen fra Primarys hovedpræsidentskab: »At tjene andre viser vores ønske om at tage imod hans invitation til at komme til ham. Hvad med et eftersyn af vores tjeneste over for andre? Lad os spørge os selv: Hvad gør jeg for at besøge min sengeliggende ven? Vil jeg åbne munden for at forsvare og vidne om sandheden? Vil jeg give af mine verdslige ejendele? Bruger jeg min vågne og produktive tid sammen med mine børn? Tjener jeg med glæde i min kaldelse i Kirken?« (»Ved invitation (Alma 5:62)«, *Stjernen*, jan. 1993, s. 75).

■ Præsident Thomas S. Monson fra Det Første Præsidentskab: »Vores tjeneste over for andre ... kan styrke andre menneskers ånd, klæde kolde legemer, bespise de sultne, trøste de sorgfyldte hjerter og løfte værdifulde

sjæle til nye højder« (»Min broders vogter«, *Stjernen*, juli 1990, s. 42).

Vi skal stræbe efter at tjene hinanden hele livet.

■ »... fordi jeg sagde til jer, at jeg havde tilbragt mine dage i jeres tjeneste, ønsker jeg ikke at prale, for jeg har blot været i Guds tjeneste.

Og se, jeg fortæller jer dette, så I kan lære visdom; så I kan lære, at når I er i jeres medmenneskers tjeneste, er I blot i jeres Guds tjeneste« (Mosi 2:16-17. Meisterskriftsted: Mosi 2:17).

■ »Se derfor til, o I, der indtræder i Guds tjeneste, at I tjener ham af hele jeres hjerte, kraft, sind og styrke, så I kan stå ulastelige over for Gud på den yderste dag« (L&P 4:2).

■ Ældste Russell C. Taylor fra De Halvfjerds:

»Lev et liv fyldt med tjeneste. Tjeneste åbner vinduer i jeres liv, i modsætning til spejle, der blot viser jer selv« (i Conference Report, apr. 1989, s. 54).

■ Ældste Robert L. Backman fra De Halvfjerds: »... må I forstå, at dette er jeres verden, en smuk verden med ubegrænsede muligheder for at vokse, at lære og at tjene. Må I gøre verden bedre gennem de forberedelser, I træffer nu, og gennem den ædle tjenestegerning, I udfører hele livet igennem, som et tegn på den kærlighed, I har til jeres himmelske Fader og hans Søn« (»Til Kirkens unge mænd«, *Den danske Stjerne*, apr. 1981, s. 81).

■ Ældste M. Russell Ballard: »Allerede første gang en mand bliver ordineret til et embede i præstedømmet, bør han forpligte sig til at tjene Guds rige hele livet. Kærlige og følsomme fædre, biskopper og vejledere i præstedømmet bør undervise de unge mænd i, at præstedømme betyder tjeneste« (»The Greater Priesthood: Giving a Lifetime of Service in the Kingdom«, *Ensign*, sep. 1992, s. 72).

■ Ældste Richard G. Scott, dengang fra De Halvfjerds' Præsidium: »Jeg ved, at Gud lever. Jeg elsker ham af hele mit hjerte. Sammen med jer ønsker jeg at bruge mit liv på at tjene ham og opløfte vor himmelske Faders børn« (»Four Fundamentals for Those Who Teach and Inspire Youth«, i *Old Testament Symposium Speeches*, 1988, s. 6).

ANVENDELSE OG EKSEMPLER

Manuel, Marta og deres familie boede uden for deres fædreland i tre år, mens Manuel tjente som missionspræsident. I den tid tjente de trofast andre. Efter som de havde solgt deres hus for at tage på mission, lejede de et lille hus, da de kom hjem.

Da de trådte ind i deres nye hjem, var de overraskede over at finde møblerne sat på plads, sengene redt, service i skabet og mad på hylderne. Manuel og Marta satte sig i stuen omgivet af deres kære og græd. I lang tid havde de tjent andre, og nu var der nogle andre, der tjente dem. De knælede i taknemlighed og bad som familie.

- Hvad kan vi se efter som tegn på, at vore naboer har brug for vores tjeneste?

Biskop Vaughn J. Featherstone, dengang fra Det Præsiderende Biskopråd, fortalte følgende om bror Les Goates. Bror Goates' far, George, dyrkede sukkerroer vest for Lehi i Utah. I 1918, da de begivenheder, han beskriver, foregik, døde flere end 20 millioner af mennesker i hele verden under en epidemi af spansk syge.

»Vinteren kom tidligt det år og frøs mange af sukkerroerne fast i jorden,« skriver bror Goates. »Min far og bror, Francis, prøvede hver dag desperat at få et læs roer op af den frosne jord.« En dag ringede telefonen, og de fik at vide, at Georges niårige barnebarn, Kenneth »var blevet ramt af den frygtede »syge« og efter kun få timers voldsom sygdom var død i sin fars arme.« George blev bedt om at tage til Ogden og bringe drengen til Lehi, hvor han skulle begravnes.

Da George ankom til huset, opdagede han, at hans søn Charles også var syg. Charles bad sin far om at tage drengen med og komme tilbage efter ham dagen efter. »Far bragte Kenneth hjem og lavede en kiste ude i sit snedkerværksted ... og ... gik sammen med min bror Franz og to venlige naboer hen for at grave graven ...

Næppe var familien kommet hjem fra kirkegården, før telefonen atter ringede.« De fik at vide, at Charles var død, og at fire af hans små børn også var syge. Charles lig blev sendt til Lehi med toget, men allerede dagen efter måtte George vende tilbage til Ogden for at hente et af sine børnebørn, syvårige Vesta, som efterfølgende var død. Før han vendte tilbage til Lehi med Vesta, modtog de endnu en opringning om, at en af hendes søstre, den femårige Elaine, som også havde været syg, var død. Så George måtte »tage på endnu en fortvivlende rejse for at bringe det fjerde familiemedlem på en uge hjem til begravelse.«

Dagen efter sagde George til sin søn, Francis: »Nå, min søn, vi må hellere se at komme ud i marken og hugge endnu et læs roer op af jorden, inden de fryser endnu mere fast« ...

... Da de kørte hen ad Saragota Road, passerede de deres naboer, der kom kørende med adskillige vogne læsset med roer på vej til fabrikken ...

Den sidste vogn blev kørt af ... Jasper Rolfe. Han vinkede opmuntrende og råbte: »Det var de sidste, onkel George.«

Min far vendte sig mod Francis og sagde: »Jeg ville ønske, vi var nået så langt.«

Da de kom hen til marken ... var der ikke en eneste sukkerroe tilbage. Så gik det op for ham, hvad Jasper Rolfe havde ment, da han råbte: »Det var de sidste, onkel George« ...

Så satte far sig ned på en stak roetoppe – denne mand, der havde begravet fire af sine kære inden for den samme uge, lavet kister, gravet grave og endog hjulpet med begravelsestøjet – ... og græd som et lille barn.

Så rejste han sig, tørrede sine øjne med det rødbrøgede lommestørklæde, så op på himlen og sagde: »Tak, Fader, for ældsterne i vores menighed« (»Så bliver da tro, håb og kærlighed«, *Den danske Stjerne*, apr. 1973, s. 472-473).

- Hvorfor tror du, at bror Goates blev så rørt af den tjeneste, han blev ydet?

- Hvad kan du lære af, at ældsterne ikke ventede på, at familie Goates bad om hjælp med roerne?

TING TIL OVERVEJELSE

- Hvordan er forståelse og medfølelse en slags tjeneste?
- Hvilke muligheder har Kirkens medlemmer for at tjene?

FAMILIEN

EN PROKLAMATION TIL VERDEN

DET FØRSTE PRÆSIDENTSKAB OG DE TOLV APOSTLES RÅD
I JESU KRISTI KIRKE AF SIDSTE DAGES HELLIGE

VI, DET FØRSTE PRÆSIDENTSKAB og De Tolv Apostles Råd i Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige, erklærer højtideligt, at ægteskab mellem mand og kvinde er indstiftet af Gud, og at familien er af afgørende betydning i Skaberens plan for sine børns evige skæbne.

ALLE MENNESKER – mænd og kvinder – er skabt i Guds billede. Hver enkelt er en højt elsket søn eller datter af himmelske forældre, og som sådan besidder hver enkelt guddommelige egenskaber og muligheder. En persons køn er et fundamentalt særkende ved den enkeltes førjordske, jordiske og evige identitet og hensigt.

I DEN FØRJORDISKE VERDEN kendte og tilbad åndelige sønner og døtre Gud som deres evige Fader og accepterede hans plan, hvorved hans børn kunne opnå et fysisk legeme og opnå jordiske erfaringer for at udvikle sig frem mod fuldkommenhed og til sidst realisere deres guddommelige skæbne som arving til evigt liv. Den guddommelige plan for lykke gør det muligt for familieband at fortsætte på den anden side af graven. Hellige ordinanser og pagter, der er tilgængelige i hellige templer, gør det muligt for enkeltpersoner at vende tilbage til Guds nærhed og for familier at være forenet for evigt.

DEN FØRSTE BEFALING, som Gud gav til Adam og Eva, vedrørte deres mulighed for, som ægtemand og hustru, at blive forældre. Vi erklærer, at Guds befaling til sine børn om at mangfoldiggøre sig og opfylde jorden stadig er gældende. Vi erklærer endvidere, at Gud har befalet, at formeringens hellige kraft kun skal anvendes mellem en mand og en kvinde, der er lovligt viet som ægtemand og hustru.

VI ERKLÆRER, at den måde, hvorved det jordiske liv skabes, er guddommeligt bestemt. Vi bekræfter livets hellighed og dets vigtighed i Guds evige plan.

ÆGTEMAND OG HUSTRU har et stort ansvar for at elske og vise omsorg for hinanden og for deres børn. „Sønner (børn) er en gave fra Herren“ (Sl 127:3).

Forældre har en hellig pligt til at opdrage deres børn i kærlighed og retskaffenhed, til at sørge for deres fysiske og åndelige behov, til at lære dem at elske og tjene hinanden, til at overholde Guds befalinger samt til at være lovlydige samfundsborgere, uanset hvor de bor. Ægtemænd og hustruer – mødre og fædre – vil over for Gud blive holdt ansvarlige for udførelsen af disse forpligtelser.

FAMILIEN er indstiftet af Gud. Ægteskabet mellem mand og kvinde er grundlæggende i hans evige plan. Børn har ret til at blive født inden for ægteskabets rammer og blive opdraget af en far og en mor, som ærer deres ægteskabsløfter med fuldstændig troskab. Lykke i familielivet vil med størst sandsynlighed opnås, når det er baseret på Herren Jesu Kristi lærdomme. Vellykkede ægteskaber og familier bygges på og fastholdes ved tro, bøn, omvendelse, tilgivelse, respekt, kærlighed, barmhjertighed, arbejde og sunde fritidsbeskæftigelser. I henhold til den guddommelige plan skal fædre lede deres familier i kærlighed og retskaffenhed og har ansvaret for at sørge for livets fornødenheder samt beskytte deres familier. Mødre har primært ansvaret for at opdrage deres børn. I disse hellige ansvar er fædre og mødre forpligtet til at hjælpe hinanden som jævnbyrdige partnere. Uarbejdsdygtighed, dødsfald eller andre omstændigheder kan nødvendiggøre individuelle tilpasninger. Den øvrige familie bør hjælpe til, når der er behov herfor.

VI ADVARER OM, at personer, som bryder deres løfte om troskab, som misbruger deres ægtefælle eller deres børn, eller som ikke opfylder ansvarerne i familien, en dag skal stå til ansvar over for Gud. Vi advarer endvidere om, at familiens opløsning vil påføre enkeltpersoner, lokalsamfund og nationer de ulykker, som er forudsagt af fordums og nutidige profeter.

VI OPFORDERER ansvarlige borgere og offentligt ansatte overalt til at fremme de skridt, der har til hensigt at bevare og styrke familien som samfundets grundlæggende bestanddel.

Denne proklamation blev oplæst af præsident Gordon B. Hinckley ved Hjælpeforeningens møde den 23. september 1995 i Salt Lake City, Utah.

JESU KRISTI
KIRKE
AF SIDSTE DAGES HELLIGE

DANISH

